

1.11.2018
Till riksdagen

Utvecklingspolitisk resultatrapport 2018

Ulkoministeriö
Utrikesministeriet

Sammanfattning

Finlands utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete ger resultat

Resultatrapporten om Finlands utvecklingspolitik 2018 presenterar resultat av Finlands utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete 2015–2018. Finland och dess samarbetspartner har uppnått de utvecklingspolitiska målen relativt bra. Finland skapar en positiv utveckling som bidrar till en global stabilitet och välfärd. Finland har relevant kunskap, erfarenhet och resurser.

Resultat skapas i samarbete med utvecklingsländer, utvecklingsfinansieringsinstitut eller organisationer och andra partner. Finlands utvecklingspolitiska prioriteringsområden är integrerade i målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 som har antagits av FN. Resultatinformationen är grupperad enligt Finlands fyra utvecklingspolitiska prioriteringsområden.

Arbetet har gett bästa resultat när Finlands finansiella stöd har varit kopplat till en politisk dialog, sakkännedom och påverkan. I så fall är de uppnådda resultaten och effekterna av Finlands arbete också mer hållbara. Exempel på hållbara resultat är ett lyckat stöd för utbildningssystemet för ett hela land. Finland har lyckats särskilt inom de områden där landet agerar utifrån sina viktigaste värderingar, nämligen genom att främja jämställdhet, delaktighet och icke-diskriminering.

Kvinnors och flickors rätt till sin egen kropp har förbättrats: Totalt 1,5 miljoner kvinnor får preventivmedelstjänster och andra tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa. Finlands utvecklingssamarbete har stött samhällen i att anpassa sig till klimatförändringar, och det humanitära biståndet har hjälpt människor att klara sig i konflikter och katastrofer. Genom Finlands stöd fick 2,5 miljoner människor rent vatten och närmare sex miljoner människor toaletter.

Många av de resultat som presenteras i rapporten är följder av Finlands påverkansarbete, som är svårt att mäta med siffror. Påverkansarbetet kan ge betydande politiska resultat till exempel genom att fokusera multilaterala organisationers eller hela samhällets verksamhet på frågor som är viktiga för Finland. Finlands möjligheter att påverka bygger ofta på Finlands finansieringsandelar.

Det var svårast att uppnå resultat i regioner där part-

nerskapet försvagades på olika sätt av instabila förhållanden. Finland bör beakta dessa risker bättre än tidigare. I instabila förhållanden kan ett gott resultat redan vara att den utveckling som skapats kan bibehållas och läget inte vänder till det sämre.

Nyheten under denna regeringsperiod är utvecklingspolitiska finansiella investeringar och lån som syftar till att stärka utvecklingsländernas ekonomiska kapacitet och skattebas. Denna finansiering har särskilt fördelats till bekämpning och anpassning till klimatförändringar. Information om resultaten av den nya finansieringsformen har ännu inte rapporterats. Vid sidan av biståndet i gåvoform ökar de finansiella investeringarna samarbetet med den privata sektorn och genererar privata finansieringsflöden som behövs som stöd för en hållbar utveckling. Den finansiella basen behöver utökas betydligt för att målen för Agenda 2030 ska kunna uppnås.

De utvecklingspolitiska resultaten har försämrats till följd av en snabb och betydande nedskärning i anslagen 2016. Nedskärningen drabbade särskilt det multilaterala utvecklingssamarbetet, civilsamhällesorganisationerna och personalresurserna avsedda för utvecklingssamarbete. Vid nedskärningarna minskade klimatfinansieringen avsevärt.

Ett av de viktigaste budskapen i denna rapport är att det är klokt för Finland att framöver fokusera på ett begränsat antal konsekventa teman och verksamheter. Resultat förutsätter långsiktiga resurser och prioriteringsområden. En framgångsrik utvecklingspolitik kräver kontinuerliga ändringar och uppföljning av ny information om arbetsresultat. Efter kritiska bedömningar har Finlands förmåga att förutse och hantera sektorrisker samt att sätta upp realistiska mål utvecklats och vidareutvecklats. Ögentligheter undersöks alltid.

Positiva resultat bidrar till att skapa samhällen, välfärd och en global stabilitet. De främjar Finlands utrikespolitiska mål och genomförandet av internationella åtaganden. Utvecklingssamarbetet är en viktig metod att påverka lösningen av mänsklighetens stora problem.

De viktigaste resultaten

KVNNOR OCH FLICKOR

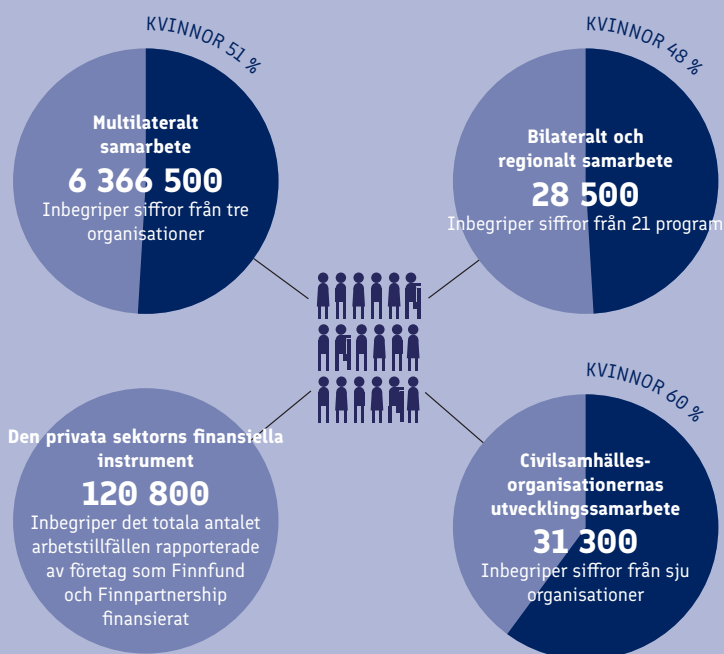
Allt fler kvinnor får preventivmedel

över **1,5 miljoner** kvinnor och flickor använde tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa tack vare Finlands bilaterala samarbete under 2015–2017

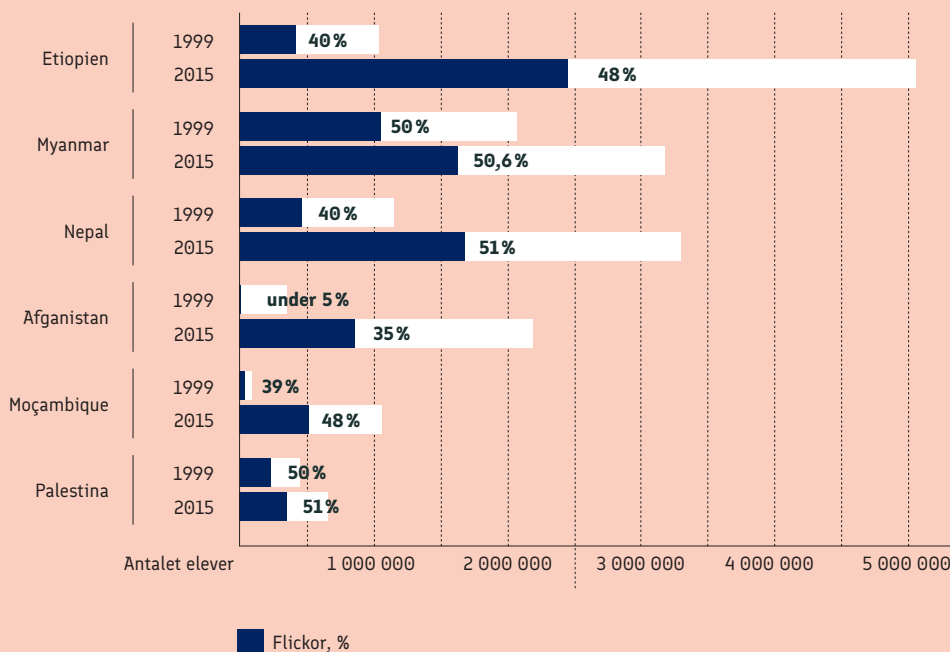
över **56 miljoner** kvinnor använde preventivmedel genom stöd från EU under 2014–2016

EKONOMI OCH ARBETE

Arbetsstillfällen särskilt för kvinnor

Fler barn på högstadiet i Finlands partnerländer

KÄLLA: UM/UNESCO

Mat och rent vatten för miljontals människor

SMÅBRUKARE SOM FINLAND BISTÅR

SMÅBRUKARE, ST.

433 270

CIVILSAMHÄLLESORGANISATIONERNAS SAMARBETE

KVINNOR, %

54 %

BISTÅNDSMOTTAGARE
TOTALT, INKL.
FAMILJEMEDLEMMAR

2 062 200

MÄNNISKOR SOM HAR FÅTT TILLGÅNG TILL VATTENFÖRSÖRJNING OCH SANITET

Människor som har gynnats av arbetets resultat

VATTENFÖRSÖRJNING

2 466 700

SANITET

5 940 500

VATTENFÖRSÖRJNING
OCH SANITET I
SKOLORNA

661 380

BILATERALT SAMARBETE

KÄLLA: UM

KÄLLA: UM

Bistånd till rekordstora humanitära behov

ÅR 2017

fick **12** miljoner

flyktingar och 36 miljoner människor som varit tvungna att flytta sig inom länder stöd från FN:s flyktingorganisation (UNHCR)

fick **91** miljoner

människor mathjälp i 83 länder av Världslivsmedelsprogrammet (WFP)

Finlands humanitära bistånd transporteras av FN:s organisationer, Internationella Röda Korset, Röda halvmånen och sex finländska organisationer. Finlands finansieringsandelar i internationella organisationer varierar.

Slutsatser

1

Finland bör koncentrera tillräckliga resurser för att uppnå de viktigaste målen

2

Resultat kräver både bestående riktlinjer och anpassningsförmåga

3

En stark värdegrund ökar genomslagskraften

4

Bräckliga stater och konfliktländer bör stödjas för att de ska återhämta sig

5

Förnyelsen av arbetsmetoderna och finansieringen bör forstsätta

6

Med en starkare samstämmighet blir resultaten starkare

Förord

Den första resultatrapporten om Finlands utvecklingspolitik visar att Finland genom utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete bidrar till att lösa vår tids största utvecklingsutmaningar. Många positiva förändringar skulle inte kunna ske utan Finlands medel för utvecklingssamarbete och kompetens, aktiva intressenter och tusentals frivilligarbetare i olika delar av landet.

Finländarna bör vara stolta över sitt arbete. Särskilt glad är jag över resultaten av arbetet för att främja kvinnors och flickors rättigheter. Ett exempel är att vårt arbete för att främja sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter förbättrar livet för miljoner kvinnor och deras familjer. Mindre siffror har dock också betydelse. Det är banbrytande till exempel när några hundra människor deltar i en demokratiutbildning i Myanmar som är i ett mycket känsligt utvecklingsskede – det är inte ens möjligt att mäta dess effekter med siffror.

Rapporten berättar också tydligt om hoten. De utvecklingspolitiska metoderna bör utökas så att vi kan ta itu med klimatförändringar, konflikter och naturkatastrofer och förbättra samhällenas anpassningskapacitet. Vi måste kunna reagera snabbare än vad Finland – och hela internationella samfundet – hittills har förmått. Det behövs en ny slags utvecklings- och klimatfinansiering som snabbt skapar både tryck och möjligheter till klimatåtgärder hos regeringar och inom den privata sektorn. Vid konflikter behövs i sin tur ett starkare samarbete mellan utvecklingspolitik, fredsarbete och utrikespolitik.

Denna rapport lämnas till riksdagen i en mycket viktig tid. Under förberedelserna för nästa valperiod är det bra att reflektera över hur Finland ska kunna nå nivån 0,7 procent i utvecklingsfinansiering, hålla fast vid det arbete som ger goda resultat och ändra arbetet utan att det medför svängningar som försämrar resultaten. Det gäller också att fundera på hur vi bäst utnyttjar finsk kompetens och finländska kunskaper för att främja hållbar utveckling utan att försvaga utvecklingsländernas ägarskap.

Utvecklingspolitiken är en viktig del av Finlands arbete med utvecklingsländerna för att lösa globala utmaningar och uppnå målen för hållbar utveckling före 2030. Finländarna ger ett principiellt och starkt stöd åt utvecklingssamarbetet. Finländarna värderar det arbete som utförs och de möjligheter som därmed skapas. Nu har vi en allt bättre helhetsbild av vilka resultat som åstadkomms – och vilka utmaningar och starka sidor vi har inom olika delområden. Därför hoppas jag att rapporten främjar en samhällelig debatt om utvecklingspolitiken.

Helsingfors den 1 november 2018

Anne-Mari Virolainen

Utrikeshandels- och utvecklingsminister

Utrikesministeriet

Taitto: Jarkko Hyppönen

Tryckeri: Grano Oy, Helsingfors, 2018

ISBN 978-952-281-588-0

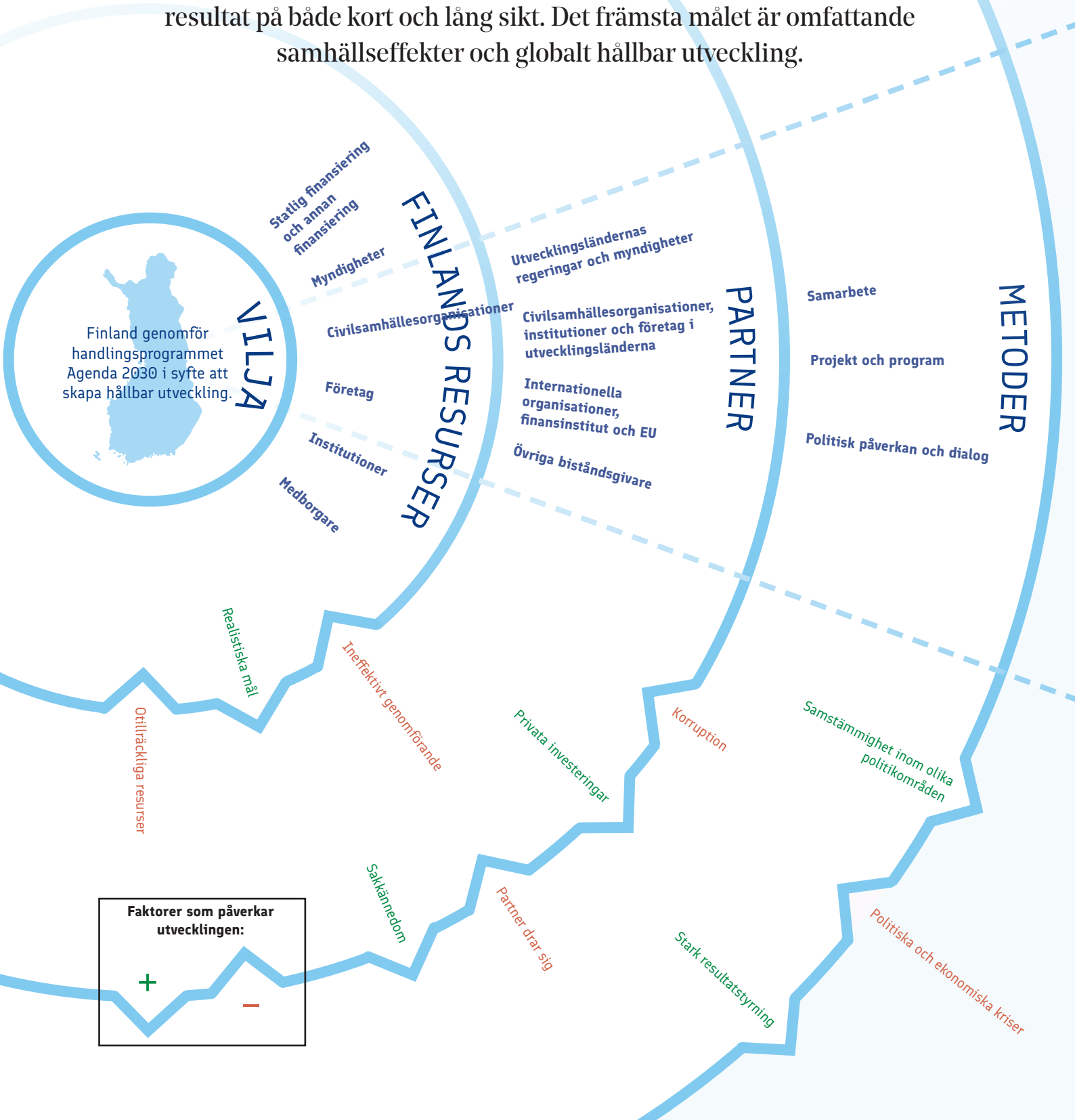

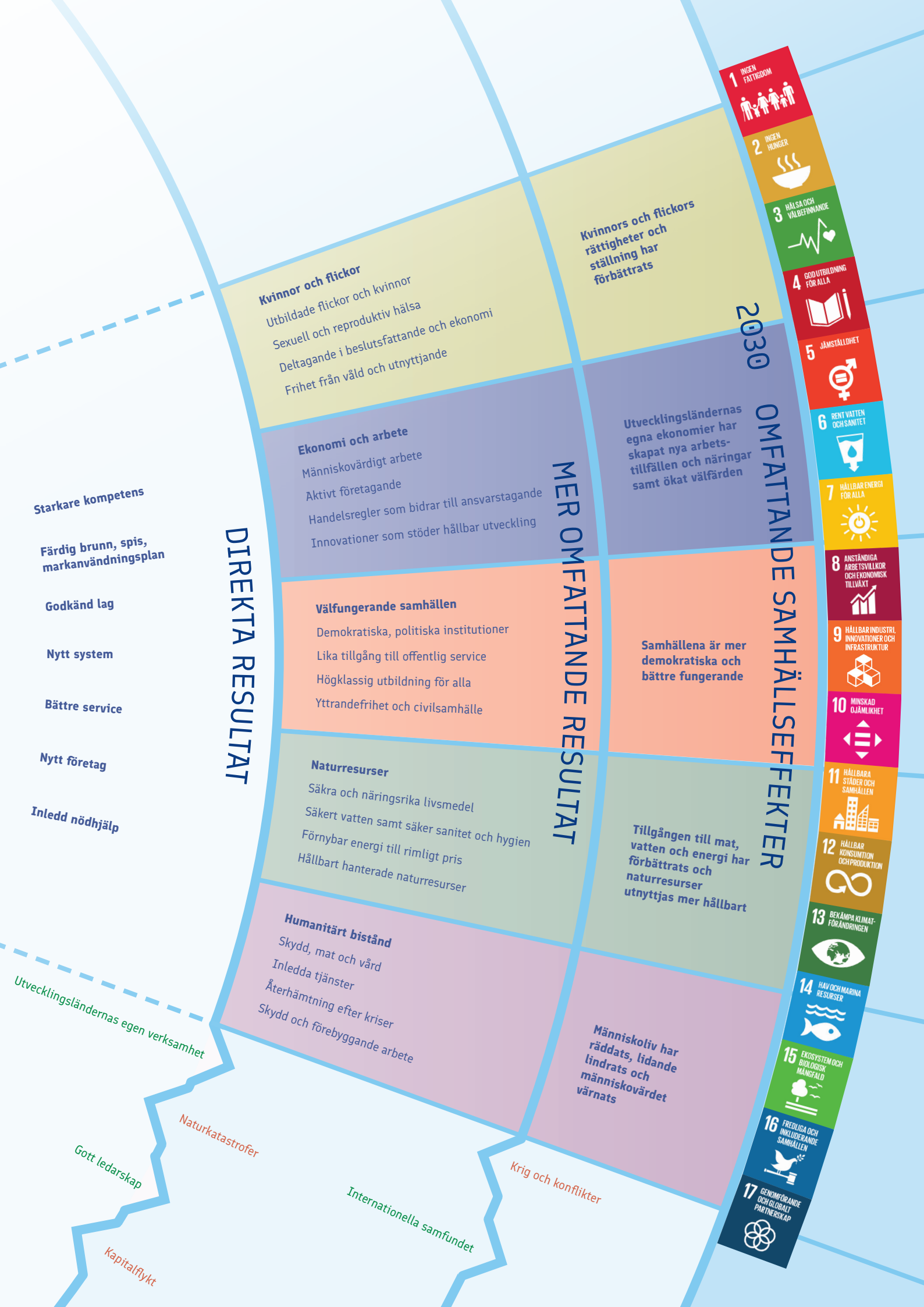
Innehållsförteckning

3	Förord
	Utrikeshandels- och utvecklingsminister Anne-Mari Virolainen
6	Mot hållbar utveckling
8	1 INLEDNING
18	2 RESULTAT
20	Det globala utvecklingen
22	Kvinnor och flickor
22	Den globala situationen och Finlands åtgärder
24	Finland främjar sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter
26	Kvinnor och flickor: beslutsfattande, ekonomi, säkerhet
30	Ekonomi och arbete
30	Den globala situationen och Finlands åtgärder
32	Företag och arbetstillfällen i de fattigaste länderna
34	Ekonomi och arbete: ansvar, handel, innovationer
36	Välfungerande samhällen
36	Den globala situationen och Finlands åtgärder
38	Finland är en eftertraktad partner inom undervisningssektorn
40	Välfungerande samhällen: fred, demokrati, beskattning, civilsamhälle
44	Naturresurser
44	Den globala situationen och Finlands åtgärder
46	Brådska med klimatfinansieringen
48	Tillgången till mat har förbättrats för miljontals människor
49	Rent vatten, toaletter och hälsa för miljontals människor
50	Miljoner människor har fått el i sina hem
51	Skogar kartlägs och utnyttjas hållbart
52	Humanitärt bistånd
52	Den globala situationen och Finlands åtgärder
54	Finland är föregångare när det gäller att främja rättigheter för personer med funktionsnedsättning
58	Flyktingskap fick världens uppmärksamhet
60	3 GENOMFÖRANDE
62	Finland uppnår sina mål relativt bra
70	Finlands värderingar och principer i utvecklingspolitiken
72	Riskhantering är en del av utvecklingssamarbetet
74	Utvecklingssamarbetet har blivit effektivare
76	4 SLUTSATSER
83	Noter
85	BILAGOR
87	1. Förkortningar som används i rapporten
88	2. Källförteckning
90	3. Mål för hållbar utveckling
92	4. Förändringsmodeller för de prioriterade områdena
102	5. Metodologiska definitioner
102	a. Statistiska begrepp
103	b. Aggregerade indikatorer
107	c. Utvecklingspolitiska markörer

Mot hållbar utveckling

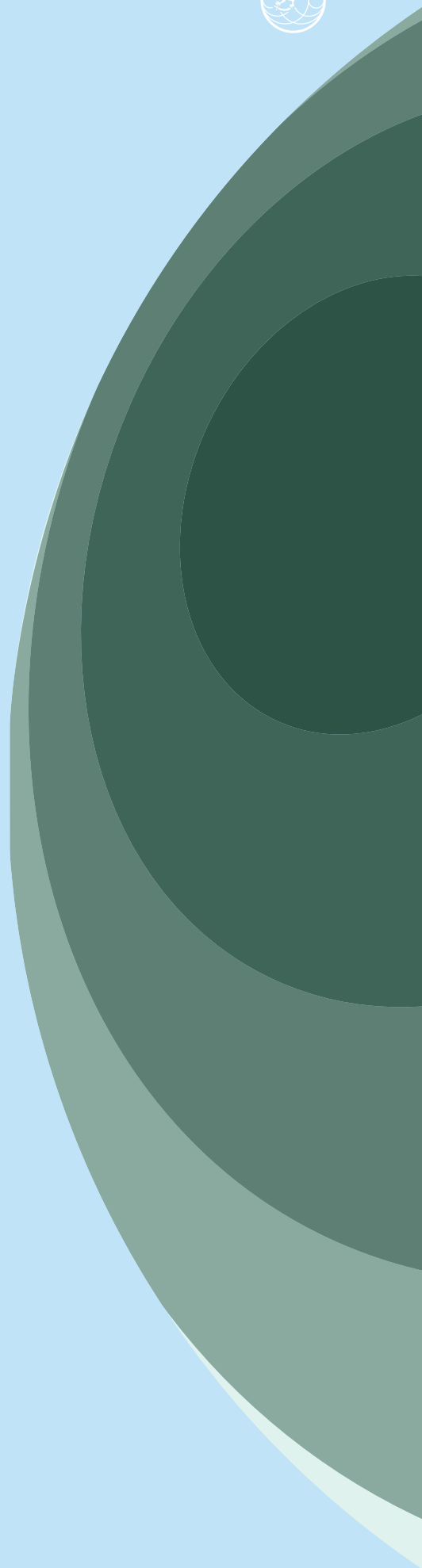
Finlands utvecklingspolitik syftar till att arbetet med partnererna ger resultat på både kort och lång sikt. Det främsta målet är omfattande samhällseffekter och globalt hållbar utveckling.

1 INLEDNING

Finlands utvecklingspolitik och utvecklings- samarbete ger resultat

Utvecklingspolitiken är ett sätt att främja Finlands utrikespolitiska mål och förverkliga våra internationella åtaganden. Detta arbete förbättrar individers liv samt bygger samhällen och säkerhet. Resultaten uppnås med hjälp av finansiering och sakkunskap.

Denna rapport beskriver hur Finlands verksamhet för att uppnå de globala utvecklingsmålen har lyckats de senaste åren. Rapporten presenterar de viktigaste resultaten av utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet inom Finlands prioriteringsområden och humanitära bistånd. Rapporten innehåller också en översikt över hur utvecklingspolitiken har genomförts och hur externa granskare har utvärderat Finlands verksamhet.

Rapporten presenterar resultat som har rapporterats under 2015–2018. Många av dessa samarbetsprogram har inletts under tidigare regeringsperioder, de tidigaste redan 2006.

Finland samlar in information om framstegen i samarbetet på många olika sätt. Enskilda projekt, icke-statliga organisationer och Finlands övriga samarbetspartner rapporterar årligen om resul-

tat och framsteg. I många frågor kan framstegen i arbetet följas upp och mätas med olika indikatorer, till exempel flickornas andel av de barn som har börjat skolan eller antalet privata hushåll som har fått tillgång till vattenförsörjning. Denna rapport presenterar resultat enligt elva indikatorer. Resultaten härrör från verksamhetsområden där information har kunnat samlas in från flera program i olika länder. Rapporten innehåller också enskilda exempel på uppnådda resultat, eftersom alla mål inte kan mätas med siffror eller sammanslås.

Resultat uppnås alltid genom samarbete. Finland samarbetar med utvecklingsländer och andra länders regeringar, myndigheter och medborgare, organisationer, finansinstitut och andra aktörer. Det är alltmer sällan som Finland själv utför programmen. Resultaten påverkas inte enbart av Finlands och andra aktörers åtgärder utan även av kriser, naturkatas-

trofer och andra faktorer som vi inte kan inverka på.

Det är ofta allra svårast, dyrast och osäkrast att under svåra förhållanden bistå dem som är mest utsatta. Men, i enlighet med Finlands utvecklingspolitiska mål och principer, är just detta det allra viktigaste.

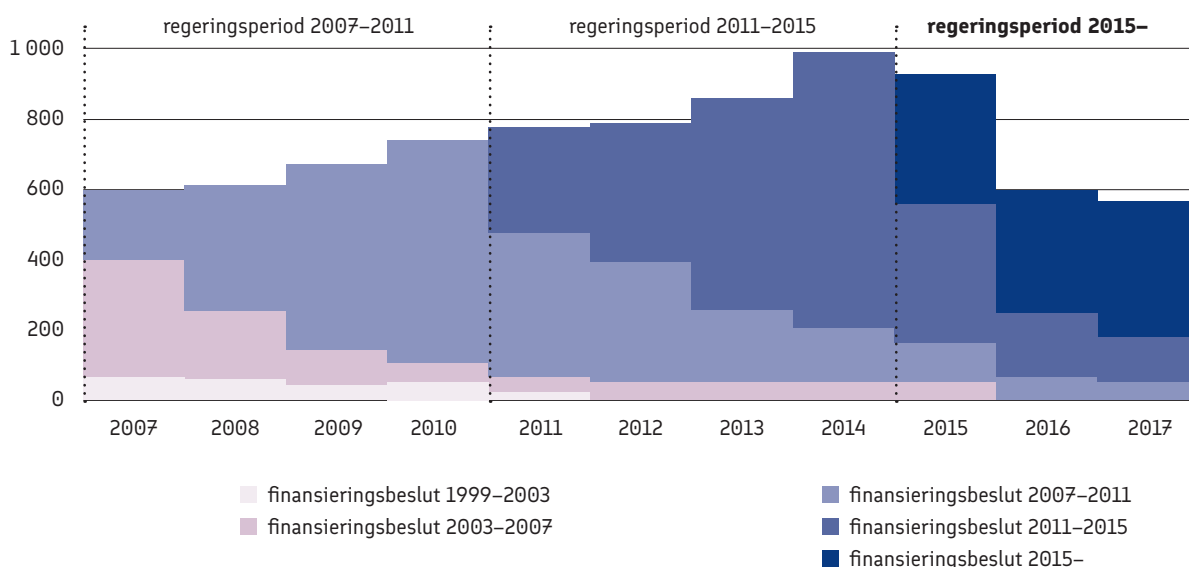
Vilka är resultaten?

Resultaten av utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet kan indelas i direkta resultat, resultat på medellång sikt och effekter på lång sikt. Ett exempel på direkt resultat är en färdig brunn. Ett resultat på medellång sikt är ett fungerande samarbete inom vatten- och sanitetsförvaltning i en bygemenskap. En effekt på lång sikt är att människor har tillgång till rent dricksvatten, dvs. deras rätt till rent vatten förverkligas på ett hållbart sätt.

En del av utvecklingssamarbetets effekter och resultat kan ses på ett

PROGRAMMEN FORTGÅR ÖVER REGERINGSPERIODERNA

Utbetalningar för egentligt utvecklingssamarbete enligt beslutet om den regeringsperiod under vilken programmet ska inledas¹.

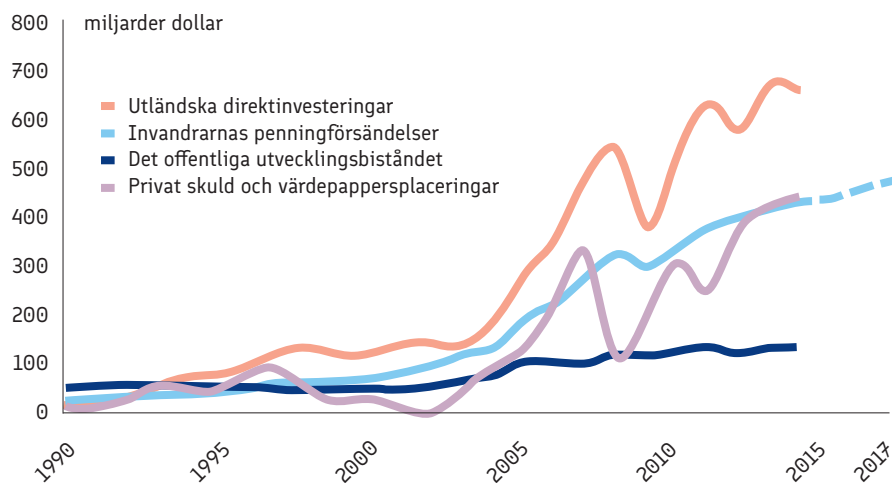
Vad är utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete?

Med **utvecklingspolitik** avses övergripande verksamhet som syftar till att globalt minska fattigdomen, förbättra de mänskliga rättigheterna och främja hållbar utveckling. Till utvecklingspolitiken hör bland annat Finlands politiska påverkansarbete i internationella organisationer och dialog med representanter för utvecklingsländer.

Med **utvecklingssamarbete** avses verksamhet som finansieras med medel som i statsbudgeten är avsatta för utvecklingssamarbete². Samarbetet bedrivs med olika partner, såsom ett utvecklingslands regering eller civilsamhällesorganisationer. Utvecklingssamarbete är ett utvecklingspolitiskt instrument.

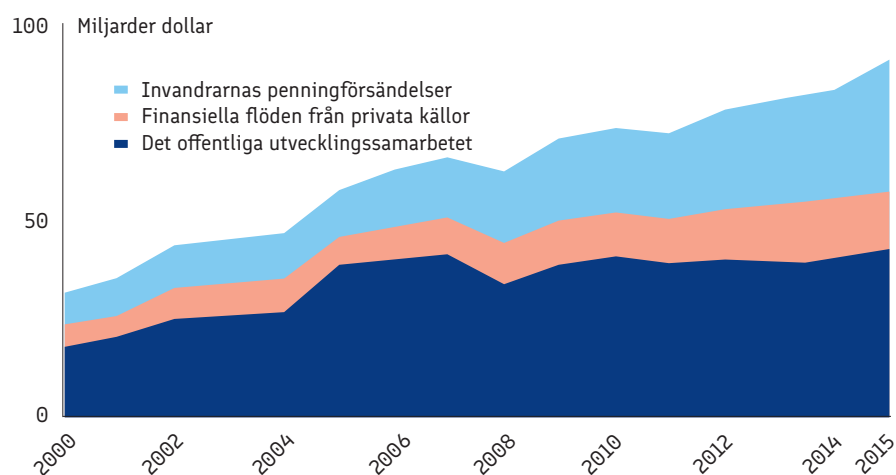
Finansiering av utvecklingssamarbete omfattar olika finansiella instrument som används för att genomföra utvecklingspolitiska mål. Sådana är exempelvis offentligt utvecklingssamarbete, utvecklingsländernas egna skatteinkomster samt inhemska och utländska investeringar. Det offentliga utvecklingssamarbetets relativa andel av penningflödena till utvecklingsländer har kontinuerligt minskat samtidigt som den övriga finansieringens andel har ökat. Betydelsen av utvecklingssamarbete är dock fortfarande stor särskilt i de minst utvecklade länderna och de sviktande staterna. Dessutom används utvecklingssamarbetsmedel allt oftare i syfte att locka annan finansiering till utvecklingsländer.

ALLT FLER INVESTERINGAR GÖRS I UTVECKLINGSLÄNDER³

KÄLLA: VÄRLDSBANKEN

UTVECKLINGSBISTÅNDET HAR STOR BETYDELSE FÖR DE MINST UTVECKLADE LÄNDERNA

KÄLLA: OECD

entydigt sätt, en del är svårare att uppfatta. Det är viktigt att till exempel påverka människors attityder, men detta arbete ger inte resultat särskilt snabbt.

Ju längre framåt resultatkedjan sträcker sig, desto större betydelse och påverkan har andra åtgärder än enbart Finlands åtgärder.

I varje skede omfattas genomslagskraften i Finlands verksamhet av olika antaganden om omvärlden samt andra aktörers och Finlands egen verksamhet. Antagandena om och riskerna för samarbetet kartläggs när ett program planeras, och följs upp när programmet genomförs. Om läget förändras anpassas

planerna och verksamheten. Å andra sidan är utvecklingssamarbete otillräckligt exempelvis vid en konflikt eller kris, då det behövs även andra åtgärder, till exempel krishantering.

Vilka insatser har bidragit till att resultaten har uppnåtts?

Finlands utvecklingspolitiska insatser är anslagen för utvecklingssamarbete i statsbudgeten, statliga lån och finansiella investeringar samt utrikesministeriets och den övriga statsförvaltningens arbetsinsatser. Även andra finländska insatser utgör en betydande resurs: de frivilligas och lönearbetarnas tid och

kompetens, privata donations- och investeringsmedel, samarbete och innovationer.

Statsanslagen för utvecklingssamarbete är å ena sidan ett egentligt utvecklingssamarbete, som förvaltas av utrikesministeriet, och å andra sidan andra utgifter som statistikförs som utbetalningar för utvecklingssamarbete. Övrigt utvecklingssamarbete utgörs av bland annat Finnfunds investeringar i tillväxtländer och Finlands andel av EU:s utvecklingssamarbete. Kostnaderna för asylsökandes första år i Finland ingår till en del i denna kategori.

Under 2006–2015 ökade anslagen för egentligt utvecklingssamarbete stadigt. Dessutom avsatte Finland under tre år inkomster från utsläppshandeln till utvecklingssamarbete, totalt 142,8 miljoner euro i tilläggsbudgetarna 2013–2015.

Från och med 2016 skar Finland ner anslagen för egentligt utvecklingssamarbete avsevärt. Samtidigt skapades ett nytt moment för utvecklingspolitiska finansiella investeringar så att det är möjligt att använda nya typer av finansiella instrument. De används med klar förväntan på avkastning och hemtagning av investerade medel i framtiden. Finansiella investeringar kompletterar det egentliga utvecklingssamarbetet, och Finland främjar sina utvecklingspolitiska mål även genom dem.⁷

Vilka är Finlands åtaganden?

Finlands utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete utgår från de mål för hållbar utveckling som FN:s medlemsländer enades om 2015, nämligen Agenda 2030 (bilaga 3), och åtagandena i fråga om utvecklingsfinansiering⁴.

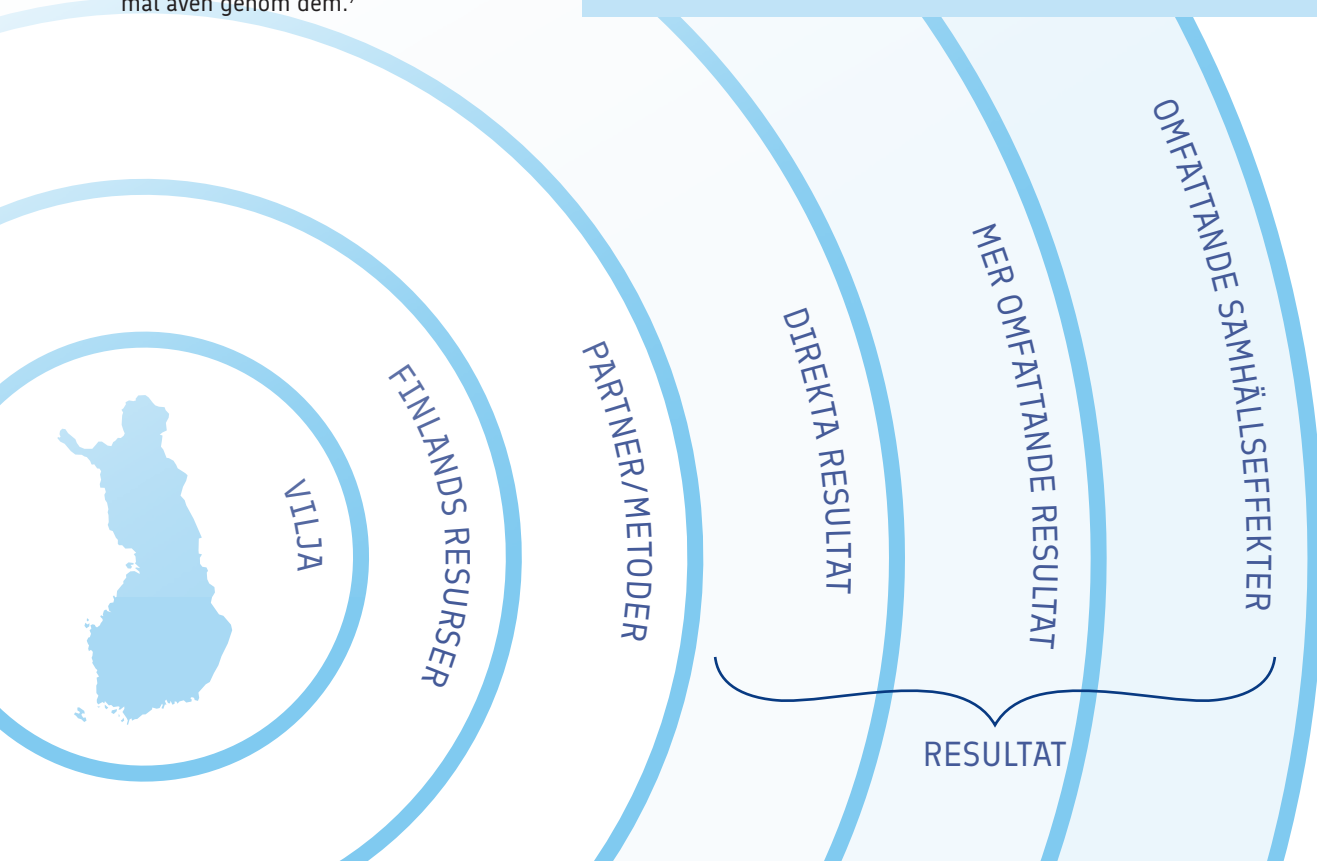
Det gemensamma handlingsprogrammet Agenda 2030 styr arbetet för hållbar utveckling 2016–2030. Programmet innehåller 17 huvudmål och 169 delmål. Syftet är att trygga välfärden på ett sätt som är hållbart med tanke på miljön, minska ojämlikheten och avskaffa extrem fattigdom i världen före 2030.

Agenda 2030 berör alla länder i världen – såväl tillväxtländer som utvecklade länder. Det är i första hand staterna som ansvarar för genomförandet av programmet. Finland har gjort upp en nationell plan för genomförandet av Agenda 2030⁵.

För att Agenda 2030 ska kunna genomföras krävs en betydande ökning av nationell och internationell

finansiering, både offentlig och privat. Enligt FN:s beräkningar behövs ett tillskott på 2500 miljarder euro per år. Samarbetsorganisationen för industriländerna, OECD, uppskattar att det officiella biståndet uppgick till 147 miljarder dollar 2017. De senaste åren har betydelsen av biståndet i finansieringen av utvecklingsländerna förändrats: i finansieringen av de minst utvecklade länderna är biståndet fortfarande av avgörande betydelse, medan investeringar och privata penningförsändelser kontinuerligt har blivit allt viktigare i andra utvecklingsländer. En viktig del av genomförandet av Agenda 2030 är därför att utnyttja nya finansieringsmodeller, vetenskaper, tekniker och innovationer samt att olika aktörer deltar aktivt.

En av huvudprinciperna för Agenda 2030 är att ingen ska lämnas utanför. Det innebär att Finland i sin utvecklingspolitik ägnar större uppmärksamhet än tidigare åt de mest utsatta grupperna i samhällen.

Personalinsatserna har utvecklats på ett motsvarande sätt. När anslagen för utvecklingssamarbete ökade, utökades personalresurserna i huvudsak för utrikesministeriet som förvaltar och främst genomför utvecklingspolitiken. Andelen experter på utvecklingssamarbete ökade och stärkte ministeriets kompetens. I samband med nedskärningarna 2016 minskades förvaltningen av utvecklingssamarbete på motsvarande sätt med 35 årsverken.

Utvecklingssamarbetet och utrikesförvaltningens övriga uppgifter ankommer på utrikesministeriet. Därför är det svårt att skapa en helhetsbild av de personalresurser som har fördelats för utvecklingspolitiska uppgifter. Vi kan uppskatta att uppgifter inom utvecklingssamarbetet för närvarande sköts vid utrikesministeriet och beskickningarna för cirka 179 årsverken, vilket är cirka 7,5 procent av utrikesministeriets personal. År 2011 var andelen omkring 9,3 procent.

Övriga finländska aktörers personalresurser har ökat och minskat. Frivillig arbetet har i sin tur blivit allt viktigare. Enligt civilsamhällesorganisationernas beräkningar uppgår frivilligarbetet inom utvecklingssamarbetet 2016 till 460 000 timmar, dvs. omkring 250 årsverken.

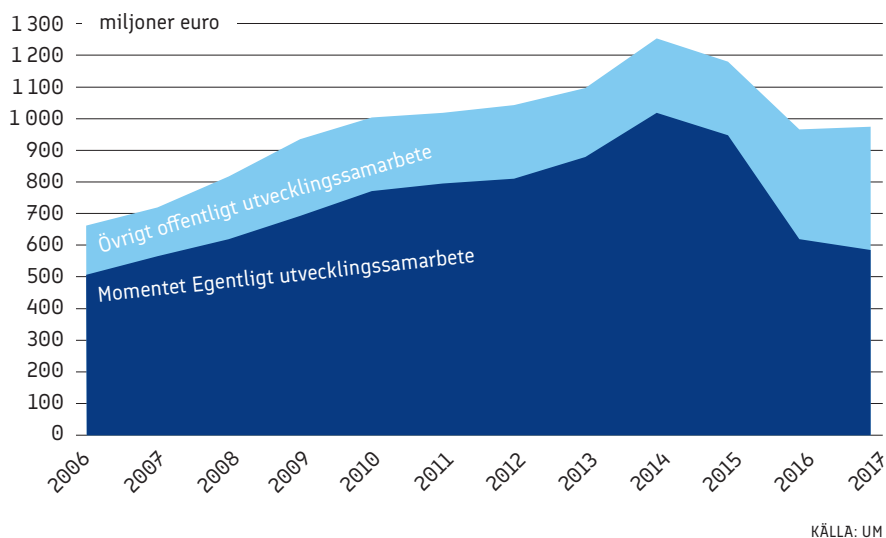
Inom vilka områden har Finland verksamhet?

Finlands utvecklingssamarbete har fokuserat på samma områden relativt långsiktigt. Fokuseringen avspeglas även i utbetalningarna under de senaste regeringsperioderna. Till de viktigaste hör utvecklingen av den offentliga förvaltningen, samhället och undervisningen. Det fortsatt starka stödet till nya finansiella investeringar bidrar till att öka energisektorn. Förebyggandet av konflikter har också utökats medan samarbetet inom skogsbruk, vatten och sanitet samt jordbruk har varierat och insatserna hälso- och befolkningspolitik har minskat.

Från och med 2015 har Finland även följt upp hur de nya finansieringsbesluten har fördelats mellan de nuvarande utvecklingspolitiska prioriteringsområdena. Utifrån fördelningen är det möjligt att bedöma hur väl arbetet följer de politiska riktlinjerna. Prioriteringsområdena omfattar

ANDELEN ÖVRIGT UTVECKLINGSSAMARBETE AV UTBETALNINGARNA HAR ÖKAT

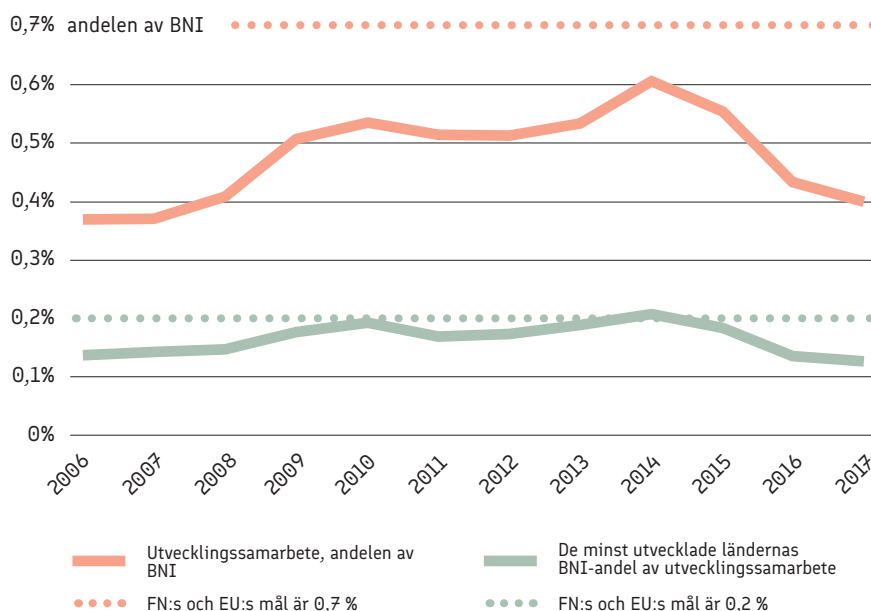
Utbetalningar för egentligt utvecklingssamarbete och övrigt utvecklingssamarbete 2006–2017. Under övrigt utvecklingssamarbete statistikförs bland annat kostnader för mottagande av flyktingar, andelen utvecklingssamarbete av EU:s budget och finansiella investeringar inom utvecklingssamarbetet⁶.

KÄLLA: UM

FINLAND UPPNÅR INTE ALLA INTERNATIONELLA MÅL

Andelen utbetalningar för utvecklingssamarbete av bruttonationalinkomsten.

KÄLLA: UM

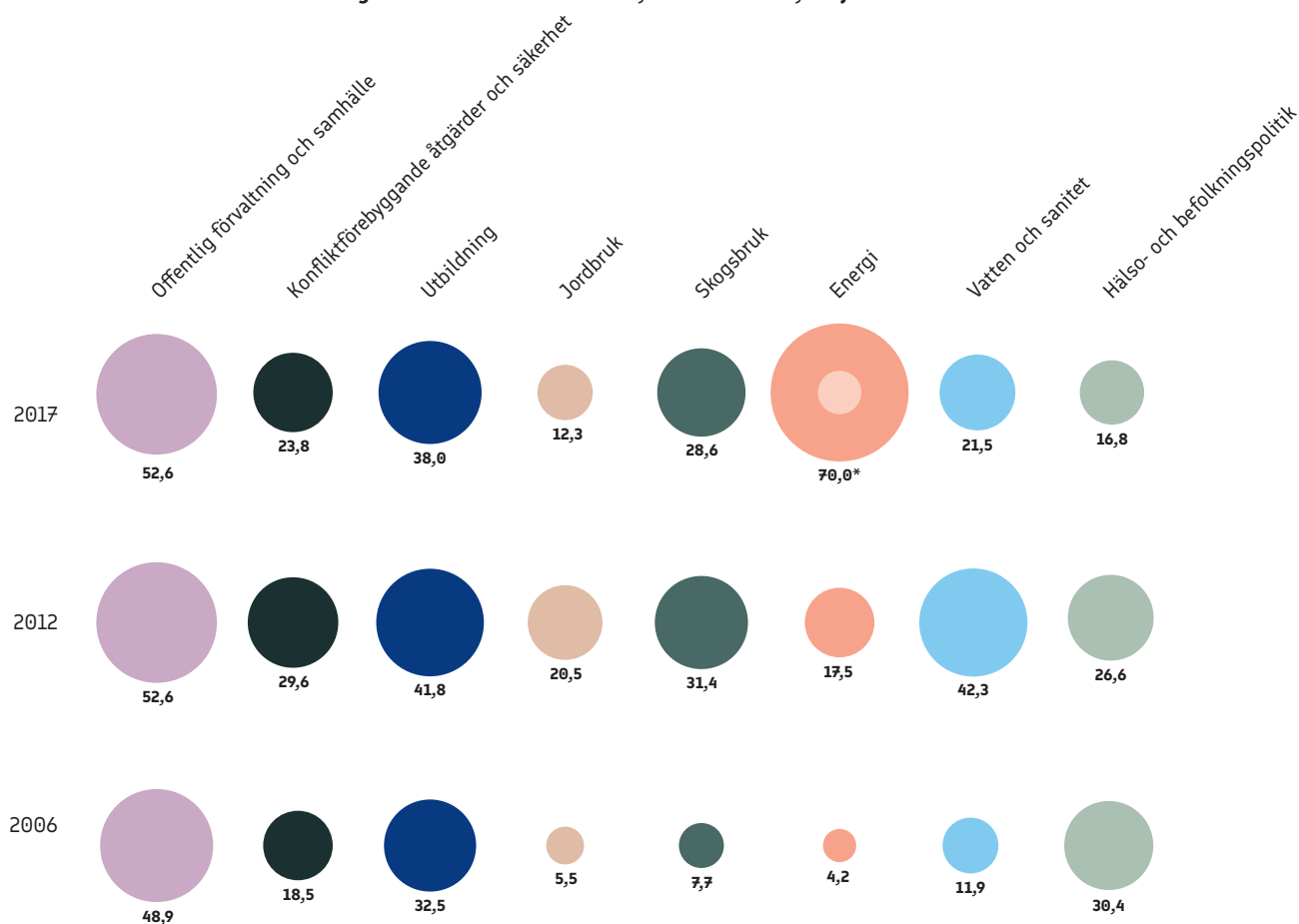
flera områden. Målen för prioriteringsområdet "Välfungerande samhällen" främjas av till exempel "offentlig förvaltning och samhälle" samt "utbildning". Under denna regeringsperiod har "Väl-

fungerande samhällen" varit det främsta målet för de flesta nya program, särskilt då det gäller Finlands landprogram och samarbetet med civilsamhället.

DE MEST BETYDANDE SEKTORERNA HAR BEHÅLLITS GENOM ÅREN

Utbetalningar till utvalda sektorer 2017, 2012 och 2006, miljoner euro.⁸

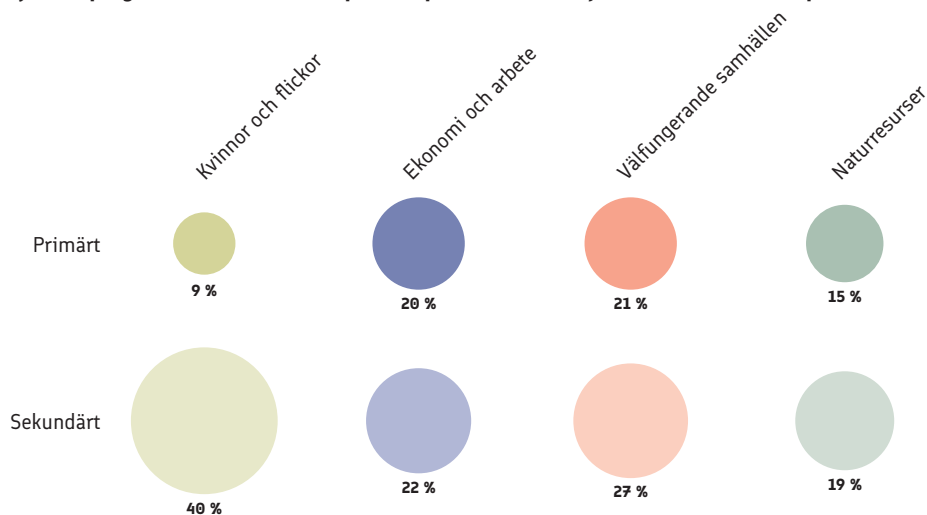

* = Inbegriper en investering på 68 miljoner euro i IFC-klimatfonden och ett kapital på 5 miljoner euro netto från Finnfunds investeringar. Totalt 7 miljoner euro för egentligt utvecklingssamarbete.

KÄLLA: UM

REGERINGSPERIODENS PRIORITETSOMRÅDEN SYNS I NYA PROGRAM

Finansieringsbesluten 2015–2017 har fattats utifrån vilket prioritetsområde programmen i första respektive andra hand främjar. Ett program får endast ha ett primärt prioritetsområde, men flera sekundära prioritetsområden.⁹

KÄLLA: UM

Finland påverkar i större omfattning än enbart genom finansiering

Denna rapport beskriver främst de totala resultaten av de program som Finland har finansierat, utan att specificera Finlands del. Orsaken är att finansieringsandelarna inte säger allt om de uppnådda resultaten. Resultaten påverkas även av de innovationer som Finland har skapat i programmen och den politiska dialog och övriga påverkan Finland utövat. Betydelsen av dessa insatser är svår att mäta. Resultaten uppnås av utvecklingsländerna själva, och Finland medverkar till att uppnå dem. En strategisk fördelning av finansiering i kombination med påverkansarbete och stärkande av kompetens kan göra att effekterna av Finlands arbete blir större än resultaten av programmen.

I till exempel det samfinansierade programmet för utveckling av den allmänbildande undervisningen i Etiopien är Finlands finansieringsandel mindre än fem procent. Det gäller ett program på 440 miljoner dollar, där Världsbanken är den största finansiären. Programmet syftar till att minska skolavhopp och förbättra undervisningen i viktiga läroämnen, läroböckerna, inlärningsresultaten och skolframgången. Biståndsmottagare är elever i den etiopiska grundskolan och gymnasiet, och antalet sådana elever är cirka 28,5 miljoner. De

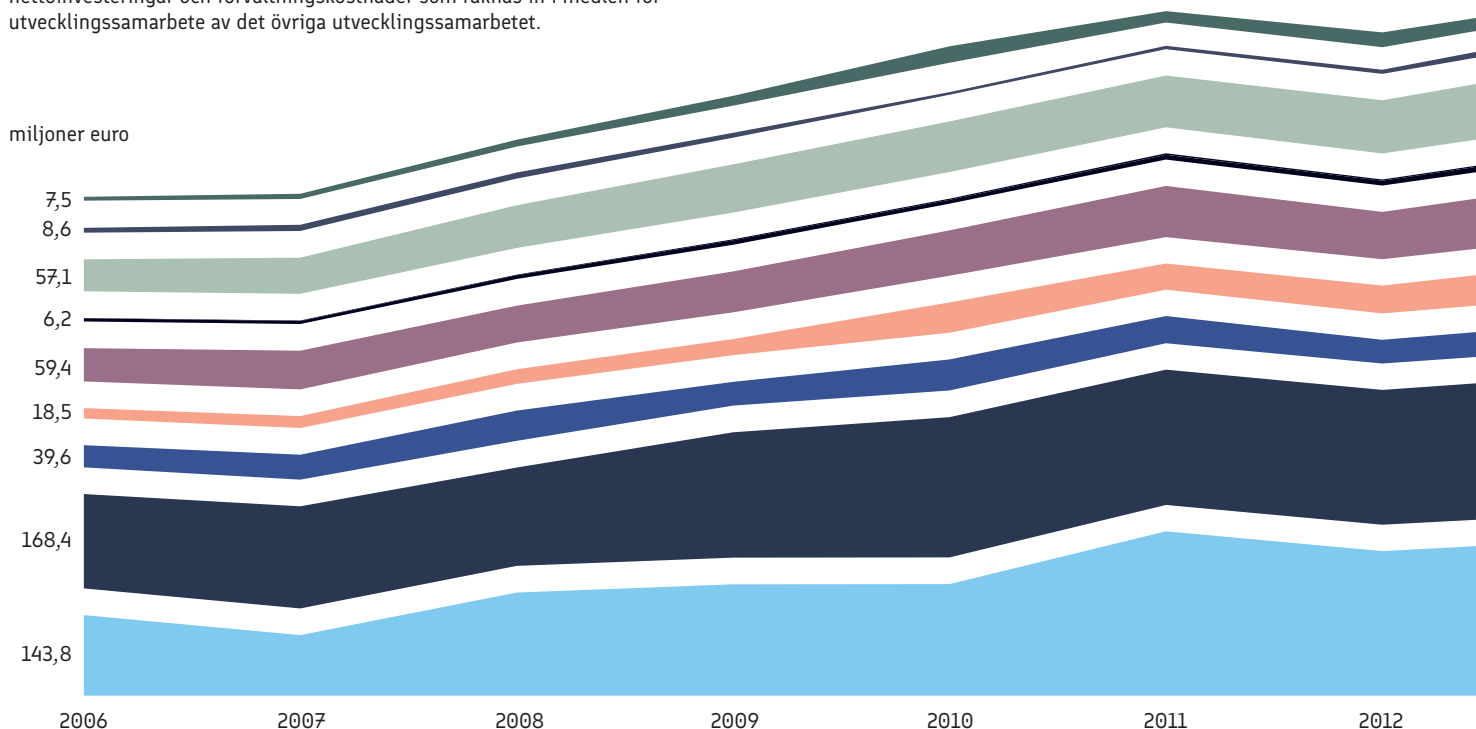
drar alla nytta av Finlands finansiering. Dessutom påverkar Finland utvecklingen av undervisningen genom en aktiv politisk dialog och ett tekniskt bistånd. Därigenom har regional jämställdhet och jämställdhet mellan könen vid undervisningen samt inkluderade utbildning, dvs. utbildning som är lämplig för alla, integrerats i programmets viktigaste resultatområden.

I det bilaterala jordregistreringsprojektet mellan Finland och Etiopien uppgår Finlands finansiering till 90 procent och etiopiska statens till tio procent av projektbudgeten på cirka åtta miljoner euro. Till följd av projektet fick 16 000 personer handlingar om jordäggande 2015 och 155 000 personer 2017. Effekterna av Finlands arbete är dock mer omfattande än programmet. I Finlands program utvecklades ett informations-system för jordregistrering genom direktfinansiering och tekniskt stöd. De etiopiska myndigheterna kommer att stegvis införa systemet i olika delar av Etiopien. Systemet kommer också att användas i Världsbankens och Storbritanniens jordregistreringsprojekt vars budget är över 100 miljoner dollar. De som gynnas av systemet uppgår till flera miljoner när systemet har införts på nationell landsomfattande nivå.

BETYDANDE FÖRÄNDRINGAR I SAMARBETSFORMERNA UNDER DE SENASTE ÅREN

Fördelning av medel enligt användningssätt och/eller partner 2006–2017

Utbetalningar under momentet Egentligt utvecklingssamarbete samt Finnfunds nettoinvesteringar och förvaltningskostnader som räknas in i medlen för utvecklingssamarbete av det övriga utvecklingssamarbetet.

Finland förbättrar resultaten av sitt arbete

I utvecklingssamarbetet följer Finland principerna för resultatstyrning. Uppmärksamhet ägnas åt att de resultatmål som har satts upp på förhand ska uppnås. Framstegen följs upp genom årliga bedömningar av läget. Verksamheten anpassas om det krävs för att uppnå målen.

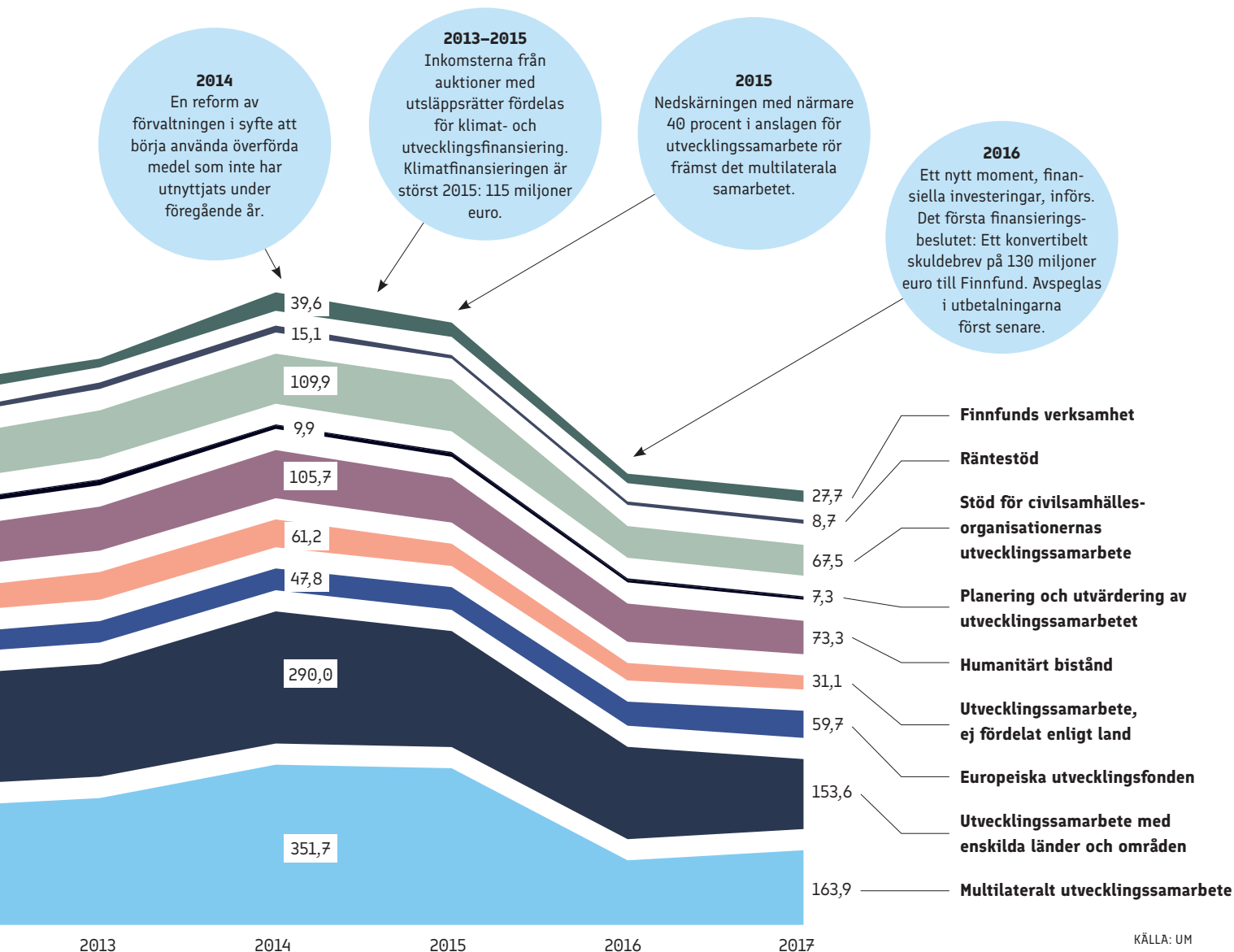
Resultatstyrningen har utvecklats på ett konsekvent sätt sedan 2005. Dessförinnan varierade indikatorerna och rapporteringsmetoderna betydligt.

Sedan 2016 har särskild uppmärksamhet i utvecklingssamarbetet ägnats åt en övergripande styrning av utvecklingspolitiken. Information om resultat samlas ihop och analyseras och helheten styrs så att de utvecklingspolitiska målen kan uppnås.

Resultatstyrningen vidareutvecklas. Syftet är att

resultatinformation ska fås in allt lättare – genom att använda fler enhetliga indikatorer, rapporteringsmetoder och elektroniska system. Uppmärksamhet ägnas åt analyser av resultatinformation och lärdomar av analyserna. Framöver bör styrningen av utvecklingspolitiken i allt större omfattning bygga på den kunskap och kompetens som erhålls vid genomförandet av arbetet samt på förmågan att reagera på omvärldsförändringar.

Under detta årtusende har varje regering dragit nya riktlinjer för utvecklingspolitiken genom så kallade utvecklingspolitiska program eller redogörelser. En bedömning av dessa 2015¹⁰ visade att detta lett till att Finlands utvecklingspolitik är ombytlig. Enligt bedömningen har ombytligheten försämrat genomslagskraften i Finlands verksamhet.

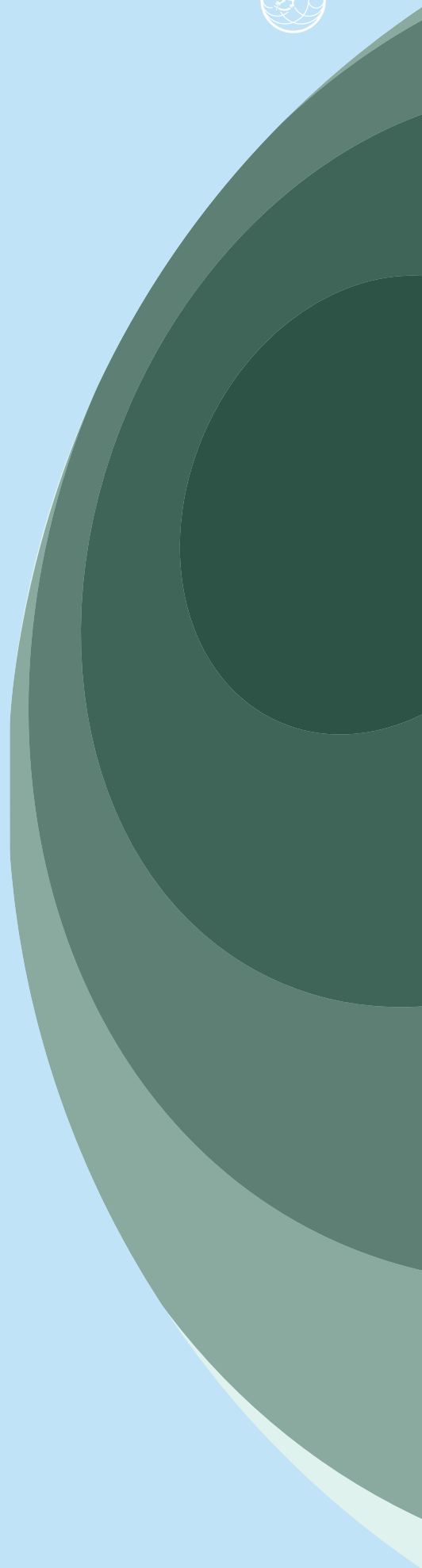

2

RESULTAT

Global utveckling
Kvinnor och flickor
Ekonomi och arbete
Välfungerande samhällen
Naturresurser
Humanitärt bistånd

Den globala utvecklingen behöver en ytterligare kick

Mödradödligheten har minskat, arbetsproduktiviteten ökar och allt fler får tillgång till elektricitet. Samtidigt går det trögt med bekämpningen av klimatförändringarna och minskningen av ojämlikheten.

Världen har i många avseenden utvecklats i en bättre riktning. Men för att uppnå Agenda 2030 målen krävs starkare insatser än tidigare. Tre år efter att målen antogs krävde FN:s generalsekreterare António Guterres i sin rapport sommaren 2018 snabba åtgärder¹.

Inom flera områden har märkbara förändringar till det bättre uppnåtts, vilket är positivt. Sedan millennieskiftet har mödradödligheten i Afrika söder om Sahara minskat med 35 procent och dödligheten bland barn under fem år med hela 50 procent. Risken för flickor att hamna i ett barnäktenskap i Sydasiens har minskat med över 40 procent. Utifrån statistiken har antalet som har fått tillgång till elförsörjning mer än fördubblats i de minst utvecklade länderna. Arbetsproduktiviteten har förbättrats i hela världen, och arbetslösheten har minskat.

Generalsekreterarens rapport visar dock att framstegen är otillräckliga. Cirka

783 miljoner människor lever fortfarande i extrem fattigdom. Situationen är svårast för utstötta och marginaliserade folkgrupper. Globalt är sannolikheten att bli arbetslös tre gånger större för unga än för vuxna. HI-virus förekommer tio gånger oftare hos fertila kvinnor i Afrika söder om Sahara än i världen i genomsnitt. Mer än hälften av alla barn och unga uppnår inte ens minimikraven i fråga om läskunskaper och kunskaper i matematik. Närmare en miljard människor på landsbygden lever utan elektricitet. Nittio procent av stadsborna i världen andas förorenad luft.

FN:s generalsekreterare anser att internationella samfundets tröghet är den mest betydande utmaningen för hållbar utveckling. Kvinnors svaga ställning, ojämlikhet, konflikter och klimatförändringar är problem där framstegen sker alltför långsamt.

Svårast är det att uppnå målen för hållbar utveckling i bräckliga stater där

en våldsam konflikt eller ett svagt styre försvårar arbetet. I dessa stater spelar utvecklingssamarbetet en särskilt viktig roll. Om de internationella insatserna inte trappas upp kan upp till 80 procent av världens fattigaste människor komma att leva i bräckliga stater och konflikthärdar 2030.

Den extrema fattigdomen har minskat

Mål 1 för Agenda 2030 är att avskaffa den extrema fattigdomen i världen senast 2030. Med extrem fattigdom avses människor som lever på mindre än 1,90 US-dollar per dag.

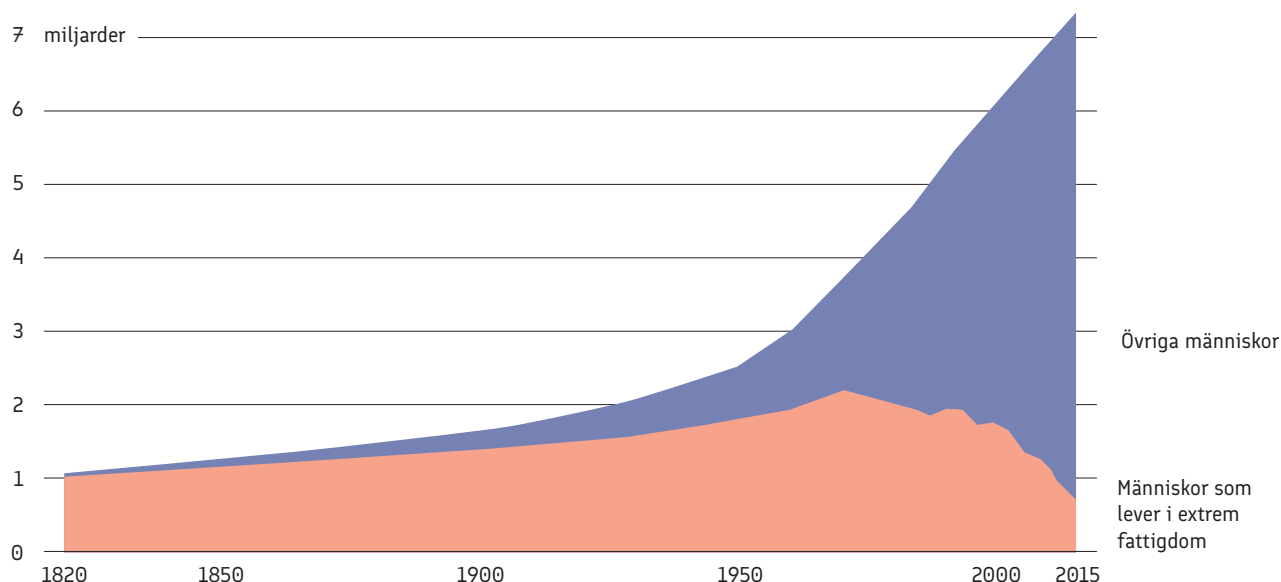
Efter 1990 har antalet och den relativa andelen som lever i extrem fattigdom minskat på global nivå. Samtidigt har befolkningen i världen ökat med 2,3 miljarder människor.

FN:s senaste statistik är från 2013. Enligt statistiken levde elva procent av befolkningen i världen i extrem fattig-

ALLT FÄRRE MÄNNISKOR LEVER I EXTREM FATTIGDOM

Befolkning och extrem fattigdom 1820–2015, miljarder människor

Definitionen av extrem fattigdom (nu 1,90 US-dollar/dag) beaktar hur variationerna i växelkursen och penningvärdet har påverkat vid olika tider.

KÄLLA: OUR WORLD IN DATA/WORLD POVERTY IN ABSOLUTE NUMBERS – OWID BASED ON WORLD BANK (2016) AND BOURGUIGNON AND MORRISON (2002)

dom. Andelen utgör en tredjedel av dem som levde i extrem fattigdom 1990.

Fattigdomen har minskat mest i Asien, men inte i alla asiatiska länder. Även i Afrika söder om Sahara har den relativa andelen som lever i extrem fattigdom minskat. Däremot är antalet extremt fattiga nu större än för 20 år sedan. Orsakerna är särskilt den ökade livslängden och den snabba befolkningsökningen. En stor del av dem som lever i extrem fattigdom lever i bräckliga förhållanden och är svåra att nå.

Ojämligheten inom länder har ökat

Den ekonomiska ojämlikheten mellan länder har minskat medan den inom länder har ökat. Åren 1990–2010 har bruttonationalprodukten i utvecklingsländerna ökat med i snitt elva procent per år. Över 75 procent av befolkningen i världen bor i samhällen där inkomsterna nu fördelas ojämna än 1990. Den ekonomiska tillväxten ökar välbståndet

asynkront och alla samhällen verkar inte för att minska ojämlikheten.

Målet för Agenda 2030 är att minska fattigdomen inom länder så att den andel kvinnor, män och barn som lever i någon form av fattigdom enligt nationella definitioner kommer att halveras.

Agendan innefattar också särskilda mål för att minska ojämlikheten. En av indikatorerna är inkomstnivån för den fattigaste andelen på 40 procent av befolkningen. Inkomsterna för denna grupp borde öka snabbare än inkomsterna i landet i genomsnitt. Statistik har samlats in från 94 länder. I 60 av dessa länder uppnåddes målet och inkomsterna för den fattigaste folkgruppen ökade snabbare än för hela befolkningen 2018.

Fattigdom och ojämlikhet handlar inte enbart om pengar. Ofta bygger ojämlikhet på diskriminering som i sig ofta leder till fattigdom. När en individ blir diskriminerad kan det minska individens möjligheter att påverka och välja, göra

det svårare att få tillgång till utbildning och jobb, försämra hälsan och göra individen på många sätt sårbar.

En diskriminerad grupp är personer med funktionsnedsättning. Enligt Världsbankens beräkning utgörs ungefär en femtedel av dem som lever i extrem fattigdom av personer med funktionsnedsättning. I utvecklingsländer lever 80 procent (800 miljoner) av världens cirka en miljard personer med funktionsnedsättning. I försöken med att minska fattigdomen har hänsynen till dem varit långt ifrån tillräcklig.

Det är endast möjligt att uppnå målen för hållbar utveckling när diskriminerande lagar, strukturer och attityder ändras och alla människors rättigheter införs som utgångspunkt. Detta gynnar både individer och samhällen. Enligt uppskattningar minskar enbart diskriminering av personer med funktionsnedsättning utvecklingsländernas bruttonationalprodukt med 3–7 procent.

DEN GLOBALA S KVINNOR OCH

Finland fokuserar på utbildning av kvinnor och flickor

Finland arbetar för en könsmedveten undervisning i skolsystemen. Finland ägnar särskild uppmärksamhet vid utbildningen av flickor, eftersom det påverkar deras familjer och hela samhället mångfaldigt. Dessutom främjar Finland möjligheterna för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning att få tillträde till grundskola och yrkesutbildning.

Jämställdhet – framsteg och utmaningar

Finland stärker kvinnors politiska och ekonomiska inflytande

Finland främjar kvinnors och flickors rätt att delta i beslutsfattande och att bli ekonomiskt självständiga. Till helheten hör politiskt beslutsfattande, konfliktlösning, arbete och socialt skydd samt ägande- och arvsrätt.

Jämställdhet mellan könen är ofta nyckeln till att lösa flera utmaningar i samhällsutvecklingen.

De senaste årtiondena har kvinnors och flickors ställning och rättigheter förbättrats. I början av 1990-talet började endast en dryg tredjedel av världens flickor **skolan**. År 2017 var antalet flickor respektive pojkar som började skolan nästan lika stort. Flickor avbryter dock skolan oftare än pojkar. Detta påverkas bland annat av flickors arbete i hemmet, tonårsgraviditeter och attityder som prioriterar utbildning av pojkar.

Under de senaste trettio åren har antalet kvinnliga **riksdagsledamöter** i världen fördubblats. Men endast en femtedel av alla parlamentariker i världen är kvinnor.

Sjuttio procent av dem som lever under fattigdomsgränsen är kvinnor. Kvinnor utför merparten av det oavlönade vårdarbetet i världen, vilket inte syns i den officiella arbets- och produktivtetsstatistiken. Det oavlönade vårdarbetet bygger på kvinnors svagare ställning på arbetsmarknaden. Hälften av kvinnor och 70 procent av män i arbetsför ålder arbetar utanför hemmet.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter har förstärkts: sedan 1990 har mödradödligheten minskat med hela 44 procent på global nivå. Att föda utan professionell hjälp har blivit allt ovanligare. En

Finland främjar sexuell och reproduktiv hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter

Finland håller fast vid principen att varje flicka och kvinna i världen ska ha en grundläggande rättighet att bestämma över sin egen kropp och sitt eget liv. Det är en fråga om flickans och kvinnans mänskliga rättigheter i praktiken.

Samtidigt påverkas hela familjens och samhällets välfärd och den hållbara ekonomiska utvecklingen.

SITUATIONEN H FLICKOR

fjärdedel av mödrarna är dock fortfarande tvungna att föda utan barnmorska eller någon annan yrkesutbildad person. Varannan minut dör en kvinna till följd av graviditet eller förlossning.

Allt fler kvinnor har tillgång till familjeplaneringstjänster, inbegripet sexualundervisning. I världen finns det ändå uppskattningsvis 225 miljoner kvinnor som skulle vilja använda preventivmedel, men som inte har möjlighet till det.

Kvinnor gifter sig senare än förr i alla länder. Trots detta har cirka 700 miljoner kvinnor gift sig innan de har fyllt 18 år – och en tredjedel av dessa innan de har fyllt 15 år. Upp till 60 procent av flickor utan utbildning gifter sig när de är minderåriga, och varje år föder flickor som är under 18 år över sju miljoner barn. I hela världen är komplikationer vid graviditet och förlossning den främsta dödsorsaken för unga flickor.

Våldet mot kvinnor är fortfarande ett stort människorättsproblem överallt i världen. Var tredje kvinna erfar sexuellt eller annat fysiskt våld under sitt liv. Varannan dödad kvinna har dödats av hennes närstående. I en tredjedel av länderna definieras familjevåld inte som brott. I 37 länder leder våldtäkt inte till åtal om våldtäktsmannen är kvinnans nuvarande eller blivande make. Fram till nu har ungefär 200 miljoner kvinnor och flickor utsatts för könsstympning.

Största delen av de cirka 800 miljoner personer med funktionsnedsättning som lever i utvecklingsländer är kvinnor (cirka en femtedel av kvinnorna har någon slags funktionsnedsättning). Orsaken till funktionsnedsättningen är våld eller diskriminering och avsaknad av vård under graviditeten eller förlossningen. Enligt Världshälsoorganisationen WHO:s uppskattning får cirka 20 miljoner kvinnor per år skador till följd av komplikationer vid graviditet eller förlossning. Enligt uppskattningar löper **kvinnor med funktionsnedsättning** en 4–10 gånger större risk för att bli föremål för sexuellt våld eller någon annan form av fysiskt våld jämfört med kvinnor utan funktionsnedsättning.

Finland fortsätter arbetet för att minska våld

Finland utgår från att varje människa har rätt att leva utan våld eller hot om våld. Därför arbetar Finland på många olika nivåer för att minska våld, till exempel genom att påverka lagstiftning och attityder, sprida information och erbjuda konkret stöd för kvinnor och flickor som har lidit av våld eller hot om våld.

Finland lyfter fram flerfaldig diskriminering

Kvinnor och flickor som har en funktionsnedsättning eller som till exempel hör till sexuella minoriteter eller könsminoriteter diskrimineras på flera olika grunder. Det är viktigt att beakta detta till exempel i flyktingfrågor samt i krigs- och konfliktområden. Finland stärker ställningen och de mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning genom internationella förhandlingar och konkreta åtgärder.

Finland främjar sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter

För cirka trettio år sedan användes preventivmedel av enbart 13 procent av kvinnor som bodde i länder söder om Sahara. Nu är andelen cirka 30 procent.

Kvinnornas ställning försvåras av attityder som underskattar kvinnors rättigheter. Det har blivit svårare att få finansiering för jämställdhetsarbetet. Ett särskilt krävande område är kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter, som man har enats om bland annat på FN-nivå. Många länder har försökt försvaga kvinnors och flickors rättigheter exempelvis till abort. Vid internationella förhandlingar har gemensamma principer inte alltid hittats, inte ens mellan EU-länderna. Trots detta ger arbetet goda resultat.

Finland samarbetar med olika länder för att det internationella samförståndet om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter inte ska brytas. Enbart att behålla tidigare överenskommelser kräver ett kontinuerligt arbete vid både internationella förhandlingar och beslut om finansiering.

Merparten av Finlands arbete med sexuell och reproduktiv hälsa sker via

FN:s befolkningsfond (UNFPA) och andra internationella organisationer. UNFPA har som mål att alla barn ska få födas önskade och så säkert som möjligt. Finland hör till UNFPA:s långsiktiga och viktiga givarländer.

Allt oftare utförs arbetet i bräckliga regioner. Där kan situationer förändras snabbt och arbetet är svårt på grund av problem som är typiska i exceptionella förhållanden, till exempel ett dåligt säkerhetsläge, otillräcklig tillgång till vatten och energi och svårigheter med långsiktig planering.

USA:s skärpta abortregler gav upphov till en ny rörelse

Finland har spelat en viktig roll i rörelsen SheDecides som grundades 2017. Syftet med rörelsen är att främja kvinnors och flickors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter. SheDecides grundades efter att USA hade beslutat att upphöra med stödet för organisationer vars tjänster omfattar abortverksamhet eller information om abort.

SheDecides växte snabbt från en internationell konferens till en global politisk samhällsrörelse. Rörelsen betonar flickors och kvinnors självbestämman-

derätt bland annat att välja partner, ingå äktenskap, skaffa barn och besluta om tidpunkt för det. År 2017 uppgick den finansiering som uppfyller SheDecides-kriterierna till cirka 440 miljoner euro. Finland stod för 41 miljoner euro.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter främjas av

- sexualundervisning
- ungdomsvänliga hälsotjänster
- preventivmedel
- rådgivningstjänster och säker förlossning
- möjlighet till säker abort
- arbete mot våld mot kvinnor
- arbete mot skadliga rutiner (könsstympning och barnäktenskap).

Allt fler kvinnor får preventivmedel

Över **1,5 miljoner** kvinnor och flickor använde tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa tack vare Finlands bilaterala samarbete² under 2015–2017.

Över **56 miljoner** kvinnor använde preventivmedel genom stöd från EU under 2014–2016.

Totalt **243 000** personer fick tjänster och rådgivning i sexuell och reproduktiv hälsa.

Genom stöd från World Vision Finland, Befolkningsförbundet och WWF Finland 2017

Genom stöd från UNFPA 2014–2017

3,3 miljarder kondomer

Antalet oönskade graviditeter minskade med 21 miljoner.

47 000 barnmorskor i 39 länder

Antalet farliga aborter minskade med 6 miljoner.

cirka 40 miljoner unga fick tillgång till tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa.

Åren 2015–2017 avskaffades könsstympningen i mer än 6 700 samhällen.

Åren 2014–2017 gav Finland UNFPA basfinansiering för cirka 115 miljoner euro. Beloppet motsvarade cirka nio procent av basfinansieringen till UNFPA. Med denna andel var Finland den femte största basfinansiären.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Somalier i Finland ger utbildning i säker förlossning

Mödra- och förlossningsavdelningarna på sjukhuset i Hargeisa i Somalia har räddat ett flertal nyfödda. Avdelningarna har byggts genom stöd från Finland och Internationella migrationsorganisationen (IOM). Under 2014–2017 har spädbarnsdödligheten minskat från 24 procent till fem procent.

Somaliska läkare och sjukskötare i Finland har också varit initiativtagare och utbildare redan i tio år. Sammanlagt 700 somaliska anställda inom hälsovården har deltagit i utbildningen. Dessutom har dialys- och intensivvårdsenheter och en tandklinik byggts vid sjukhuset.

Via Finlands Röda Kors har Finland bistått sju permanenta och två mobila kliniker i Somalia. År 2017 vårdades 66 600 patienter. Av dem var 42 procent barn under fem år och 62 procent kvinnor eller flickor.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

I Afghanistan ökar användningen av preventivmedel

Sammanlagt 3,7 miljoner afghaner har fått familjeplaneringstjänster via Marie Stopes International under 2002–2017. Finland stöder organisationen.

I Afghanistan är preventivmedel ett tabubelagt ämne. Därför är Marie Stopes verksamhetssätt avgörande. Först när religiösa ledare med sina fruar deltar har tjänsterna kunnat erbjudas även andra. Klinikerna har dagar som är bokade särskilt för män. På dessa dagar behandlas till exempel könssjukdomar, impotens och barnlöshet. I flera moskéer delas kondomer ut. Tjänsterna kompletteras med mobila bilkliniker och telefonrådgivning.

Kvinnor och flickor: beslutsfattande, ekonomi, säkerhet

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Arbetet utanför hemmet bidrog till ökad självständighet och jämställdhet

Åren 2014–2016 finansierade Finland tre kvinnocenter vid Za'atar, som är det största flyktinglägret i Jordanien. Syftet med centren var att tillhandahålla yrkesutbildning, förvärvsinkomster och juridiskt stöd för kvinnor som är i den mest utsatta ställningen, vanligen ensamstående mödrar.

Mer än 10 000 kvinnor fick tillgång till tjänsterna. Kvinnorna sydde bland annat kläder för småbarn som föddes på lägret – i likhet med moderskapsförpackningar i Finland. Nittioen procent av deltagarna ansåg att projektet hade ökat deras självrespekt och självständighet. Under projektet minskade familjevåldet mot kvinnor med en femtedel.

Kvinnor till beslutsfattare

I Kenya, Tanzania och Nepal har kvinnors deltagande i beslutsfattandet ökat genom Finlands bistånd. Kvinnor har fått utbildning och handledning i att kandidera och att föra kampanjer. Partier och valorganisatörer har också utbildats i jämställdhetstänkande. En nyligen färdigställd extern bedömning av Finlands jämställdhetsarbete³ har konstaterat att en kombination av olika teman fungerar. Att stärka till exempel tekniska kunskaper och ledarskap är en resultatrik kombination.

Finland arbetar särskilt i samarbete och via FN:s jämställdhetsorganisation UN Women. Finland är en av de största statliga finansiärerna till organisationen och deltar aktivt i uppgörandet och genomförandet av de fleråriga strategier som styr organisationens verksamhet. Republikens president Sauli Niinistö är med i UN Womens HeForShe-kampanj som främjar jämställdhet mellan könen.

Kvinnors deltagande i hållbar hantering av naturresurser, fredsbyggande och klimatförhandlingar har också utökats genom Finlands stöd. Nationella jämställhetsplaner med klimat som tema har gjorts upp med Finlands finansiering. Finland har bidragit till att könsperspektivet beaktas i flera nationella och internationella konventioner om ökenspridning och biodiversitet samt miljö- och klimatavtal.

Finland utgår från att kvinnor också ska tas med i alla förhandlingar och

beslut om fred och säkerhet. Utifrån undersökningar är fredsavtal mer hållbara om kvinnor har varit med i fredsprocesserna. Den internationella verksamheten styrs av FN:s resolution 1325 "Kvinnor, fred och säkerhet". I praktiken ignoreras kvinnor dock fortfarande ofta eller så får de ingen verklig förhandlings- eller beslutanderätt. Finland stöder kvinnors deltagande i fredsprocesser. Dessutom bistår Finland bland annat uppgörandet av nationella handlingsprogram i Afghanistan, Nepal och Kosovo.

Ekonomisk självständighet

Finland har i samarbete med Internationella arbetsorganisationen (ILO) främjat jämställdheten på arbetsmarknader och kvinnors möjlighet till anställning med anständiga arbetsvillkor. Resultat är bland annat jämställdhetsutbildning av arbetsmarknadsparter, olika analyser och rekommendationer om kvinnors arbetslivsrättigheter. Behovet av arbetslagstiftning som främjar jämställdhet och jämlikhet är stort. I Tunisien och Egypten arbetar till exempel endast en fjärdedel av kvinnorna trots att de unga kvinnornas andel av de högt utbildade är stor.

Kvinnors ekonomiska självständighet har förbättrats genom olika program för småföretagare. Women's World Banking främjar till exempel kvinnors tillgång till banktjänster. Även just nu finns det i världen över en miljard kvinnor som saknar bankkonto.

Kvinnors tillträde till arbetsmarknaden

Genom stöd från UN Women

2017

godkände **27** länder lagar som stärker kvinnors och flickors rättigheter

i **31** länder hjälptes **121 000** kvinnor och flickor i olika kriser

fick närmare **7 000** kvinnliga ledare, kandidater och politiska beslutsfattare utbildning i **32** länder

fungerade **59** skyddshus och **67** allaktivitetscenter som en del av det humanitära biståndet

Åren 2014–2017

förbättrade **58** länder möjligheterna för kvinnor att delta i politiken

ökade **43** länder budgetmedlen för jämställdhetsfrämjande verksamhet

fick kvinnor i **57** länder finansiella tjänster, bland annat sysselsättningstjänster

gav **1,3 miljoner** män och pojkar jämställdhetsfrämjande åtaganden genom initiativet HeForShe

stärkte **52** länder lagstiftning som förebygger våld mot kvinnor och flickor

fick över **300** kvinnor som skulle delta i fredsbevarande operationer utbildning.

Åren 2014–2017 gav Finland UN Women sammanlagt 54 miljoner euro i basfinansiering. Med en finansieringsandel på i snitt elva procent var Finland på plats 1–4 bland basfinansierarna.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Nepal har förbättrat lagstiftningen som skyddar kvinnor

Nepal har under lång tid strävat mot en mer stabil demokrati. I Nepal är kvinnors ställning dock fortfarande dålig. Kvinnor som försvarar mänskliga rättigheter svävar i stor fara på grund av sitt kön och arbete. Våld och till och med mord är inte sällsynta.

Stiftelsen KIOS har finansierat organisationen WOREC och ett nätverk som organisationen har bildat för kvinnliga människorättsförsvarare. Över 7 000 människor har fått information om kvinnors rättigheter. Dessutom har olika mediekampanjer nått tusentals människor. Till följd av nätverkets aktiva kampanjföring infördes en artikel om kvinnors rättigheter i landets grundlag. Dessutom har de lagar som gäller familjevåld och våldtäkter förbättrats till följd av det arbete som har utförts av kvinnliga människorättsförsvarare.

är en mänsklig rättighet och stärker ekonomin. Deltagande bidrar ensamt inte till att motverka ojämlika och kvinnodiskriminerande strukturer på arbetsmarknaden eller i samhället. Sådana strukturer bygger på snäva könsroller och kan synas till exempel så att kvinnor svarar för merparten av det oavlönade och det lågavlönade arbetet.

Säkerhet och rättigheter för flickor

När det gäller våld mot kvinnor och flickor påverkar Finland både samhällsstrukturer och rutiner. Finland finansierar bland annat UNFPA:s landprogram i Somalia. Genom programmet ges praktisk hjälp och service till personer som har drabbats av sexuellt och könsrelaterat våld. År 2017 fick cirka 7 600 personer som hade drabbats av sexuellt våld olika tjänster och cirka 6 000 personer fick psykosocialt stöd.

Enligt beräkningar har till och med 200 miljoner kvinnor och flickor könsstämpats. Det behövs mer arbete för att ändra sociala normer så att allt fler män och pojkar ska ge sitt stöd för att upphöra med traditionen.

Arbetet mot könsstämpning utförs av flera finländska organisationer (Rädda Barnen, Plan International Finland, Solidaritet, Finska Missionssällskapet och World Vision). Tidigare könsstämpare samt lokala åsiktspåverkare och beslutsfattare har också involverats i arbetet för att ändra traditionen. Solidaritet, World Vision Finland och Plan International Finland har nått 85 000 personer via sina lokala partnerorganisationer. Åren 2015–2017 har dessa förmedlat budskapet till 300 000 åhörare i Etiopien, Kenya och Somalilandet. Resultaten har varit posi-

tiva: i bästa fall har över 90 procent av flickorna i organisationernas arbetsområden besparats könsstämpning. Om traditionen inte kan utrotas könsstämpas enligt beräkningar ytterligare minst 15 miljoner flickor i världen före 2030.

Jämställdhetsperspektivet ska integreras i all verksamhet

Under denna regeringsperiod har arbetet för att stärka kvinnors och flickors ställning och rättigheter för första gången integrerats i Finlands utvecklingspolitik som ett särskilt prioriteringsområde. Detta bör utvecklas vidare.

Utvecklingspolitiska kommissionen (UPK) och en färsk extern utvärdering har fäst uppmärksamhet vid nedskärningarna av finansieringen och utrikesministeriets små personalresurser i arbetet för att förbättra kvinnors och flickors rättigheter och ställning⁴. Till följd av nedskärningarna har ministeriet försökt koncentrera resurserna i synnerhet till arbetet för att förbättra kvinnors och flickors sexuella och reproduktiva hälsorättigheter.

UPK har efterlyst ett starkare grepp för att integrera jämställdhet mellan könen i alla politikområden, avskaffa flerfaldig diskriminering och öka betydelsen av jämställdhet även i samarbetet med den privata sektorn. Ministeriet kommer att uppdatera sina anvisningar om integration av jämställdhet och öka utbildningen. Dessutom tar ministeriet fram verktyg för att inkludera jämställdhetsanalys i planeringen av alla nya finansieringsbeslut. Enligt den externa utvärderingen bör ministeriet även förtydliga sin jämställdhetsstrategi och utveckla såväl jämställdhetsanalys som uppföljning, utvärdering och internt lärande.

Kvinnors tillträde till arbetsmarknaden är en mänsklig rättighet och stärker ekonomin.

1,4 miljoner

kvinnor fick tillgång till finansiella tjänster genom stöd från Women's World Banking

25 miljoner

barnäktenskap förhindrades under det gångna årtiondet, enligt Unicefs beräkning

Finland har gjort framsteg i det strategiska jämställdhetsarbetet

Finland utför jämställdhetsarbete även inom internationella organisationer. Finland lyckades tillsammans med andra bidra till att jämställdhet mellan könen även under nästa finansieringsperiod står i centrum för arbetet i Världsbankens fond IDA18 som fokuserar på de fattigaste länderna. Dessutom har Finland inverkat på att mänskliga rättigheter, kvinnor och flickor samt lika möjligheter för personer med funktionsnedsättning beaktas i Världsbankens program. Finland finansierar uppdraget för Världsbankens sakkunnig i funktionsnedsättningsfrågor och bankens fond som fokuserar på att de mänskliga rättigheterna ska beaktas i all verksamhet.

Finland har medverkat till att FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA) har gjort upp en jämställdhetsstrategi för att främja kvinnors och flickors rättigheter. Palestinska flyktingkvinnor har särskilda svårigheter att till exempel få jobb.

Finland har på ett framgångsrikt sätt även i UN Womens och Unicefs arbete bidragit till att öka uppmärksamheten på personer med funktionsnedsättning samt kvinnor och flickor som är i den mest utsatta ställningen. Genom Finlands finansiering har Unicef utarbetat en anvisning om hur barn med funktionsnedsättning bör beaktas i humanitära kriser.

Sedan början av 2017 är Finland med i ledningen för gendernätverket vid industriländernas organisation OECD. Nätverket kommer överens om alla biståndsgivares gemensamma riktlinjer för att främja jämställdhet. Åren 2016–2018 hade Finland också en representant i Världsbanksgruppens konsultativa jämställdhetsorgan.

De senaste åren har Finlands möjligheter att bli medlem i olika internationella organisationers beslutsorgan minskat, eftersom landet har skurit ner utvecklingsfinansieringen till flera internationella organisationer avsevärt. Det försvårar Finlands möjligheter att på ett globalt plan förbättra kvinnors och flickors ställning.

DEN GLOBALA EKONOMI OCH

Utvecklingen påskyndas av hållbar affärsverksamhet och innovationer

Den extrema fattigdomen har minskat i världen. Den ekonomiska tillväxten har varit stark, särskilt i Kina och övriga Öst- och Sydostasien, och fattigdomen har minskat effektivt till följd av nya **arbetstillfällen**. Det finns dock fortfarande en enorm och ökande brist på arbetstillfällen i världen.

Globalt sett är över 190 miljoner människor arbetslösa. Därutöver lever mer än 730 miljoner människor i fattigdom trots att de har jobb. Enligt beräkningar kommer 50 miljoner nya människor in på arbetsmarknaden varje år. Ökningen är särskilt stark i Afrika söder om Sahara. I dessa länder kommer 375 miljoner unga att vara i arbetsför ålder inom de följande 15 åren.

De senaste tio åren har den internationella handeln och tillväxtländernas andel av handeln ökat betydligt. Trots detta utgör de minst utvecklade ländernas andel mindre än en procent av den totala exporten i världen. I utvecklingsländer är handeln och landets förmåga att locka investeringar bundna till den

Finland främjar möjligheter till arbete och näring

Finland främjar möjligheterna för män och kvinnor som är i den mest utsatta ställningen att få anställning med anständiga arbetsvillkor samt näring och utkomst. Finland verkar för att små och medelstora företag i utvecklingsländer ska ha tillgång till tjänster för affärsutveckling, och stöder involverande affärsmodeller som skapar arbets- och näringsmöjligheter.

SITUATIONEN CH ARBETE

privata sektorns styrka och **mångfald** samt tillgången på kompetent arbetskraft. Största delen av världens fattiga bor i Afrika söder om Sahara och i sydasiatiska länder. I dessa länder begränsas den privata sektorns utveckling av många strukturella problem.

Agenda 2030 betonar **betydelsen av privat sektor och den privata sektorns ansvar** när det gäller att uppnå målen för hållbar utveckling. Företag har en viktig roll i att skapa nya arbetstillfällen, och en nyckelroll i att ta fram innovativa tekniker och lösningar. Företag vars värdekedjor är världsomspännande har stor makt och ansvar för sina effekter. Ett stort framsteg inom företagsansvar var de vägledande principerna för företag och mänskliga rättigheter, som antogs av FN 2011. Efterlevnaden och genomförandet av principerna vidareutvecklas. För närvarande har 14 EU-länder gjort upp egna planer för att införa principerna. Finland är ett av dessa länder.

Den snabba **tekniska** utvecklingen har påskyndat produktivitetssökningen, skapat nya möjligheter till företagsverksamhet, förbättrat tillgången till information och bidragit till att nya tjänster kan tillhandahållas i glesbygder. I de fattigaste länderna har närmare 70 procent av befolkningen mobila abonnemang – i lägre medelinkomstländer är andelen 94 procent. Dessutom har allt fler internetuppkoppling. Åren 2006–2016 har andelen användare av internet i de allra fattigaste länderna ökat från en procent till 15 procent. Utvecklingsländerna har dock fortfarande stora utmaningar med att ta fram och utnyttja kunskaper och färdigheter, tekniker och innovationer.

Finland utvecklar en hållbar och mångsidig privat sektor

I utvecklingsländer stöder Finland utvecklingen av affärsmiljöerna och en klimattålig, tillväxtinriktad företagsverksamhet som utnyttjar tekniken. Genom Finlands bistånd utvecklas även utvecklingsländernas regionala handel som skapar möjligheter i synnerhet för små och medelstora företag.

Finland stöder ansvarsfull affärsverksamhet och handel

Finland stöder utvecklingsländernas förmåga att handla i det internationella handelssystemet, och främjar de mänskliga rättigheterna i anslutning till handelsavtal. Dessutom arbetar Finland för att öka kännedomen om FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt för att införa principerna och utvärdera genomförandet.

Finland uppmuntrar till att utnyttja ny kunskap, teknik och innovationer

Finland ger bistånd för att nya kunskaper och färdigheter, tekniker och innovationer som tas fram vid universitet, forskningsinstitut och företag ska utnyttjas i syfte att främja hållbar utveckling. Finland förbättrar möjligheterna för små och medelstora företag i utvecklingsländer att använda digitala, klimattåliga tekniker. Dessutom främjar Finland finansiering för utveckling av innovationer och tekniker.

Företag och arbetstillfällen i de fattigaste länderna

Agenda 2030 betonar betydelsen av den privata sektorn när det gäller att uppnå utvecklingsmålen. Till följd av detta har allt fler utvecklingsaktörer, inbegripet Finland, tagit fram nya stödformer och intensifierat samarbetet med privata aktörer. Finland har satsat på att öka den privata innovationskapaciteten, utnyttja finländska kunskaper och lösningar och stöda klimattålig affärsverksamhet i utvecklingsländer.

Åren 2015–2017 bidrog Finland till att diversifiera den privata sektorn i utvecklingsländer. Finland bistod genom olika samarbetsformer utvecklingen av affärsmiljöer och regional handel samt särskilt små och medelstora företag och kvinnliga företagare. Företag i utvecklingsländer stöddes på många olika sätt, bland annat genom att underlätta tillgången till stödtjänster, finansiering och innovationstjänster i anslutning till affärsverksamhet. De grundläggande förutsättningarna för ekonomin stärktes även av investeringar i bland annat energisektorn.

De finländska företagens investeringar, kompetens och innovationskapacitet utnyttjades för att uppnå utvecklingsmålen. Genom affärspartnerskapsprogrammet Finnpartnership och programmet Business with Impact BEAM fick sammanlagt 254 företag bistånd för att utveckla affärspartnerskap med utvecklingsländer eller för att skapa innovationer.

Biståndet fördelades särskilt till de fattigaste länderna, som har de största behoven. I slutet av 2017 stod de två fattigaste landkategorierna för mer än hälften av Finnfunds samtliga investeringar (52 procent). Åren 2016–2017 ökade Finnpartnerships bistånd till de minst utvecklade länderna från tio procent till 31 procent. Dessutom var Finland på ett framgångsrikt sätt med och inverkade på att Världsbanken nu bidrar till att öka näringsverksamheten särskilt i de mest bräckliga, konflikt-drabbade utvecklingsländerna.

Genom Finlands olika partnerskap främjades nya arbetstillfällen inom den

privata sektorn och förbättring av deras kvalitet. Det är särskilt viktigt för Finland att arbetsmöjligheter skapas för kvinnor. Ungefär hälften av de understödda arbetstillfällena var avsedda för kvinnor.

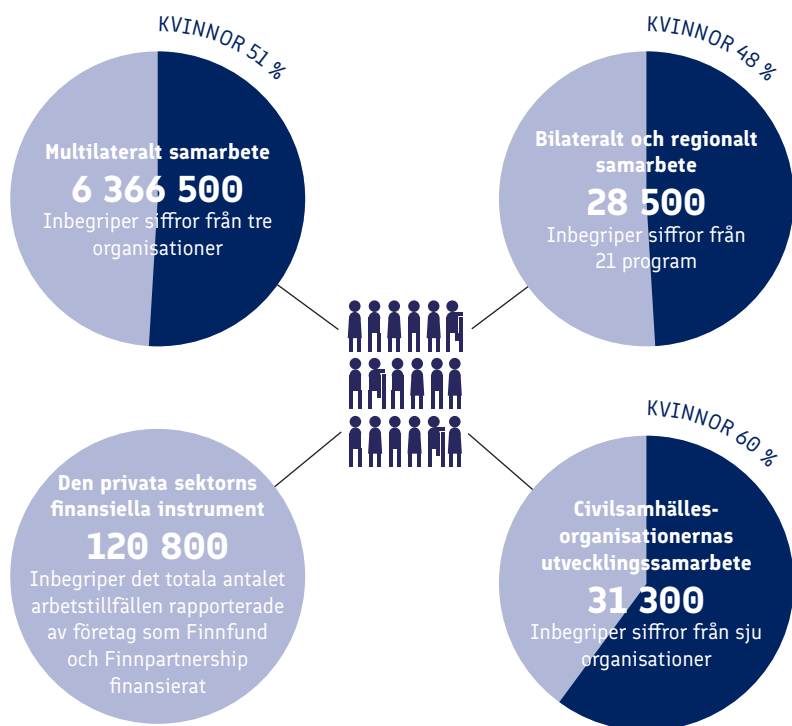
Utvecklingen av stödformerna och samarbetet fortsätter

Utvecklingspolitiska kommissionen och OECD har rekommenderat att Finland förtydligar sina strategiska mål för utvecklingsarbetet och partnerskapen inom den privata sektorn. Finland bör ha tydligare principer och bedömningsmetoder för att styra verksamheten. Ministeriet har inlett arbetet för att genomföra förslagen.

I framtiden är det viktigt att utvärdera huruvida de nuvarande finansieringsformerna är tillräckliga när man vill testa nya verksamhets- och företagssamarbetsformer och beakta riskerna med dem. Olika instrument, program och synenergier mellan olika aktörer kommer att vidareutvecklas.

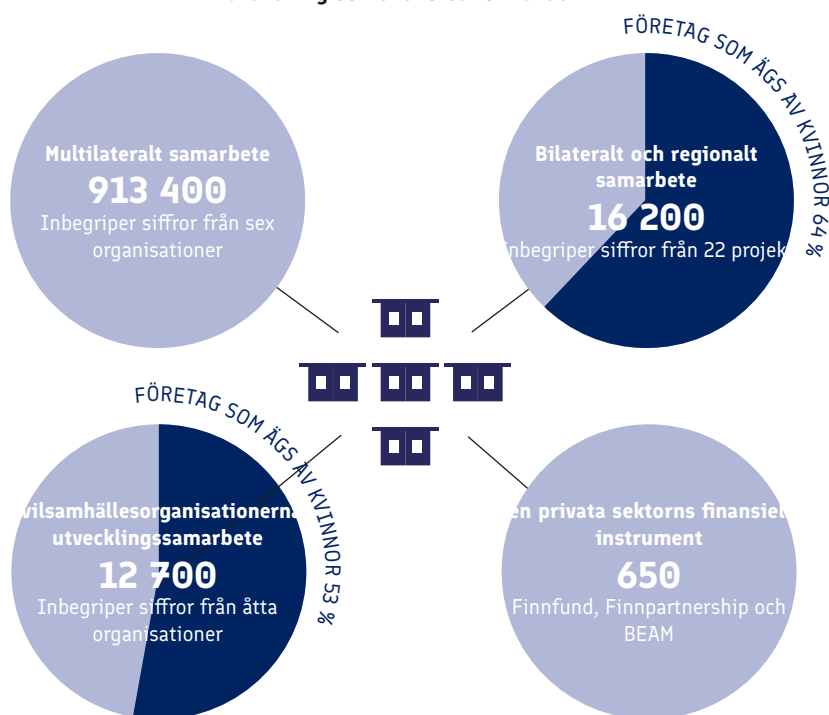
NYA ARBETSTILLFÄLLEN GENOM FINLANDS BISTÅND⁵

KÄLLA: UM

FÖRETAGSVERSAMHET GENOM FINLANDS BISTÅND⁶

De som har fått olika finansiella stöd, stödtjänster för affärsverksamhet, utbildning och/eller stöd för handel

KÄLLA: UM

De finansinstitut som finansieras av Finnfund har i sin tur finansierat 482 600 små och medelstora företag samt cirka 4,5 miljoner mikroföretag. Genom multilateralt samarbete har 600 000 små företagare och små och medelstora företag fått tillgång till finansiella tjänster.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Bättre arbetstillfällen

Anställningar med anständiga arbetsvillkor garanterar en tillräcklig utkomst, hotar inte ens liv eller hälsa, respekterar rätten att organisera sig, diskriminerar inte och möjliggör en tillräcklig vilotid.

► Via Rättvis handel rf har Finland beviljat bistånd till utbildning av kaffeandelslagen i Peru.

Andelslagens arbetsförhållanden och löner förbättrades och arbetstillfredsställelsen ökade från 10 procent till 60 procent.

► I Zambia har ett FN-program som bistått av Finland skapat 4300 nya arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor för zambier. Dessutom förbättrades kvaliteten på 3500 arbetsplatser, en del lagar omarbetades och det sociala skyddet förbättrades.

► I Tunisien och Egypten har Finland i samarbete med arbetsorganisationen ILO stött kvinnors tillträde till arbetsmarknaden. Sammanlagt 1200 utsatta kvinnor har fått yrkesutbildning och företagartutbildning, genom vilket 60 procent har sysselsatt sig själva eller fått ett lönearbete.

► Genom stöd från Abilis-stiftelsen får tusentals personer med funktionsnedsättning årligen arbete och utkomst som bland annat småföretagare.

► Finlands Fackförbunds Solidaritetscentral SASK främjar rättigheterna för hembiträden. År 2016 fick hembiträdena, av vilka över 80 procent utgörs av kvinnor, rätt till socialt skydd i Moçambique. Hela 80000–120000 kvinnor fick rätt till sjukledighet, mammaledighet och pension.

Ekonomi och arbete: ansvar, handel, innovationer

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Regional handel och arbetstillfällen i Centralasien

I FN:s program utvecklades utrikeshandeln i Kirgizistan, Tadzjikistan och Uzbekistan genom Finlands bistånd. Åren 2015–2017 fick närmare 7000 företagare antingen bistånd till handel eller utbildning i att effektivisera produktion eller värdekedjor.

En del tjänsteinnehavare utbildades i utrikeshandel och minskning av handelshinder.

Kirgiziska och uzbekiska företag lyckades ingå många betydande exportavtal med europeiska, asiatiska och ryska företag. Värdet av avtalen uppgick till totalt cirka 400 miljoner dollar. Kläder, nötter, mjölkprodukter och torkade frukter har varit efterfrågade. Projektet har skapat närmare 800 nya arbetstillfällen.

I Tadzjikistan utvecklades en mobilapp för uppföljning av jordbruksprodukternas marknadspriser. Appen har över 200 000 användare.

Ansvarsfull affärsverksamhet

Företagande har stor betydelse i utvecklingsländer. Därför har de internationella reglerna om företags ansvar för att beakta de mänskliga rättigheterna utvecklats sedan millennieskiftet. Finland är ett av de första länder som har förbundit sig att nationellt införa FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Därför har arbets- och näringsministeriet och utrikesministeriet ökat dialogen med sina intressenter och utarbetat anvisningar.

Via FN:s företagsansvarsnätverk Global Compact, som Finland stöder, har över 9 000 företag förbundit sig till principerna för ansvarsfullt företagande. Finland finansierar organisationen International Service for Human Rights, som omarbetade anvisningarna för att skydda människorättsförsvarare och grundade ett forum som sammanför människorättsförsvarare och multinationella företag.

De fattigaste länderna gynnas av handeln

Ett av målen för Agenda 2030 är att betydligt öka utvecklingsländernas export och särskilt att fördubbla de minst utvecklade ländernas andel av den totala exporten i världen. Finland har spelat en viktig roll i initiativet till handelsrelaterat utvecklingssamarbete.

Världshandelsorganisationen WTO:s Trade Facilitation Agreement förenklar handelsprocedurer. Detta gynnar i synnerhet små och medelstora företag i utvecklingsländer. Finland har medverkat till avtalet och genomförandet av avtalet

i utvecklingsländer med följande resultat: 37 utvecklingsländer har beaktat utvecklingen av handeln i sina utvecklingsstrategier, tullorganisationerna i östra och södra Afrika har fått utbildning och experthjälp och fem gränsövergångsställen i östra Afrika har byggts om. Arbetet har även resulterat i att de ugandiska exportörernas kostnader har minskat med en miljon dollar per år och behandlingstiden för ursprungscertifikat för handelsvaror i Tanzania har förkortats från 3–4 dagar till en timme.

Innovationer som motorer för hållbar utveckling

Betydelsen av digital utveckling och innovationer har betonats i den globala debatten om utvecklingssamarbete, debatten där Finland har haft en aktiv roll. Finlands starka sida är stödet för partnerländernas innovationskapacitet och utveckling av informationssamhället.

En av de viktigaste finansieringsformerna för innovationsverksamhet är utrikesministeriets och Business Finlands BEAM-program. Genom programmet har det utvecklats lösningar för bland annat digitala tjänster, hälsovård, lärande, byggverksamhet, trafik och förnybar energi. Projekt genomförs av finländska företag, civilsamhällesorganisationer samt forsknings- och utbildningsinstitut.

I den multilaterala verksamheten har Finland på ett framgångsrikt sätt varit med och skapat digital verksamhet och innovationsverksamhet. I Världsbanken har Finland varit ett av de första länder som har stött dessa verksamheter. Till

GENOM ETT SAMARBETSPROGRAM FÖR REGIONAL HANDEL I ÖSTRA AFRIKA (TRADE MARK EAST AFRICA) HAR

14 000 kvinnliga köpmän fått utbildning

5 gränsövergångsställen byggts om

TILL FÖLJD AV ETT HANDELS- OCH UTVECKLINGSSAMARBETSPROGRAM FÖR MULTILATERALA AKTÖRER (EIF)

37 länder beaktade utvecklingen av handeln i sina
utvecklingsstrategier under 2016–2017

286 tjänstemän och 25 representanter för den
privata sektorn utbildades i olika teman kring handeln

66 producenter och representanter för olika föreningar fick
information om deltagande i värdekedjor under 2016

Finlands finansiering av EIF-programmet 2014–2019 uppgår till totalt 12 miljoner euro. Under programmet (2006–2022) utgör Finlands bistånd cirka sju procent av den totala finansieringen.

14 länder stärkte tjänster som stöder innovationsverksamhet, och
över 2700 företag gynnades av fyra bilaterala eller regionala
utvecklingssamarbetsprogram eller utvecklingssamarbetsfonder som
Finland bistod inom innovationssektorn 2015–2017

följd av Finlands påverkansarbete har UNFPA och UNICEF också innovationsverksamhet. Sedan 2016 har Finland finansierat bådas innovationsfonder. En anmärkningsvärd prestation 2017 var beslutet om att inrätta FN:s första UN Technology Innovation Lab (UNTIL) i Otnäs i Esbo. Laboratoriet inleder verksamhet hösten 2018 och syftar till att utnyttja finsk kompetens inom utbildning, hälsovård, cirkulär ekonomi samt fred

och säkerhet till förmån för utvecklingsländernas behov.

I samarbetet mellan högskolor i Finland och i utvecklingsländer 2013–2018 utvecklades bland annat högskolornas undervisningsmetoder och läroprogram för att studerande bättre skulle få jobb och företag anställda. Arbetet har utförts i Myanmar, Kirgizistan, Nepal, Etiopien, Tanzania, Uganda, Kenya, Namibia, Vietnam och Anderna.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Nytt samarbete i Vietnam genom innovationspartnerskap

Partnerskapsprogrammet för innovation mellan Finland och Vietnam (IPP2) har utvecklat innovationspolitiken och skapat startup-miljöer i Vietnam. De rutiner som har tagits fram i IPP har införts på vetenskaps- och teknikministeriet, och två stora städer har grundat ett innovationscenter med stöd från programmet. Över 50 universitet och läroinrättningar i landet har inlett innovationsverksamhet genom programmet. Omkring 100 direktörer inom förvaltningen och vid universitet har fått utbildning i innovationsledarskap och innovationsfinansiering.

Arton företag som har stötts av ett acceleratorsprogram för tillväxtföretag har skapat närmare 700 nya arbetstillfällen. Företagen har expanderat till marknaderna i USA, EU och Asien. Dessutom har IPP skapat en grund för samarbete inom vetenskap, teknik och innovation mellan Vietnam och Finland. Programmet har också inlett ett smart city-samarbete mellan olika städer i Finland och Vietnam, och hjälpt 18 finländska små och medelstora företag att kartlägga förutsättningar för en långsiktig verksamhet på den vietnamesiska marknaden.

DEN GLOBALA VÄLFUNGERAN

Medborgarnas delaktighet har ökat medan rättigheter trampas på

Under de senaste 40 åren har den globala demokratiutvecklingen enligt många indikatorer gått i en mer positiv riktning. I dag är det vanligare att kvinnor deltar i politiken. Under de senaste 30 åren har de kvinnliga parlamentarikernas andel av parlamentplatserna ökat med över tio procentenheter. Nu är andelen nästan 24 procent.

Under det senaste årtiondet har dock utvecklingen i många länder vänt till det sämre. Internationella normer utmanas och egenmäktiga förfaringssätt har ökat. De berör redan 2,5 miljarder människor. **Demokratin** raseras i många länder, möjligheter för människorättsförsvarare att agera begränsas och rättsstatsprinciper ifrågasätts.

Fram till 2010 minskade antalet konflikter. Därefter har konflikter blivit mer allmänna igen och mer komplicerade och långvariga. I konflikter dog två gånger fler civila under 2016 än 2010. I konfliktområdena är förvaltningen ofta svag eller inte ens närvarande, medborgarfriheterna och demokratin är svaga och största delen av befolkningen saknar förutsättningar att skaffa sig utkomst och bygga sin egen framtid.

Under det senaste årtiondet har nästan alla utvecklingsländer reformerat den offentliga ekonomiförvaltningen. I vissa länder har framstegen varit betydande medan utvecklingen i andra länder stampar på stället. Länderna har lärt sig att parlamenten ska få delta i utvecklingen av ekonomiförvaltningen. Parlamenten har en viktig roll i reformerna av lagstiftningen och godkännandet av budgeter.

Finland stärker förutsättningarna för fred och demokrati

Finland bidrar till ökad demokrati i politiska institutioner som partier och parlament. Kvinnor deltar fortfarande i politiken mer sällan än män. Därför främjas särskilt kvinnors och utsatta personers deltagande i samhällsutvecklingen och konfliktlösningen.

SITUATIONEN DE SAMHÄLLEN

Utvecklingsländerna vill inte vara beroende av bistånd. De försöker täcka de offentliga utgifterna genom att öka ekonomin och uppbära tillräckligt höga **skatter**. Dessutom behövs det kompetenta, demokratiskt valda beslutsfattare som ska organisera beskattningen och besluta om användning av skatteinkomster, samt tydliga, gemensamt överenskomna regler som minskar kapitalflykten. De senaste 15 åren har skatteinkomsterna i utvecklingsländerna ökat med i snitt 1,6 procent per år. De skatteinkomster som har uppburits i de minst utvecklade länderna motsvarar 15 procent av bruttonationalprodukten. Trenden är rätt medan resultatet är klart mindre än genomsnittet i OECD-länderna, 34 procent.

En förutsättning för fungerande demokrati och god förvaltning är en utbildad befolkning. Numera börjar hela 91 procent av barnen i världen grundskolan. En fjärdedel av de unga i högstadieskolan gick inte i skolan under 2004. År 2014 var andelen enbart 16 procent. När det gäller möjligheten att gå i skolan har skillnaderna mellan flickor och pojkar nästan försvunnit. Att få gå i skolan är inte längre något problem, utan problemet är snarare att få barn att slutföra skolan och att kvaliteten på undervisningen är dålig. I många länder är **inlärningsresultaten** i genomsnitt svaga bland annat på grund av att klasserna är för stora och lärarnas utbildning är otillräcklig.

Med tanke på demokratin är det positivt att medborgarnas deltagande i den offentliga debatten och det politiska livet har ökat i många länder. Det finns allt fler civilsamhällsorganisationer. Å andra sidan är begränsningar av yttrandefriheten och andra **medborgarfriheter** i flera länder en alarmerande trend. Enligt CIVICUS begränsades medborgarfriheter 2017 i över hundra länder, vilket är över hälften av alla stater i världen. Begränsningarna försämrar väsentligt förutsättningarna för demokrati.

Finland stöder en effektiv skatteuppbörd och tillsyn i hur medlen används

De senaste åren har Finland stärkt sitt arbete för att utveckla beskattningen i utvecklingsländerna. Därutöver lägger Finland fokus på användning och övervakning av medel, dvs. huruvida det finns öppen information om beskattning tillgänglig och huruvida medlen fördelas för sådan offentlig service som är viktigast med tanke på minskningen av fattigdomen.

Finland fokuserar på den grundläggande utbildningens strukturer och kvalitet

Finlands bistånd fokuserar på den grundläggande utbildningen och förbättringen av undervisningens kvalitet främst genom partnerländernas nationella utvecklingsprogram inom undervisningssektorn. På så sätt kan Finland påverka strukturer och stora helheter inom undervisningssektorn, bland annat läroplaner, utveckling av utbildningsförvaltningen och utbildningspolitik som också beaktar minoriteter.

Finland främjar yttrandefrihet och medborgarnas delaktighet

Finland främjar yttrandefrihet och andra medborgarfriheter i både internationellt samarbete och praktiska projekt. Genom diplomati främjar Finland offentlig tillgång till information, transparens i beslut, beslutsfattarnas ansvar och kontroll över beslutsfattarna. I samarbete med olika civilsamhällsorganisationer stöder Finland även civilsamhällsaktörer i utvecklingsländer.

Finland är en eftertraktad partner inom utbildningssektorn

Finland har blivit en viktig utvecklingspartner inom utbildningssektorn i Moçambique, Etiopien, Nepal, Palestinska territoriet, Afghanistan och Myanmar. I dessa länder ger Finland bistånd till program för reform och utveckling av utbildningssektorn.

Resultaten bygger på ett långsiktigt samarbete med ländernas utbildningsmyndigheter och andra biståndsgivare. Vid sidan av det ekonomiska biståndet har Finland påverkat utbildningsstrukturer och riktlinjer och gett experthjälp för att utveckla undervisningens kvalitet och utbildningssystemen. Finlands Utbildningsstyrelse och flera andra finländska utbildningsexperten har deltagit i arbetet.

Över 90 procent av eleverna börjar grundskolan i Moçambique, Etiopien, Nepal, Myanmar, Palestina och Afghanistan som hör till de länder som Finland bistår. I dessa länder börjar endast i snitt 38 procent av åldersklassen högstadiet. Detta utgör sammanlagt 3,2 miljoner

unga. I samarbetsländerna har andelen flickor av de unga som börjar högstadiet ökat från i snitt 36 procent till 47 procent på 15 år.

I Nepal stöder Finland utvecklingen av skolarbetet i riktning mot en mer elevorienterad undervisning samt integration av arbetslivsfärdigheter i läroplanen. På så sätt har Finland stärkt de lokala aktörernas förmåga att genomföra den nya nationella läroplanen. Redan tidigare stödde Finland Nepal i att skapa ett system för bedömning av inlärningsresultat, och till följd av systemet har Nepal numera information om skol elevernas resultat.

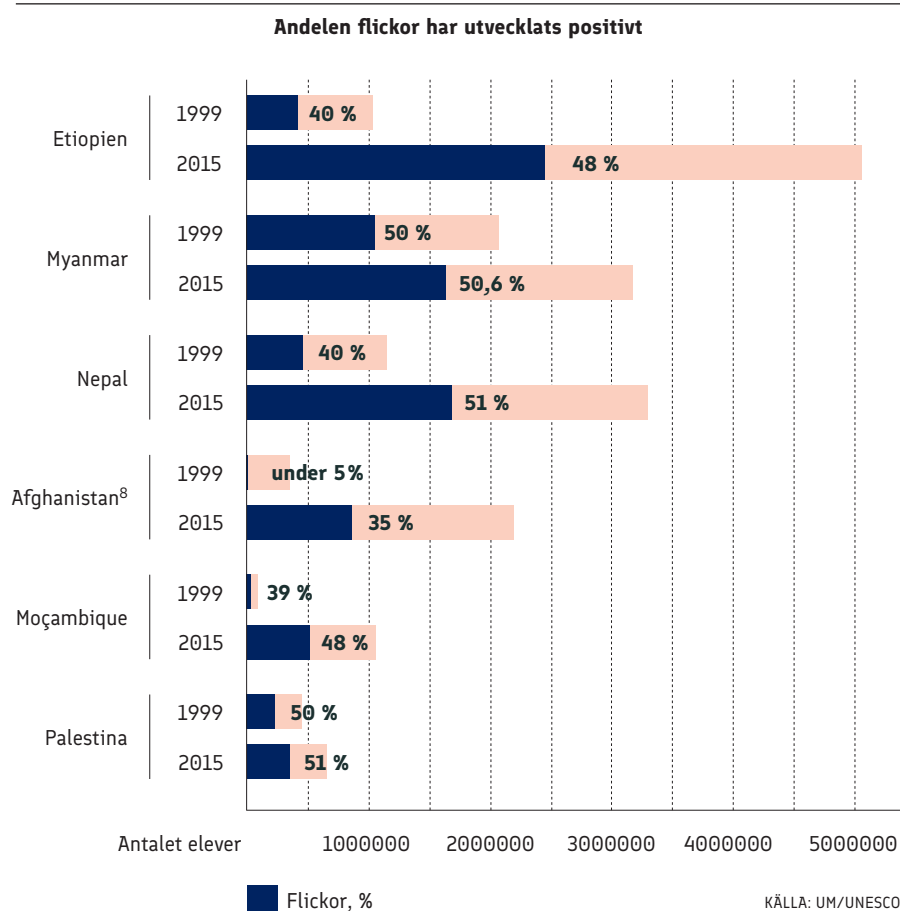
Inlärningsresultaten för elever som går i skolan i utvecklingsländer är dock mycket dåliga. De bakomliggande orsakerna och lösningen av inlärningskrisen har börjat diskuteras i större utsträckning de senaste åren. En utredning⁷ som blev färdig i augusti 2018 konstaterade att Finland skulle kunna ha mer att ge inom utbildningssektorn och föreslog att Finland

skulle stärka sin internationella roll i fortsättningen. Kvaliteten på utbildning kan påverkas genom att bland annat utbilda lärare, öka antalet lärare så att undervisningsgrupperna kan minskas, ta fram högklassigare läromaterial och följa upp inlärningsresultat.

På forum för internationellt samarbete har Finlands möjligheter att påverka inom utbildningssektorn minskat de senaste åren. Förklaringen är att Finland inte finansierar vissa initiativ som har blivit betydande aktörer inom utbildningssektorn, såsom Global Partnership for Education och fonden Education Cannot Wait som bistår utbildning i humanitära situationer. Utan finansieringsandel får landet inga inbjudningar till internationella debatter, och därför är politisk påverkan inte möjlig i dessa processer. Finland har också minskat betydligt finansieringen av FN:s organisationer (Unesco, Unicef).

ANTALET BARN SOM GÅR PÅ HÖGSTADIET HAR ÖKAT BETYDLIGT I FINLANDS PARTNERLÄNDER⁹

Finland följer särskilt andelen flickor som börjar högstadiet, eftersom det är en kritisk vändpunkt på skolvägen. Det finns stora skillnader mellan olika länder beroende på det politiska läget. I Afghanistan ökade andelen från knappt fem procent till 35 procent på 16 år. I Etiopien och Moçambique har utvecklingen varit stabil, och bland dem som har börjat högstadiet har jämställdhet mellan könen så gott som uppnåtts.

År 2016 gick cirka 5,3 miljoner barn på lågstadiet genom stöd från EU. Ungefär hälften av dem var flickor. I de länder som EU stöder slutför 78 procent av barn de lägsta årskurserna i grundskolan – 13 procent högre än 1999. Andelen är lägst i länder söder om Sahara, i snitt 68 procent.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Allas rätt till utbildning har ökat

Finland har bidragit till en positiv utveckling inom inkluderande utbildning i Etiopien. Med inkluderande utbildning avses utbildning som passar alla. Finland har till exempel poängterat att barn med funktionsnedsättning ska kunna gå i skolan som alla andra. Reformen av det inkluderande skolsystemet i Etiopien påverkar planeringen av undervisningen i över 30 000 skolor.

Den gynnsamma utvecklingen i landet har delvis också skapats av flera organisationer, däribland en del finländska organisationer. Abilis-stiftelsen har utbildat politiker i funktionsnedsättningsfrågor och gett kvinnor med funktionsnedsättning undervisning i läsning och företagande. Till följd av Finska Missions-sällskapets lärarutbildning har det varit möjligt att inrätta hundratals klasser för döva barn på landsbygden. Via föreningen Kynnys ry har dövblinda fått tillgång till yrkesutbildning.

Den positiva utvecklingen avspeglas även på andra områden. Projekt som har genomförts av Rädda Barnen, Plan International Finland och Kyrkans Utlandshjälp har stött möjligheterna för utsatta barn att få delta i förskoleundervisning eller grundläggande undervisning i 18 länder. Barn kan vara utsatta på grund av bland annat handikapp, etnisk bakgrund, väpnad konflikt och/eller naturkatastrof.

Välfungerande samhällen: fred, demokrati, beskattning, civilsamhälle

Fred och demokrati

Finlands arbete för att utveckla välfungerande samhällen bygger på en bred uppfattning om demokrati. Finland anser att mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen, främjande av god förvaltning och eliminering av korruption alla är viktiga mål som stärker demokratin.

Finland har allt mer verksamhet i bräckliga stater eller i regioner där det pågår konflikter eller där befolkningen lever vidare efter en konflikt. Finland har särskilt satsat på att ingå förlikning på nationell nivå och på att skapa förutsättningar för fred genom att stödja dialoger mellan parter och genom att medverka till nationella fredsplaner eller grundlagar.

Finland främjar fred även genom att stödja handlingsprogram under temat Kvinnor, fred och säkerhet. Programmen har gjort temat synligt i Kenya, Afghanistan, Nepal, Jordanien, Irak och Tunisien.

Finland understryker att det är viktigt att brott utreds och sakliga rättegångsprocesser förs samt att rättigheterna för konfliktoffer säkerställs. Finland är en av de viktigaste stödgivarna till Internationella brottmålsdomstolens offerfond och har särskilt finansierat arbetet mot sexuellt och könsrelaterat våld. År 2016 gynnade fondens arbete över 100 000 människor direkt och drygt 350 000 människor indirekt.

Dessutom stöder Finland mekanismen för ansvarsskyldighet vid krigsförbrytelser i Syrien, mekanismen som FN inrättade 2016. Syftet är att samla in information och bevis för senare brottsutredning och åtalsväckande. Finland var med sin finansiering på en miljon euro en av de första och största finansiärerna av mekanismen.

Finland stöder även utvecklingen av flerpartisystem och parlamentens arbete. Finland har till exempel i Moçambique stött parlamentets samt läns- och kommunfullmäktiges kapacitet att övervaka utnyttjandet och hanteringen av naturresurser och att fördela inkomsterna från naturresurserna. I Tanzania godkände parlamentet efter påverkan av Kepa och dess lokala partner Tax Justice Coalition bland annat en gruvlag som ger parlamentet större befogenheter att övervaka avtal inom gruvbranschen.

Till en övergripande representativ demokrati hör valobservation som stödjer utveckling av demokratin och medborgarnas förtroende för valarrangemangen. Åren 2015–2018 skickade Finland sammanlagt 216 valobservatörer till EU:s och OSSE:s valobservationsuppdrag.

Eftersom Finland har betydande kompetens inom detta område utvecklas för tillfället Finlands egen förmåga att stärka rättsstaterna i utvecklingsländerna. Finland har stött strävan att stärka rättsstaten och öka utbudet av juridiska

Fredsarbete

24 konfliktländer där fred medlas

31 nationella fredsprocesser har stötts

400 konfliktlösningar på lokal nivå har stötts

tjänster i Nepal, Myanmar, Kirgizistan, Tadzjikistan, Afghanistan och Nordafrika. Det är viktigt att Finland säkerställer tillgången till juridiska tjänster och en jämlik tillgång till tjänsterna för medborgare som bor i glesbygderna.

Välfungerande ekonomiförvaltning och beskattning

Genom sitt bistånd stärker Finland på många sätt den offentliga ekonomiförvaltningen i utvecklingsländerna. Arbetet utförs bilateralt och via olika utvecklingsfinansinstitut. Finland har medverkat till att Somalia börjar konkurrensutsätta sina offentliga upphandlingar. När det gäller det offentliga ekonomiförvaltningssystemet i Tanzania har särskilt skatteuppbörden, budgetverkställigheten och budgetuppföljningen förbättrats. I Afghanistan omfattar

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Kvinnor med i fredsprocesser

Finland utbildar syriska kvinnor till fredsmedlare och stödjer civilsamhällets dialog i Syrien via Finska Missionssällskapet och UN Women. Kvinnor får möjlighet att påverka fredsbyggandet i Syrien både inom landet och på internationell nivå.

I Sydsudan har kvinnors deltagande i politiken och fredsmedlingen och kvinnors förmåga att arbeta med dessa uppdrag främjats genom bistånd från den finländska konfliktlösningsorganisationen CMI och Kyrkans Utlandshjälp. Arbetet har resulterat i att kvinnliga parlamentariker har medlat fred i åtta delstater genom att förmedla lokala kvinnliga aktörers och aktivisters budskap i beslutsprocessen. År 2017 blev delstaten Boma för första gången på årtal fri från en våldsam konflikt genom ett fredsavtal som ingicks till följd av religiösa och traditionella fredsmedlares arbete.

Parlamentarisk demokrati

I **19** länder stöddes demokratisering av parlament, partier eller lokala beslutsorgan genom bilateralt samarbete och civilsamhällesorganisationernas samarbete¹⁰

29 val som oberoende EU-observatörer har konstaterat vara fria och hederliga

Över **68** miljoner nya väljare har registrerats i 37 länder genom stöd från UNDP

Rättvis förvaltning

Rättshjälpstjänster och rättshjälpssråd tillhandahölls mer än

187 000 gånger i 25 länder genom bilateralt samarbete och civilsamhällesorganisationernas samarbete. Totalt 800000 av dessa gånger tillhandahölls servicen för kvinnor¹¹

Systemen inom den offentliga förvaltningen, såsom upphandling, skatteförvaltning och ekonomiförvaltning, har förbättrats i **96** länder genom stöd från Världsbanken

Transparensen och ansvaret inom den offentliga sektorn ökade i **18** länder i Afrika genom stöd från Afrikanska utvecklingsbanken

revisionsverkets granskningar numera alla ministerier. I Kenya har förvaltningen decentraliserats på ett framgångsrikt sätt, och i en fjärdedel av distrikten får kvinnor och män i byar delta i budgetprocessen.

På grund av skatteundandragande, gråa penningflöden och kapitalflykt förlorar utvecklingsländerna inkomster som tillhör länderna. De senaste åren har samarbetet för att bekämpa dessa företeelser kommit igång snabbt. För att minska bristen på globala forskningsdata har Finland finansierat undersökningar om olagliga och gråa penningflöden.

Enligt Global Financial Integritys beräkning uppgick de olagliga kapitalflödena från utvecklingsländerna till 620–970 miljarder dollar 2014. Afrika söder om Sahara lider mest av företeelsen. Via OECD och Afrikanska skatteförvaltningsforumet (ATAF) bidrar Finland även till att utvecklingsländernas representanter får delta i beslut om internationella skatteregler.

I utvecklingsländer finansierar Finland förbättring av skatteverkens förmåga att bära skatter. Finlands partnerländer är allt mer självförsörjande och finansierar sin basservice själva. Skatteinkomsterna har ökat och motsvarar till exempel i Moçambique 25 procent av bruttonationalinkomsten. Finland har genom sitt bistånd utbildat parlamentariker i ansvarsfull och effektiv användning av skattemedel, samt journalister i att följa upp användningen. Antagandet är att viljan att betala skatter ökar när medborgarna, företagen och investerarna känner till att systemet är rättvist och att skattemedlen dessutom används för allmänintressen på ett transparent sätt.

Arbetet är lönsamt: Enligt OECD:s beräkning ger medel som används till exempel för utbildning av skatteinspektörer flerfaldiga besparingar.

Yttrandefrihet är en förutsättning för demokrati

De civilsamhällesorganisationer som finansierats av Finland har stärkt yttrandefriheten, föreningsfriheten och demonstrationsrätten i flera länder. Människors kännedom om sina rättigheter har ökat, lagar har ändrats och civilsamhällets

Effektivare beskattning

18 stater

har effektiviserat företagsbeskattningen och infört internationella skatteregler genom OECD:s program för beskattning och utveckling

20 länder

har fått tekniskt stöd, och över 150 afrikanska skattetjänstemän har utbildats via ATAF.

Utvecklingsländerna har burit upp skatt

för 330 miljoner

US-dollar genom stöd från programmet Tax Inspectors Without Borders

Finland finansierade Tax Inspectors Without Borders med totalt 8000000 euro 2015–2017. Finland står för cirka tio procent av den hittills beviljade finansieringen av programmet.

Stöd för civilsamhället

Sammanlagt **2370** civilsamhällesaktörer fick stöd av Finland via olika kanaler 2015–2017¹²

129 000 människorättsförsvarare har utbildats genom stöd från EU under 2014–2016

960 journalister har utbildats genom stöd från stiftelsen Viestintä ja kehitys -säätiö (Vikes) under 2015–2017

förmåga och färdigheter att främja sina rättigheter har stärkts via de civilsamhällesorganisationer som Finland har stött. Finlands Fackförbunds Solidaritetscentral SASK:s upplysnings- och rådgivningsarbete har till exempel resulterat i att 450 000 människors kännedom om rättigheterna i arbetslivet stärktes under regeringsperioden. Genom stöd från Medborgarorganisationernas stiftelse för mänskliga rättigheter (KIOS) väcktes elva gruppkäromål som syftar till att förbättra de grundläggande rättigheterna i partnerländerna.

Finland har också bistått internationella civilsamhällesorganisationers arbete med att förbättra rättigheterna för de mest utsatta människorna. Biståndet

har fördelats till bland annat bättre beaktande av rättigheterna för personer med funktionsnedsättning, förbättring av rättigheterna för sexuella minoriteter och främjande av etniska, religiösa och språkliga minoriteters delaktighet.

Finland har länge bistått de yttrandefrihets- och kommunikationsprojekt som genomförs av FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco). År 2017 valdes Finland in i Unescos styrelse för en period på fyra år. Till Unescos fyraårsprogram godkändes frågor som är viktiga för Finland, dvs. utbildning av kvinnor och flickor, minskning av ungdomsarbetslöshet och utslagning, yttrandefrihet och fri informationsförmedling.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Politiker i skolan i Myanmar

År 2015 förrättades det första demokratiska valet i Myanmar på årtionden. Sedan 2014 har Partiernas Internationella Demokratisamarbete Demo rf i samarbete med den holländska organisationen NIMD organiserat en knapp månad långa flerpartibaserade politikskolor för politiker i olika delstater. Fram till sommaren 2018 hade 200 politiker från 35 partier deltagit i skolorna.

Minst en tredjedel av deltagarna är kvinnor. På kurserna har politikerna för första gången övat sig att arbeta i ett flerpartisystem. Nittio procent av deltagarna i den senaste kursen har till exempel berättat att de ska öka samarbetet med andra partier och civilsamhället efter utbildningen.

Människors kännedom om sina rättigheter har ökat genom Finlands stöd.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Lagen om företagsbeskattning ändrades efter kravet från civilsamhällesorganisationer i Vietnam

Vietnam har godkänt en reform av företagslagen. Reformen förutsätter att multinationella företag rapporterar till skattemyndigheten i Vietnam. Reformen bygger på ett omfattande nätverk av civilsamhällesorganisationer och samarbetet mellan nätverket, Handels- och industrikammaren som företrädar företag och skattemyndigheten.

Arbetet inleddes genom stöd från Finland av civilsamhällesorganisationen Oxfam, som anser att lagreformen är ett viktigt steg mot rätt riktning. Organisationen fortsätter arbetet för att rapporterna ska vara offentliga. På så sätt ska civilsamhället även kunna övervaka beskattningen. Oxfam ämnar använda verksamhetsmodellen för projektet i Vietnam även i andra projekt.

Ett rättvist och transparent skattesystem är viktigt för att folk ska vilja betala skatter. I Vietnam har hela 40 procent av den offentliga utbildningen och hälsovården finansierats med avgifter från vanliga människor, inte med skattemedel.

DEN GLOBALA S NATUREN

Finland stöder begränsning av och anpassning till klimatförändringar

Finland strävar efter att utvecklingsländerna allt bättre ska kunna bekämpa klimatförändringar och främja cirkulär ekonomi. Dessutom stärker Finland ländernas förmåga att förbereda sig för och anpassa sig till konsekvenser av klimatförändringarna. Genom Finlands stöd förbättras den nationella planeringen i partnerländerna så att klimatförändringarna beaktas i större omfattning.

Finland främjar hållbara matproduktionskedjor

Finland förbättrar möjligheterna för småbrukare att producera mat på ett hållbart och klimatsmart sätt. Jordbrukare behöver kunskaper, färdigheter och produktionsinsatser samt rätt att använda jorden. Genom Finlands bistånd höjs kvaliteten på maten och produktiviteten i jordbruket. Jordbrukare stöds i att samarbeta, hitta marknader, ansluta sig till värdekedjor och på så sätt öka inkomsterna.

Klimatförändringar påverkar tillgången till mat, vatten och energi

Levnadsförhållandena i världen förändras i aldrig tidigare skådad takt på grund av **klimatförändringar**, ett försvagat tillstånd för miljön och bristande biologisk mångfald. Klimatförändringar och miljöproblem berör främst dem som har minst kompetens, metoder och finansiering för att hantera förändringen.

I världen lever nu 7,6 miljarder människor. Antalet förväntas uppgå till 9,8 miljarder före 2050. I många regioner riskerar det drickbara vattnet att ta slut, och matproduktionen räcker inte nödvändigtvis till för den ökande befolkningen.

Trots att naturresurserna sinar och befolkningen ökar har **tillgången till mat** förbättrats de senaste årtiondena. Åren 2000–2016 minskade andelen personer som led av ett otillräckligt näringsintag från 15 procent till 11 procent. Trots detta lider fortfarande cirka 815 miljoner människor brist på mat. Dessutom får två miljarder människor inte tillräckligt med vitaminer och mineraler från maten. Riskerna för hungersnöd verkar öka på grund av konsekvenserna av klimatförändringarna – förhöjda temperaturer, förändringar och tidpunkter för nederbörden, temperaturopppar, skyfall och torka.

SITUATIONEN RESURSER

Även om det finns gott om **vatten** i världen utgörs endast tre procent av vattenresurserna av sötvatten. Åttiosju procent av våt- och myrmarkerna är förstörda. Endast 0,3 procent av vattenresurserna i världen är tillgänglig för människan. Å andra sidan har vattenförsörjningen förbättrats betydligt. Under de senaste 30 åren har 2,6 miljarder människor fått tillgång till vattenförsörjning. Antalet personer som saknar toalett har halverats. Trots detta saknar fortfarande 844 miljoner människor vattenförsörjning på basnivå och 2,3 miljarder människor toalett på basnivå. Det finns minst vatten i regioner där det lever flest människor. Klimatförändringar och avskogning påverkar vattnets kretslopp betydligt och ökar översvämningar och torka.

Sedan 2011 har tillgången till **elektricitet** förbättrats betydligt. Utanför elnäten har 150 miljoner människor gynnats av decentraliserad, förnybar elproduktion, särskilt solenergi. En miljard människor saknar dock fortfarande elektricitet. Varje dag utsätter matlagning vid öppen låga tre miljarder människor, i synnerhet kvinnor och flickor, för rök. De hälsoproblem som röken medför orsakar fler dödsfall än malaria, aids och tuberkulos sammanlagt. De fossila bränslena är den främsta källan till klimatutsläpp. Med tanke på klimatpåverkan är det därför viktigt att ta fram förnybara energilösningar och att slopa stöden för fossila bränslen.

Nu berör avskogningen 3,3 miljoner hektar **skogar** per år, vilket påskyndar klimatförändringarna och påverkar vattnets kretslopp. Dessutom minskar skogarnas mångfald i synnerhet om man i stället planterar artfattig skog.

I klimatavtalet från Paris fastställs åtgärder för att bromsa klimatförändringarna och anpassa sig till konsekvenserna av klimatförändringar. Detta kräver övergång till hållbar produktion och konsumtion samt skydd av den biologiska mångfalden. I all verksamhet bör hänsyn tas till sambanden mellan miljö- och klimataspekter samt mat, vatten, energi och skog.

Finland ser till att det finns möjligheter till vattenförsörjning och sanitet

Finland fokuserar på vattenförsörjning, toaletter och hygien på basnivå i privathushåll, skolor och hälsovårdscentraler. Människors och samhällens medvetenhet och förmåga att agera kommer att stärkas och servicen att förbättras. Finland deltar i organiseringen av vattenförsörjningstjänster i humanitära kriser och ägnar särskild uppmärksamhet åt dem som är i den mest utsatta ställningen.

Finland fokuserar på förnybar energi till rimligt pris

Genom Finlands stöd stärks människors, samhällens, myndigheters och små och medelstora företags färdigheter att börja använda rena och effektiva baslösningar för energiförsörjning i synnerhet på landsbygden. Finland ser till att förnybara energilösningar särskilt gynna kvinnor och flickor.

Finland främjar hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser

Genom Finlands bistånd utvecklas skogsinventeringar och skogsdatasystem som ger mer information om resurser. Det främjar genomförandet av klimat- och miljöavtalen. Finlands bistånd har använts för att inrätta skyddsområden och stärka hållbart utnyttjande av naturresurser. Genom hållbart skogsbruk stärker Finland grunden för ekonomierna, minskar fattigdomen och ökar intressenternas deltagande.

Brådska med klimatfinansieringen

De globala klimat- och miljöavtalen förutsätter att Finland ska vidta nationella åtgärder och stödja utvecklingsländernas åtgärder. Finland deltar i bekämpningen av klimatförändringar på alla nivåer, från globala förhandlingar till lokala projekt, och påskyndar arbetet med hjälp av finländska kunskaper och färdigheter.

Industriländerna har åtagit sig att mobilisera finansiering för utvecklingsländernas klimatåtgärder ur olika källor till ett belopp av 100 miljarder dollar per år fram till 2020. Genom dessa finansieringslöften har utvecklingsländerna också gått med på att förbinda sig till klimatåtgärderna.

Finland har inverkat på att utvecklingsfinansinstituten fördelar en allt större del av finansieringen till klimatprojekt. Finska Finnfund utvärderar också klimateffekterna av alla sina investeringar innan det fattar investeringsbeslut. År 2017 startade Finland och Internationella finansieringsbolaget (IFC) en gemensam klimatfond och Finland beslutade att investera 114 miljoner euro i fonden. Fonden gjorde den första företagsinvesteringen i juli 2018. Syftet med

investeringen är att utveckla vindkraft och annan förnybar energi för tre gigawatt i nio länder i Afrika.

Finland finansierar Gröna klimatfonden (GCF) och Globala miljöfonden (GEF) som stöder genomförandet av klimat- och miljöavtalen. Arbetet i Globala miljöfonden, som har haft verksamhet redan under lång tid, har även resulterat i att antalet skyddsområden har ökat och småbrukarnas markanvändning har blivit mer hållbar. Dessutom har finansieringen bidragit till att göra upp planer för skydd av biologisk mångfald och genomföra projekt för hållbart skogsbruk.

Gröna klimatfonden har precis startat och därför kan resultat rapporteras först senare. De projekt som Globala miljöfonden och Gröna klimatfonden har godkänt förväntas sammanlagt minska utsläppen med 2,75 miljarder ton koldioxidekvivalenter¹³. För detta mål behövs det sammanlagda stödet från alla finansiärer¹⁴.

Gröna klimatfonden finansierar också projekt som hjälper människor att anpassa sig till klimatförändringar. Samverkan av dessa projekt förväntas vara att 217 miljoner människor klarar och anpassar sig bättre än tidigare.

Flera av de projekt som Finland bistår ger inte enbart utvecklingsvinster utan även klimatrelaterade resultat. Sådana finns särskilt inom sektorn för naturresurser, till exempel i projekt för förnybar energi, integrerad hantering av vattenresurser och klimatsmart jordbruk samt skogssektorns projekt. I landstrategierna beaktas klimatförändringarna som en faktor som påverkar utvecklingen i partnerlandet.

Genom Finlands stöd har utvecklingsländernas beredskap att genomföra nationell klimatpolitik blivit starkare. Resultatet är omfattande klimatplaner på olika områden samt utsläppsbeskattnings- och utsläppshandel. Finland har till exempel varit med och utvecklat världens största system för utsläppshandel i Kina och en kolskatt i Sydafrika. Dessutom arbetar Finland för att slopa stöden för fossila bränslen som är skadliga för klimatet.

Finland har varit en stor klimataktör jämfört med landets storlek. Nedsänkningarna i finansieringen de senaste åren har dock minskat trovärdigheten i Finlands politik och landets möjligheter att påverka.

Slopa de skadliga stöden för fossila bränslen

Finland har som mål att de skadliga stöden för fossila bränslen ska slopas. Finland deltar i den internationella gruppen Friends of the Fossil Fuel Subsidy Reform, som arbetar för att stödsystemet för fossila bränslen ska ändras och de ineffektiva eller skadliga stöden ska slopas.

Finlands samstämmighetspolitik bör dock förbättras, eftersom Finland självt stöder användningen av fossila bränslen i hemlandet särskilt genom skattelättnader. Enligt beräkningar uppgår stöden för fossila bränslen i Finland till totalt cirka en miljard euro 2018¹⁵.

Klimatåtgärder främjar jämställdhet

Genom Finlands påverkansarbete och finansiering

inkluderades jämställdhetsperspektivet i klimatavtalet i Paris 2015

ingicks den första planen för jämställdhet mellan kön inom det internationella klimatavtalssystemet 2017

har 60 kvinnliga delegater från 44 utvecklingsländer deltagit i klimatförhandlingar

har tio utbildningar för närmare **400 delegater** organiserats i anslutning till klimatförhandlingar

har **21 nationella** klimat- och jämställdhetsplaner gjorts upp i till exempel Jordanien, Moçambique, Nepal och Peru

ägnas uppmärksamhet åt att klimatpolitik och klimatåtgärder också kan främja jämställdheten mellan könen och att jämställdheten i sin tur effektiviserar klimatåtgärder.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Samarbetet i Anderna underlättade beredskapen mot översvämningar

I ett regionalt hydrometeorologiskt projekt i Anderna hjälpte experter från Meteorologiska institutet och Finlands miljöcentral länderna i regionen att utveckla sina vatten-, klimat- och väderlekstjänster och att förbereda sig för klimatrisker. Bolivia, Ecuador, Colombia och Peru är i mycket sårbar ställning på grund av översvämningar och torka som orsakas av klimatförändringar.

I projektet skapades ett nytt verktyg för att byta information. På samma sätt byggdes en regional databas upp för observationer i Anderna så att länderna kan utnyttja varandras data.

Finlands utvecklingssamarbete inom meteorologi hör till det bästa i världen. Genom Finlands bistånd har de meteorologiska instituten även i flera andra utvecklingsländer utvecklat sina datasystem, system för tidig varning och väderlekstjänster. Detta har gynnat indirekt upp till 280 miljoner människor.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Tillgången till mat förbättrades i Kenya

Åren 2004–2016 förbättrades tillgången till mat för cirka 30 000 jordbrukare och deras familjer i västra

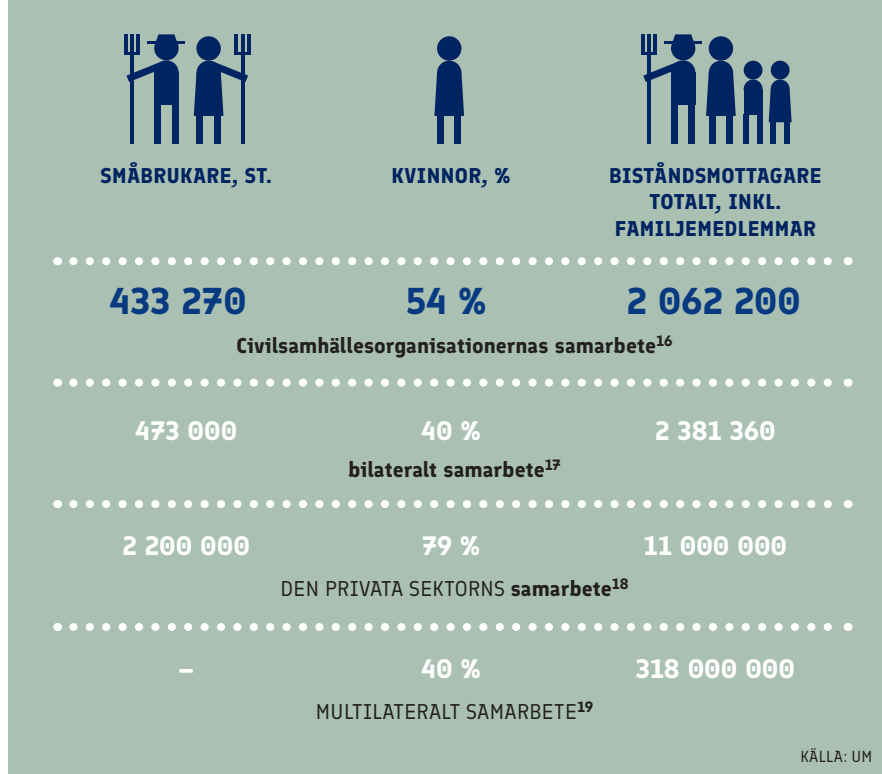
Kenya. Finland bistod på många olika sätt användning av hårdiga sorter och odlingsmetoder, som bevattnings och kalkning, för att förbättra skördarna. På så sätt ökade inkomsterna för småbrukarna på landsbygden med cirka 70 procent.

När produkternas kvalitet och hållbarhet förbättrades och byvägar reparerades blev det också enklare att marknadsföra produkter. Familjernas näringsintag förbättrades till följd av skötsel av köksträdgårdar samt gris-, get- och kycklinguppfödning.

Företagarutbildningen stärkte de ungas möjligheter.

Kvinnornas självkänsla och påverkansmöjligheter i familjerna och samhällena förbättrades.

SMÅBRUKARE SOM FINLAND BISTÅR

Tillgången till mat har förbättrats för miljontals människor

Genom bilaterala projekt och olika civilsamhällesorganisationers projekt har Finland bistått cirka 900 000 matproducenter. Därigenom kan över fyra miljoner människor lita på att de får mat både i dag och i morgon. Dessutom har Finland förbättrat tillgången till mat genom att påverka i internationella organisationer och genom att finansiera multilaterala projekt och projekt inom den privata sektorn.

Finland har i sitt arbete koncentrerat sig på att utveckla ett hållbart och klimatsmart jordbruk på småbruk och att skapa värdekedjor. Samarbete mellan matproducenter, distributörer och försäljare höjer effektiviteten och ger mer inkomster jämfört med en situation där var och en odlar, tar vara på, transporterar och säljer sina produkter själv.

I Etiopien bidrog ett av Finland bistått program för värdekedjor till att närmare 100 000 småbrukare kunde höja produk-

tiviteten, förbättra kvaliteten på produkterna, hitta marknader och öka inkomsterna. Antalet arbetsplatser ökade i hela värdekedjan. Moçambique lyckades förbättra tillgången till mat och göra näringsintaget mångsidigare för 150 000 jordbrukarfamiljer. Trots detta ökade produktiviteten inte eftersom arbetet försvårades av översvämningar, torka och politiska konflikter.

En betydande del av de småbrukare som Finland bistår är kvinnor. Detta kan anses vara ett stort framsteg. Civilsamhällesorganisationerna lyckades särskilt väl vad gäller kvinnors egenmakt.

Utveckling av tillgången till mat är ett långsiktigt arbete, eftersom den påverkas av såväl naturförhållanden, förvaltnings åtgärder som politik. Det tar tid att uppnå resultat i glesbygderna, eftersom avstånden är långa och infrastrukturen och serviceutbudet ofta dåliga.

MÄNNISKOR SOM HAR FÅTT TILLGÅNG TILL VATTENFÖRSÖRJNING OCH SANITET

Människor som har gynnats av arbetets resultat

VATTENFÖRSÖRJNING

44 560

SANITET

33 680

VATTENFÖRSÖRJNING OCH SANITET I SKOLORNA

14 660

Civilsamhällesorganisationernas samarbete²⁰

2 466 700

5 940 500

661 380

bilateralt samarbete²¹

187 935 600

109 587 200

15 401 400

MULTILATERALT SAMARBETE²²

KÄLLA: UM

Rent vatten, sanitet och hälsa för miljontals människor

I sina samarbetsländer är Finland en stark påverkare inom vattensektorn. Finland påverkar politiken och genomför program för utvecklings-samarbete inom vattensektorn. Finland har särskilt satsat på att organisera vattenförsörjning och sanitet på landsbygden i Etiopien, Kenya och Nepal.

När det gäller att bygga toaletter stöder Finland privathushållens och samhällenas egen aktivitet. Finlands utvecklingssamarbete inom vattensektorn främjar även en långsiktig planering av vattenförsörjningen och likabehandling av människor. Samtidigt förbättras de kommersiella möjligheterna inom vattensektorn.

Finland har uppnått utmärkta resultat i programmen inom vattensektorn. Genom samarbetsprogram fick närmare 2,5 miljoner människor tillgång till

vattenförsörjning 2014–2017. Genom stöd från programmen fick nästan sex miljoner människor tillgång till sanitet. I skolorna gynnades 660 000 elever av vatten- och sanitetstjänsterna. Även framöver bör uppmärksamhet ägnas åt underhåll av vattenförsörjningsstrukturer.

Globalt understöder Finland tanken om att ett världsomspännande samarbetsystem ska byggas upp för vattensektorn. Det är viktigt i och med att sötvattentillgångarna minskar. Finland verkar för gränsvattenavtal och genomförande av avtalen. Risken för konflikt minskar genom en gemensam förvaltning av vattentillgångar som överskrider landsgränser.

Det praktiska arbetet fortsätter särskilt på landsbygden. I framtiden förväntas dock färre resultat från vattensektorn till följd av nedskärningarna i anslagen.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Bygemenskapernas ansvar för vattenförsörjningen säkerställer resultaten i Etiopien

År 2003 började Etiopiens och Finlands samfinansierade program för vattenförsörjning och sanitet använda en ny verksamhetsmodell. I stället för att medlen kanaliserades via den offentliga förvaltningen styrdes de direkt till bygemenskaperna. Som förmedlare fungerade professionella mikrofinansinstitut.

När ansvaret för byggandet av tappställen övergick till bygemenskaperna, blev gemenskapernas ägarskap starkare, bygghastigheten till och med femdubblades och arbetets kvalitet och hållbarhet förbättrades.

Verksamhetsmodellen har spridit sig genom åren och omfattar nu nästan tio procent av vattenförsörjningen i hela Etiopien. Till följd av reformerna får 300 000–400 000 nya biståndsmottagare på landsbygden årligen tillgång till rent vatten. Numera betalar förvaltningen 60–70 procent av den totala projektbudgeten, vilket visar att den har förbundit sig starkt till projektet.

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Effektivitet ger besparingar

► Tidigare har avloppsvattnet på stärkelsefabrikerna i Thailand renats i öppna bassänger. Metoden ökar luktölägenheter och metanutsläppen i atmosfären. Genom Finlands bistånd byggdes två biogas-anläggningar, och den ena är den största biogas-anläggningen i Thailand.

► I en modern vedspis brinner veden fullständigare än i en gammalmodig spis eller i öppen låga. Finland har bistått en spistillverkare i Kenya för att öka produktionen, och 2015–2017 såldes 120 000 spisar av ny modell. Eftersom förbrukningen av ved minskar behövs det inte lika mycket tid som tidigare för att skaffa ved.

► I Tanzania har Finland bistått en tillverkare av solcellslampor, en tillverkare som sysselsätter särskilt kvinnor. Företagets lampor används av upp till cirka 280 000 användare. Enligt uppskattningar sparar privathushållen 23 miljoner euro eftersom det är billigare att använda en solcellslampa än en oljelampa.²⁷

PRIVATHUSHÅLL SOM HAR FÅTT TILLGÅNG TILL ELFÖRSÖRJNING

PRIVATHUSHÅLL, ST.

2 800

Civilsamhällesorganisationernas samarbete²³

694 000

bilateralt samarbete²⁴

145 240

DEN PRIVATA SEKTORNS samarbete²⁵

19,4 miljoner

MULTILATERALT SAMARBETE²⁶

KÄLLA: UM

Miljoner människor har fått el i sina hem

Överallt i världen behöver privathushållen elektricitet åtminstone för belysning. Dessutom behövs elektricitet även för laddning av mobila enheter och i företagsverksamhet. I utvecklingsländer används ofta ved eller träkol vid uppvärmning och matlagning. Detta orsakar rökolägenhet och brandfara. Att skaffa bränsle orsakar möda, tar tid och medför kostnader.

Finland har finansierat en del företag inom energisektorn och förbättrat förutsättningarna att producera elektricitet till rimligt pris i utvecklingsländer. Många elbolag har inte råd att investera för att förbättra effektiviteten. Elavbrotten och elsvinnet minskade till exempel i Tanzania till följd av modernisering av elnätet i Dar-es-Salaam.

Utvecklingsbankerna främjar övergång till intelligenta energisystem och förnybar energi. Finnfund finansierar flera stora

projekt för produktion av förnybar energi. Civilsamhällesorganisationer hjälper människor att använda lokala förnybara energikällor.

Antalet personer som inte har tillgång till elförsörjning minskar kontinuerligt. Trots detta kan utvecklingen av matlagningslösningar inte tillgodose det ytterligare behov som befolkningsökningen har medfört. Dessutom behövs ett långsiktigt, övergripande samarbete och en förbättrad energieffektivitet.

I partnerskapsprogram inom energisektorn (EEP) stöds tillväxtföretag genom finansiering och experttjänster. Finland har finansierat 200 företag i Afrika, Sydostasien och Sydamerika. Verksamheten fokuserar på företagets tillväxtskede och därför förväntas resultaten bli betydligt bättre ännu efter biståndsskedet. Projekten främjar också partnerskap med finländska företag.

AREAL FÖR HÅLLBART UTNYTTJANDE

AREAL FÖR HÅLLBART UTNYTTJANDE, HEKTAR

650 700

Civilsamhällesorganisationernas samarbete²⁸

1 779 800

bilateralt samarbete²⁹

814 900

DEN PRIVATA SEKTORNS samarbete³⁰

18 937 310

EUROPEISKA UNIONENS ARBETE

KÄLLA: UM

Skogar på karta och för hållbart utnyttjande

I utvecklingssamarbetet inom skogssektorn är Finland en stor aktör jämfört med landets storlek. I många länder har Finland lett regeringens och utvecklingspartnernas skogs- eller naturresursgrupp. Åren 2015–2017 har Finland i 15 länder påverkat styrningen av EU-projekt som bekämpar olaglig skogsavverkning och avskogning och som främjar god skogsförvaltning. Biståndet har inverkat bland annat på att EU och Vietnam under 2018 ingår ett avtal om bekämpning av olaglig avverkning och virkeshandel och om god skogsförvaltning.

Ett gott exempel på resultat av ett långsiktigt skogssamarbete är att den olagliga avverkningen i Laos har kunnat åtgärdas. I samarbete med Världsbanken har Finland finansierat ett program för hållbart skogsbruk. Som resultat av programmet minskade den olagliga skogsavverkningen och exporten av

olagligt avverkat virke med hela 75 procent på ett år (2016–2017). Ungefär hälften av minskningen kan anses ha skett till följd av programmet. Resultatet var möjligt eftersom den politiska ledningen i Laos stödde programmet, den lokala personalen förband sig till sitt arbete och man använde moderna arbetsverktyg.

Tidigare har Finland haft ett omfattande samarbete inom skogssektorn med olika stater, men de senaste åren har landet proportionellt sett ökat samarbetet med organisationer och EU. Genom Finnfunds finansiering odlas 867 000 hektar skog, av vilket 814 900 hektar redan omfattas av en internationell certifiering för ett hållbart skogsbruk.

Hållbara resultat på naturresurssområden kräver en långvarig förbindelse, under 10–20 år, samt ett nära samarbete och samstämmighetspolitik på dessa områden.

Program för behandling av skogsdata

Genom finansiering från Finland har FN:s organisation FAO byggt upp ett datasystem för kartläggning av skogsresurser och behandling av skogsdata. Genom det avgiftsfria programmet Open Foris kan länder kartlägga sina skogsresurser på ett tillförlitligt sätt. Programmet används redan i över 50 länder.

Affärsverksamhet för att bekämpa ökenspridning

I Nordafrika och Mellanöstern skapade ett regionalt program markanvändnings- och affärsmodeller som bromsar upp ökenspridningen. I södra Marocko utvecklade programmet till exempel ekoturism i ökenoaser, bildade ett nätverk av oaser i områdena och grundade ett samriskföretag som nu också hjälper andra föreningar och andelslag i regionen.

Finland stödde programmet 2001–2016. I det sista skedet uppgick Finlands finansiering till tre miljoner euro. Genom finansieringen kunde FN:s utvecklingsorganisation och mottagarländerna samla tilläggsfinansiering för totalt cirka 15 miljoner euro från Globala miljöfonden, Japans regering, ländernas egna budgetar och privata finansiärer.

DEN GLOBALA HUMANITÄR

Finland fördelar bistånd till objekt där nöden är värst

Genom humanitärt bistånd räddar Finland människoliv, lindrar lidande och mänsklig nöd och värnar människovärdet under och direkt efter kriser som har brutit ut till följd av konflikter och naturkatastrofer. Finland fördelar bistånd till objekt där behovet av hjälp och nöden är störst. Utgångspunkten är humanitära principer och tillförlitliga bedömningar av behov.

Ett rekordantal personer behövde nödhjälp

Åren 2015–2017 var behovet av **humanitärt bistånd** rekordstort. I slutet av 2017 behövde 136 miljoner människor i 25 länder akut krishjälp. Närmare 69 miljoner människor var tvungna att lämna sina hem. Av dessa var över 25 miljoner flyktingar, 40 miljoner sådana som var tvungna att flytta inom sina länder och drygt tre miljoner asylsökande.

Fyra femtedelar av **dem som behövde hjälp** levde mitt i långa, utdragna konflikter. De största behoven av humanitärt bistånd fanns i Syrien och dess grannländer Jemen, Sydsudan, Demokratiska republiken Kongo, Somalia, Nigeria och Sudan. I Syrien behövdes hjälp av över 13 miljoner människor, av vilka sex miljoner var barn. I det konfliktdrabbade Jemen behövdes

Finland levererar mat, hälsa och strukturer

Finland fördelar humanitärt bistånd till åtgärder som upprätthåller livet mest: nödskydd och bastillbehör, vatten och sanitet samt mathjälp. Dessutom stöder Finland verksamheter som minskar lidandet och skyddar människovärdet, bland annat näring, hälsa, skolgång, skydd, psykosocialt stöd, förebyggande av sexuellt våld och stöd för offer. Finland stöder också en effektiv samordning, logistik och datatrafik gällande biståndet.

SITUATIONEN RT BISTÅND

hjälp av 22 miljoner människor, dvs. upp till 80 procent av hela befolkningen.

Dessutom påverkades läget av naturkatastrofer. År 2015 krävde ett jordskalv och efterskalv i Nepal närmare 9 000 dödsoffer och katastrofen påverkade miljontals människors liv. Väderfenomenet El Niño medförde torka och översvämningar särskilt på Afrikas horn och i södra Afrika. Man talade om en ny period av hungersnöd. Tillgången till mat försvårades för över 20 miljoner människor och antalet akut undernärda barn ökade avsevärt. På grund av torka behövdes **nödhjälp** i Somalia, Etiopien och Kenya. Åren 2015–2016 **behövdes** nödhjälp även i Malawi och Zimbabwe. Jämfört med föregående år var det positivt att regeringen i till exempel Somalia och Etiopien kunde tillgodose behoven bättre än tidigare och att hungersnöden därmed kunde förebyggas.

I många länder var det svårt att nå fram med det humanitära biståndet på grund av överträdelser av internationell humanitär rätt samt anfall och våld mot civila objekt och **biståndsoperationer**. År 2017 riktades 158 attacker mot humanitära biståndsoperationer och attackerna krävde 139 hjälparbetares liv. Ett instabilt och oförutsägbart säkerhetsläge försvårade arbetet avsevärt.

Finland ger bistånd via flera kanaler

Kanalerna för humanitärt bistånd är FN:s organisationer, Internationella Röda Korset, Röda halvmånen och följande sex finländska organisationer: Finlands Röda Kors, Kyrkans Utlandshjälp, Rädda Barnen i Finland, World Vision Finland, Fida International och Plan International Finland.

Finland understöder flexibelt bistånd utan onödiga kostnader

Finland beviljar en betydande del av sitt bistånd som ett flexibelt bistånd fördelat efter region eller land och som ett allmänt bistånd. Principerna antogs på världstoppmötet om humanitära frågor 2016. Finland hjälper organisationerna att övergå från varubistånd till penning- eller kupongbistånd som ges direkt till biståndsmottagare. Detta synsätt bidrar till att de logistiska kostnaderna minskar, den lokala ekonomin återhämtar sig och valmöjligheterna för biståndsmottagare blir bättre.

Finland reagerar snabbt på begäran om hjälp

I kriser agerar Finland snabbt och i förväg. Största delen av anslagen fördelas genast i början av budgetåret utifrån en gemensam appell om humanitärt bistånd. Finansieringsbeslut vid oförutsedda kriser fattas efter behov genom året, inom högst 72 timmar från det att Finland har tagit emot begäran om hjälp.

Finland är föregångare när det gäller att främja rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Finland fokuserar sitt humanitära bistånd på människor som är i den mest utsatta ställningen. Personer med funktionsnedsättning är ofta i en särskilt svår ställning. Vid naturkatastrofer och konflikter är risken för att omkomma ungefär fyra gånger större för personer med funktionsnedsättning än för andra. I världen lever cirka en miljard människor med fysisk eller psykisk funktionsnedsättning. I kriser hör dessa människor till dem som behöver mest hjälp.

Fram till de senaste åren har humanitära aktörer inte ägnat tillräcklig uppmärksamhet åt situationen och behoven hos personer med funktionsnedsättning. Personer med funktionsnedsättning har lätt förblivit osynliga och utan tjänster. Dessutom är personer med funktionsnedsättning på flyktingläger ofta i sämre ställning än andra på grund av bland annat fysiska hinder för bas-service. Beroendet av andras hjälp utsätter dem för utnyttjande och våld. Särskilt kvinnor och flickor drabbas av diskriminering på grund av handikapp och kön. Risken för diskriminering och

sexuellt och annat våld är många gånger större för dem än för andra kvinnor och flickor.

Finland anser att förbättring av ställningen för personer med funktionsnedsättning i det humanitära biståndsarbetet är en fråga som alla organisationer ska beakta vid planering, genomförande och uppföljning av verksamheten. Därför har Finland konsekvent och målmedvetet fäst uppmärksamhet vid frågan i olika humanitära organisationers ledningsorgan och på internationella evenemang. Finland har bland annat betonat behovet att beakta funktionsnedsättningsfrågor med hjälp av tillräckligt omfattande bakgrundsinformation, instruktioner och separat utsedda ansvariga personer. Dessutom har Finland aktivt begärt stöd för handikapp temat av bland annat EU:s utvecklingsministrar och andra samstämmiga länder. Det nära samarbetet med Australien förtjänar speciell uppmärksamhet. Dessutom har de finländska och de internationella organisationerna för personer med funktionsnedsättning på ett lovvärt sätt lyft fram ställningen för personer med funktionsnedsättning även

i det humanitära biståndsarbetet bland annat via det internationella samarbetsnätverket för personer med funktionsnedsättning (The Global Action on Disability, GLAD).

I samarbete med andra tog Finland upp rättigheterna för personer med funktionsnedsättning på världstoppmötet om humanitära frågor 2016. På mötet antogs deklarationen Charter on Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action, som hittills har undertecknats av över 150 aktörer. Genom deklarationen förbinder sig aktörerna att vidta konkreta åtgärder för att förbättra ställningen för personer med funktionsnedsättning i krisförhållanden. FN:s generalsekreterare angav att deklarationen var ett av de viktigaste resultaten på toppmötet.

För tillfället tar nätverket för EU:s humanitära organisationer (IASC) fram en anvisning om ställningen för personer med funktionsnedsättning vid det humanitära biståndet. Finland ger finansiering för anvisningen som blir färdig 2018.

Resultat av organisationernas humanitära arbete med personer med funktionsnedsättning

World Vision Finlands projekt har byggt tekniskt enkla och tillgängliga toaletter på flyktingläger i Uganda, Kenya och Irak. Arbetet har resulterat i att över 20 000 personer med funktionsnedsättning på flyktingläger får rent vatten och mat, har tillgång till toalett, kan tvätta sig och gå i skolan.

I Baidoa i Somalia har Rädda Barnens projekt gett stöd i form av kontanter till familjer där vårdnadshavare eller barn har funktionsnedsättning. Dessutom har familjerna fått personlig servicehandledning och psykosocialt stöd. Mottagare av kontanter fastställs tillsammans med samhällskommittéerna, och därför har samhällena utbildats så att de förstår behoven hos barn och vuxna med funktionsnedsättning. På så sätt har man genom upplysningsarbete påverkat samhällenas attityder på ett mer omfattande plan.

Genom Finlands bistånd har biståndsorganisationernas personal utbildats i att bättre beakta personer med funktionsnedsättning. I sina samarbetsländer har World Vision också bistått andra organisationer att beakta vikten av arbete med personer med funktionsnedsättning.

Konflikterna i Sydsudan och Demokratiska republiken Kongo har tvingat över en miljon människor att fly till Uganda. Där har Kyrkans Utlandshjälp organiserat kompletterande utbildning för lärare i behov hos personer med funktionsnedsättning. Åren 2015–2017 utbildade organisationen 460 speciallärare för personer med funktionsnedsättning. År 2015 grundade organisationen en första tillgänglig skola för personer med funktionsnedsättning i Adjumani. Även i Jordanien har Kyrkans Utlandshjälp organiserat utbildning i funktionsnedsättningsfrågor på flyktinglägren i Za'atar och Azraq samt i lokala samhällen. Skolorna och hobbyrummen är tillgängliga. Organisationen har delat ut hjälpmedel. År 2017 stödde Kyrkans Utlandshjälp i samarbete med Handicap International över 180 personer med funktionsnedsättning i att få hjälpmedel som gör det lättare för personerna att röra sig. Totalt 120 personer fick proteser.

Plan International Finland har utbildat 29 frivilliga och partnerorganisationernas anställda i att förbättra likabehandlingen av barn med funktionsnedsättning genom idrott på flyktinglägret i Azraq i Jordanien.

Finlands Röda Kors har rekryterat en finsk person med ansvar för funktionsnedsättningsfrågor till sin internationella kommitté/organisation i Genève. Personen har till uppgift att utveckla Röda Korsets och Röda halvmånens verksamhet så att den globalt blir mer handikappvänlig.

Hjälp vid akut nöd

I samarbete med andra biståndsgivare bidrog Finland till att den akuta undernäringen och dödligheten i flera kriser kunde stabiliseras eller reduceras. Resultatet uppnåddes genom livsmedelsbistånd, stöd för program för nödnutrition till gravida kvinnor, ammande mödrar och små barn, investeringar i vattenförsörjning och sanitet samt insatser i hälso- och sjukvårdstjänster som behövs vid krig och katastrofer.

► En betydande del av livsmedelsbiståndet kanaliserades genom Världslivsmedelsprogrammet. År 2017 förbättrade WFP tillgången till mat för totalt **91 miljoner människor i 83 länder**. Därutöver utdelades kontanter och kuponger.

► Cirka 36 miljoner människor fick tillgång till rent vatten, hygien och renoverade toaletter till följd av insatser från Internationella Rödakorsrörelsen (IFRC och ICRC), Kyrkans Utlandshjälp, World Vision Finland, Plan International Finland och Rädda Barnen i Finland.

► Inom hälsovårdssektorn gjordes insatser i hälso- och sjukvårdstjänster som behövs vid krig och katastrofer. År 2017 utförde ICRC 136 000 kirurgiska operationer. Finlands Röda Kors (FRK) deltog genom att sända bland annat elva hjälparbetare med hälsovårdsbakgrund, läkemedel och medicinska tillbehör till ICRC:s operation i Mosul till ett värde av 256 000 euro, samt en fältkommunikationsenhet. Samtidigt fungerade FRK på de övriga delaktiga Röda Korsorganisationernas vägnar som samordnare vad gällde personalen och logistiken, samt huvudpartner till kommittén.

Skydd för dem som led av kriser

Människor som var tvungna att lämna sina hem och andra utsatta människor, inbegripet personer med funktionsnedsättning, fick skydd och deras mänskliga rättigheter vid kriser förbättrades.

► Via FN:s flyktingorganisation (UNHCR) bistod Finland över **tolv miljoner flyktingar och närmare 36 miljoner människor som har varit tvungna att flytta sig inom länder**. En del av biståndet gavs i form av kontanter i syfte att garantera att de lokala marknaderna

skulle fungera, och över åtta miljoner människor tilldelades 500 miljoner dollar. Organisationen hjälpte en halv miljon flyktingar att på ett säkert sätt återvända till sina hemländer. År 2017 var Finland det 24:e största finansierlandet inom UNHCR. Finlands finansieringsandel uppgick till 20 miljoner euro, av vilket den icke öronmärkta finansieringen utgjorde sju miljoner euro.

► Kyrkans Utlandshjälp gav nästan 39 000 människor nödskydd och logi.

► Via UNFPA erbjöd Finland bistånd till människor som hade drabbats av könsrelaterat och sexuellt våld, och vidtog förebyggande åtgärder. Sådant bistånd gavs till exempel i Syrien till över 10 000 människor.

► Finland lade fokus även på barnskydd. Kyrkans Utlandshjälp erbjöd psykosocialt stöd för 61 000 barn. Rädda Barnen kanaliserade bistånd till nästan 18 000 barn och vårdnadshavare i Irak och Somalia. Plan International Finlands barnskydd nådde över 5 000 barn och föräldrar.

Stöd för att klara och återhämta sig

Finland förbättrade förmågan hos familjer och samhällen att klara sig och stödde dem i att återhämta sig. Trots kriser hjälptes barn på olika sätt att få undervisning och möjlighet att gå i skolan. Dessutom stärktes matproduktionen och utkomsten genom bistånd till återhämtning av näringar bland annat genom att

dela ut jordbruksverktyg och frön.

► Via FN:s organisation UNRWA stödde Finland utbildningen av **över en halv miljon palestinska flyktingbarn**. Närmare 8000 unga fick yrkesutbildning och 39 000 människor fick mikrolån.

► Som resultat av Kyrkans Utlandshjälp fick över 55000 barn

och unga utbildning. Dessutom byggde organisationen klassrum.

► Till följd av Plan International Finlands arbete deltog över 3500 barn i småbarnspedagogiken. Fida International gav stöd för barns skolgång i elva skolor och två aktivitetscenter för barn i Demokratiska republiken Kongo.

Finland var med och bistod över tolv miljoner flyktingar och närmare 36 miljoner människor som hade varit tvungna att flytta sig inom länder.

Hälften av syrierna har flytt ut från landet på grund av kriget

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Kriget i Syrien har pågått i åtta år och är vår tids mest vittomfattande humanitära kris. Hälften av befolkningen i Syrien har flytt inom landet eller till andra länder. De senaste åren har Finland gett Syrien mest humanitärt bistånd bland alla mottagarländer.

År 2017 fick ungefär 637000 psykosocialt stöd och över en miljon barn fick gå i skolan i Syrien. Genom finansiering från Finland renoverade Unicef 105 skolor.

Åren 2016–2017 gjorde Världslivsmedelsprogrammet över 300 flygfällningar i belägrade områden. Genom fällningar kunde 6000 ton livsmedel, hygienartiklar och hälsovårdsartiklar transporteras till 93000 omringade människor. Projektet anses vara unikt i det humanitära biståndets historia.

Livet fortsätter efter jordskalven

EXEMPEL PÅ RESULTAT

År 2015 skakades Nepal av två starka jordskalv. Nära 9000 människor dog, 600000 hem förstördes och 2,8 miljoner människor blev hemlösa.

Genom stöd från utrikesministeriet inledde Kyrkans Utlandshjälp genast en biståndsoperation. Utdelningen av livsmedel och förnödenheter nådde närmare 29000 människor. Mer än 10000 människor hjälptes genom att man byggde skydd. Dessutom fick 8000 människor akuta tillfälliga skydd av plåtskivor.

Finlands Röda Kors sände i sin tur över 30 delegater med utvärderings-, logistik- och kommunikationsuppdrag till det drabbade området. Bland dessa fanns också en röntgenenhet för fältsjukhuset och nödhjälpsartiklar för medicinska behov.

Barnskydd i Irak och Somalia

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Genom stöd från Rädda Barnen i Finland utbildades socialarbetare och frivilliga barnskyddskommittéer i Somalia och Irak. Tack vare dessa har närmare 7000 flickor och över 5000 pojkar fått hjälp efter att ha drabbats av våld, övergivits eller separerats från sina familjer.

Rädda Barnen har utbildat föräldrar och vårdnadshavare i föräldraskap och ordnat informationskampanjer för religiösa och traditionella ledare, medlemmar i samhällen och myndigheter. Detta förebyggande arbete har nått över 3500 kvinnor och 2000 män. De vuxnas kunskaper bidrar till att skydda barn mot våld och påskynda tillgången till hjälp.

Flyktingskap fick världens uppmärksamhet

EXEMPEL PÅ RESULTAT

Finland deltar i återuppbyggnaden av Afghanistan

Citizen Charter är ett av de program som genomförs av fonden för återuppbyggnad av Afghanistan. Fonden förvaltas av Världsbanken. Programmet har varit aktivt sedan slutet av 2016. Ett av syftena med verksamheten är att säkerställa att återvändande migranter har tillgång till basservice och arbete. Vid rekrytering av nya anställda beaktas särskilt de mest utsatta familjerna.

Hittills har programmet nått över 2 400 samhällen. Bistånd har tagits emot av cirka 42 000 återvändande migranternas hushåll. Finlands planerade betalningsandel i Citizen Charter är omkring tre procent.

De senaste åren har flyktingskap blivit en viktig humanitär fråga och utvecklingsfråga. För att problemet ska kunna lösas krävs internationellt samarbete och nya arbetsmodeller. Enligt FN:s flyktingorganisation (UNHCR) hade mer än 68,5 miljoner människor varit tvungna att lämna sina hem i slutet av 2017. Av dessa var över 25,4 miljoner registrerade flyktingar. Största delen av flyktingarna i världen är barn. För tillfället kommer en betydande del av alla flyktingar i världen från Syrien.

I utvecklingsländerna bor 85 procent av flyktingarna. Merparten stannar kvar i sina hemländer. Innan en människa flyr till ett annat land har denne ofta redan många gånger flytt inom sitt hemland. Merparten av flyktingarna stannar i sina världsdelar. Nittio procent av flyktingarna i Afrika och 80 procent av flyktingarna i Asien flyr inte till länder utanför den egna världsdel.

Flera av de länder som tar emot flyktingar är själva fattiga eller högst medelinkomstländer. Betydande mottagare är bland annat Etiopien, Kenya, Libanon, Iran, Uganda och Sudan. Den största flyktingbefolkningen lever för tillfället i Turkiet. Mottagarländerna behöver bistånd. Till länderna kanaliseras

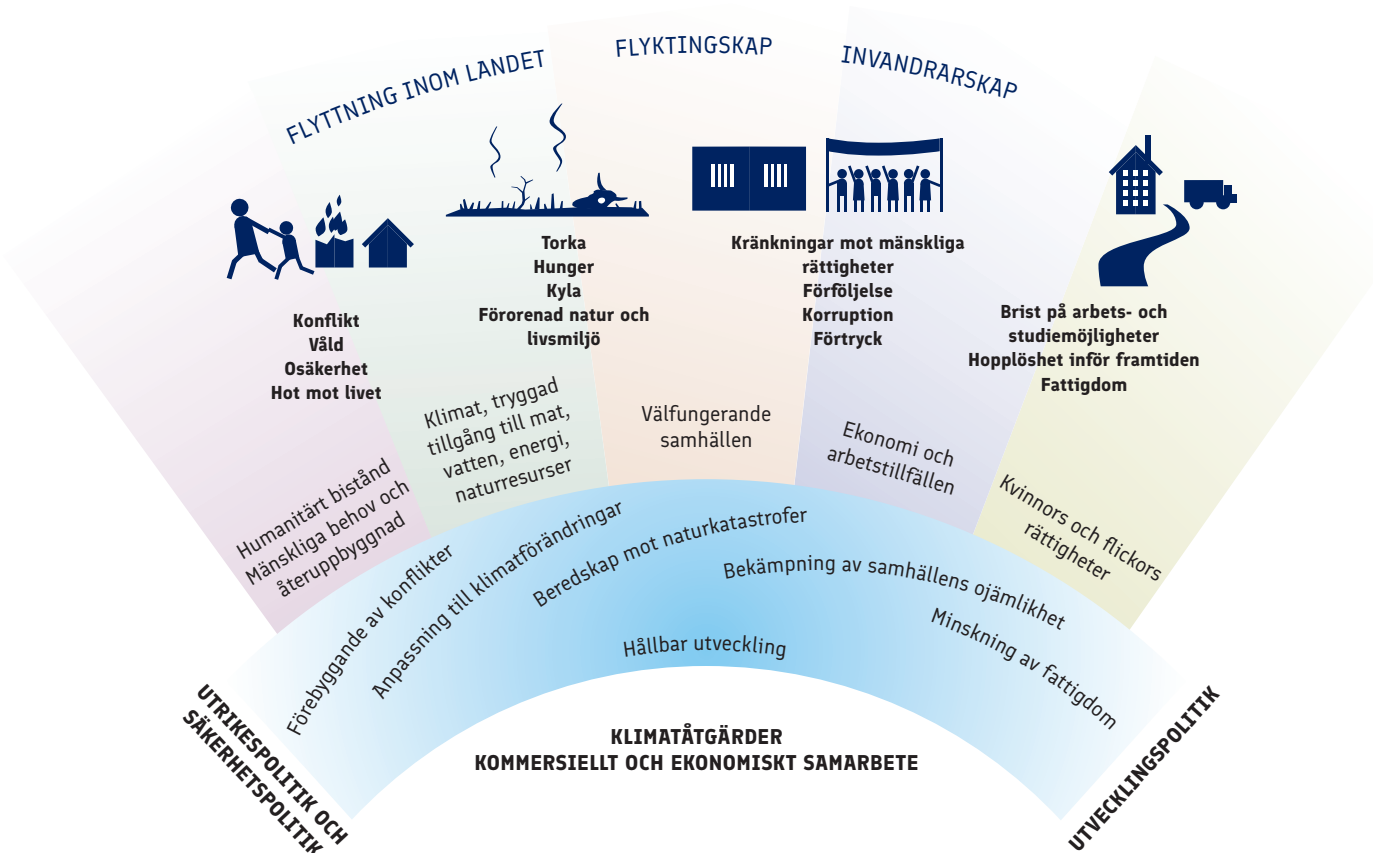
inte enbart humanitärt bistånd utan även medel för utvecklingssamarbete i syfte att förbättra den offentliga servicen, infrastrukturen och arbetsmarknaden i länderna.

På internationella forum har Finland verkat för ett starkare internationellt samarbete i flyktingfrågor. I september 2016 antog FN:s medlemsländer en deklaration³¹ genom vilken länderna förband sig att främja rättigheter, skydd och bistånd till flyktingar, asylsökande och invandrare. Finland förband sig att öka biståndet till länder som berörs av migration i stor skala.

Allt långsiktigt utvecklingssamarbete som syftar till att uppnå långvariga hållbara samhällseffekter anses påverka både ofrivillig och frivillig migration indirekt. Utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd är dock endast en del av ett mer omfattande urval av metoder. Konfliktförebyggande, krishantering, kamp mot klimatförändringarna och handelsekonomiskt samarbete är alla metoder för att påverka faktorer bakom migration.

Migrationen till Europa började öka betydligt i synnerhet 2015. År 2016 flydde 363 000 människor över Medelhavet till EU-området och cirka 5000 av

UTVECKLINGSPOLITIKEN PÅVERKAR MIGRATIONEN INDIREKT

dem försvann eller dog. Migrationsfrågor har blivit ett viktigt tema i dialogen och samarbetet mellan EU och dess partnerländer och andra internationella aktörer. Finland har också deltagit i EU:s migrationsinitiativ via förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika och genom avtalet med Turkiet.

Förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika har stött invandrades frivilliga återvändande

EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika startade på migrationstoppmötet 2015. Syftet med fonden är att förbättra hanteringen av migrationen och människors förmåga att klara sig. Dessutom stöder fonden ekonomin och skapandet av nya arbetstillfällen.

I maj 2018 uppgick fonden till cirka 3,4 miljarder euro. Av beloppet kom 88 procent från EU:s budget och Europeiska utvecklingsfonden, återstoden från medlemsländerna och andra finansiärer. Finland är med sin andel på fem miljoner euro ett medelstort givarland. Medel som

fördelas till fonden räknas som medel för utvecklingssamarbete.

År 2017 genomfördes fondens projekt i Västafrika och Sahelregionen, Nordafrika och på Afrikas horn. I utvecklingsprojekten förbättrades basservicen, tillgången till mat och utbildningen. Genom stöd från fonden återvände 13 000 människor frivilligt från Libyen och Niger till sina hembygder. Cirka 2 700 människor räddades i öknen. Fonden har stött invandrades återvändande till sina hembygder till exempel genom att erbjuda startpenning för att starta eget företag. I Östafrika bistods 73 000 somaliska flyktingars återvändande från Kenya till Somalia.

Stöd för över en miljon människor för att klara sig genom finansiering från avtalet med Turkiet

I mars 2016 offentliggjorde Europeiska unionen och Turkiet ett uttalande och ingick ett avtal om vilken roll Turkiet ska ha i mottagandet och samordningen av

flyktingar från Syrien och andra länder i Mellanöstern. Av det totala stödet på tre miljoner euro finansieras en miljard euro från EU:s budget och två miljarder euro från EU-medlemsländernas budgetar. Åren 2016–2019 är Finlands finansieringsandel 28 miljoner euro. Finansieringen räknas som medel för utvecklingssamarbete.

Syftet med stödet är att tillgodose basbehoven hos människor som kommer från Syrien till Turkiet, dvs. mat, hälsovårdstjänster, logi och utbildning. Genom stödet har EU inlett The Emergency Social Safety Net, som är EU:s största humanitära projekt någonsin. Genom projektet har 1,2 miljoner syrisk flyktingar fått bistånd i form av kontanter för att leva sina liv. Hittills har cirka 600 000 syrisk barn och unga fått gå i skolan i Turkiet. Avsikten är att biståndsmottagare inte ska behöva anlita nödlösningar, såsom att skuldsätta sig, tvinga barn att arbeta eller sälja av den nödvändiga egendomen.

3

GENOMFÖRANDE

Samarbete med enskilda länder och områden

Multilateralt samarbete

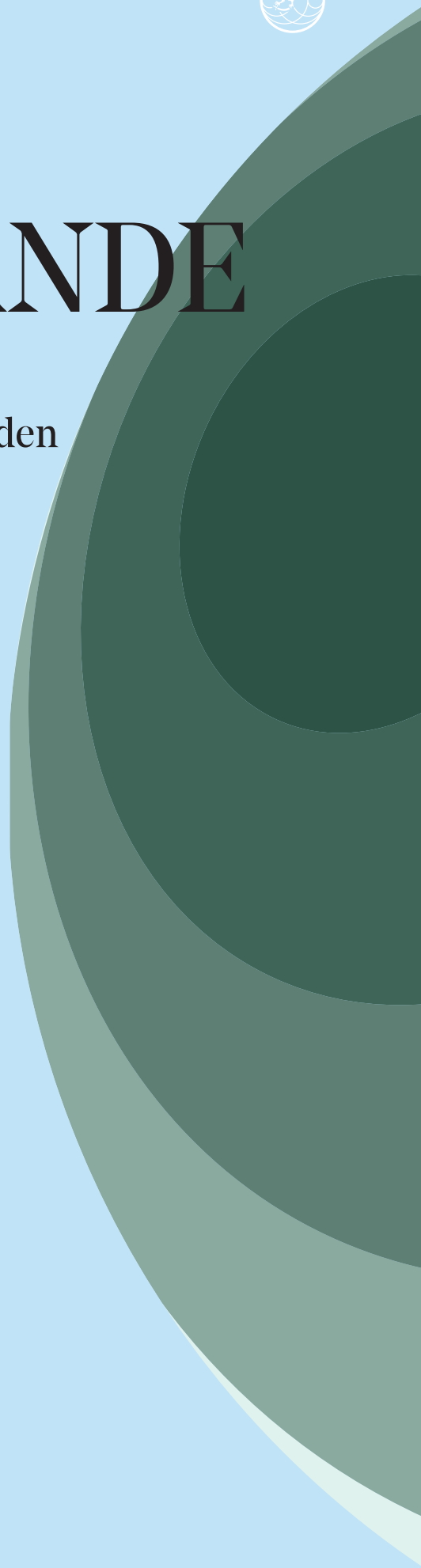
Organisationer som får programstöd

Finnfund och Finnpartnership

Värderingar och principer

Riskhantering

Externa utvärderingar

Finland uppnår sina mål relativt bra

Finland genomför utvecklingspolitik i flera olika samarbetsformer. Landet följer upp framstegen och resultaten av genomförandet genom kontinuerlig informationsinsamling, statistikföring och analysering. Utifrån informationen styrs verksamheten och kan vid behov ändras.

Samarbete med enskilda länder och områden

Finland samarbetar direkt med utvecklingsländer utifrån 13 utvecklingspolitiska landprogram. De landprogrammen har utarbetats fram till 2019 för samarbetet med Afghanistan, Etiopien, Irak/Syrien, Kenya, Mellanöstern och Nordafrika, Moçambique, Myanmar, Nepal, palestinska territoriet, Zambia, Somalia, Tanzania och Vietnam. År 2017 stod denna samarbetsform för 27 procent av hela utvecklingssamarbetet.

I landprogrammen fastställs prioritetssområdena för samarbetet, resultatmålen under olika perioder och de viktigaste samarbetsprojekten. Framstegen i arbetet följs upp kontinuerligt och resultaten rapporteras årligen. En helhetsbild av utvecklingssamarbetet med enskilda länder och regioner skapas utifrån en syntesrapport, som sammanställs utifrån

årsrapporterna om landprogrammen.

Åren 2015–2017 uppnåddes de direkta resultatmålen för landprogrammen i huvudsak bra eller måttligt. Läget är likadant vad gäller de långsiktiga resultatmålen, fastän andelen resultatmål som hade uppnåtts svagt var något större, 17 procent. Fyrtiosex procent av målen hade uppnåtts bra och 35 procent måttligt. Förklaringen är tidsperspektivet: de långsiktiga målen förväntas bli uppnådda först närmare utgången av programperioden. År 2017 var första gången när uppföljningen av de långsiktiga resultatmålen också samlades ihop. Framöver är det även möjligt att följa upp hur detta utvecklas.

Landprogrammen ger konkreta resultat på Finlands samtliga prioritetssområden för samarbetet med enskilda länder. Utbildning är klart Finlands starka sida. Särskilt de fattiga på landsbygden gynnas

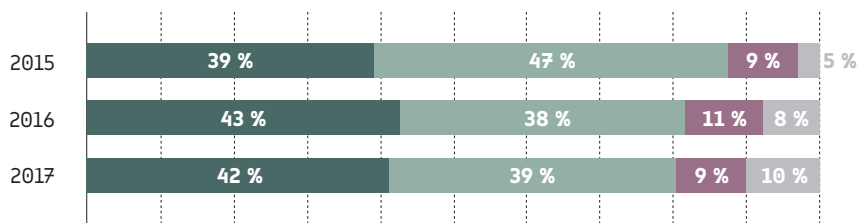
av de uppnådda resultaten av arbetet med att trygga tillgången till mat, vatten och energi samt en hållbar hantering av naturresurser. Framstegen bygger på en kombination av kompetent personal, tillräcklig finansiering, långvarigt samarbete och pålitliga partner. Även en realistisk planering och ändamålsenligt valda metoder bidrar till framgång.

Även om de direkta resultaten av ett samarbete är goda leder det inte nödvändigtvis till eftersträvarde mer omfattande samhällseffekter. Orsaken kan vara att målsättningen är onödigt ambitiös. Så här är det ofta för Finland, enligt externa utvärderingar. Samhällseffekterna är summan av flera olika faktorer och Finland kan inte påverka särskilt många av faktorerna. Ofta behövs det mycket tid och gynnsamma förhållanden för att åstadkomma eftersträvarde ändringar.

MÅLEN I LANDPROGRAMMEN HAR HUVUDSAKLIGEN UPPNÅTTS

Uppnående av direkta resultatmål för landprogrammen¹

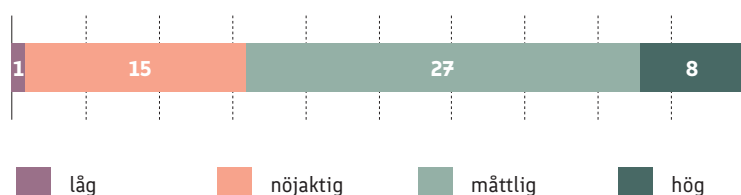

- resultaten har uppnåtts bra = över 80 % av årets resultatmål har uppnåtts, framskrider exemplariskt, ej behov att ändra planerna
- måttligt = 60–80 % av årets resultatmål har uppnåtts, framskrider generellt sett exemplariskt, men det behövs ändringar/påskyndande
- svagt = 0–60 % av årets resultatmål har uppnåtts, framskrider inte på ett önskat sätt, det behövs betydande korrigerande åtgärder
- kan inte rapporteras

KÄLLA: UM

BEDÖMNING AV PROJEKTENS KVALITET

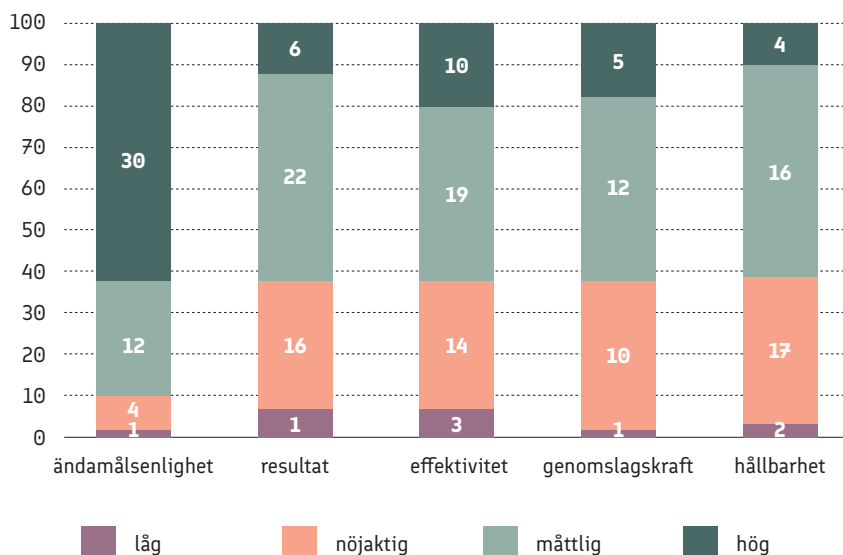
Kvaliteten på 50 bilaterala och multilaterala projekt som utvärderats under 2015–2017

KÄLLA: UM/PARTICIP GMBH

BERÖM FÖR ÄNDAMÅLSENLIGHET

En närmare granskning av kvaliteten på 50 projekt som utvärderats under 2015–2017, procent

KÄLLA: UM/PARTICIP GMBH

I de flesta partnerländer påverkas samarbetet av konflikter: väpnade, tillspetsade och andra konflikter samt instabilitet. Effekterna av konflikter varierar dock. I vissa situationer utgör konflikten ett hinder för att helt eller delvis uppnå resultaten, i andra situationer kan resultaten uppnås trots konflikten. Finland utvecklar sin kompetens för hur man agerar i konflikter och bräckliga regioner.

Flera av landprogrammen har minskats betydligt efter nedskärningarna i anslagen i början av regeringsperioden. Detta har gjort att landprogrammen har blivit mindre flexibla och det har blivit svårare att uppnå målen. Ministeriets personalnedskärningar har gjort att Finlands synlighet och deltagande på landnivå har minskat, vilket i sin tur försämrar landprogrammets genomslagskraft. Framöver bör målen på bättre sätt sättas i relation till de tillgängliga personalresurserna och medlen. Vidareutveckling krävs när det gäller att utnyttja synergin mellan landprogrammen och det övriga utvecklingssamarbetet och utvecklingspolitiken i samma länder.

Enskilda projekt

Utrikesministeriet beställer regelbundet så kallade metautvärderingar, där bedömningar av flera olika projekt sammanställs. Vid en metautvärdering som offentliggjordes 2018 gjordes en metodologisk kvalitetsbedömning och en summarisk innehållsbedömning av 50 olika utvärderingar sammanställda mellan september 2015 och augusti 2017. Rapporterna innefattade både bilaterala och multilaterala projekt.

Utifrån kvalitets- och innehållsbedömningen var 70 procent av de utvärderade projekten kvalitetsmässigt måttliga eller bättre än måttliga.

Enligt metautvärderingen är Finlands starka sidor särskilt projektens ändamålsenlighet. Projekten tillgodoser Finlands, partnernas och de slutliga biståndsmottagarnas behov. Denna bedömning är förenlig med de tidigare bedömningarna. Enligt bedömningarna är utmaningen med de projekt som Finland har bistått hur hållbara resultaten är efter att samarbetet har upphört. Framöver bör sär-

EXEMPEL: ETIOPIEN

Uppnående av resultatmålen för Finlands landprogram i Etiopien 2016–2019, läget 2016 och 2017

OMFATTANDE SAMHÄLLELIGA EFFEKT MÅL	OMFATTANDE RESULTATMÅL	DIREKTA RESULTATMÅL	RESULTATMÅLEN UPPNÅDDES 2016	RESULTATMÅLEN UPPNÅDDES 2017
1. Fram till 2025 gynnas människorna på den etiopiska landsbygden av en hållbar tillväxt och näringar med anständiga arbetsvillkor	► Jordbruket ger landsbygdsbefolkningen i delstaten Amhara en hållbar utkomst med anständiga arbetsvillkor ► Dispositionsrätten till mark är tryggad för invånarna på den etiopiska landsbygden, och möjligheterna till hantering av deltagande markanvändning har förbättrats	Produktiviteten och värdekedjorna för vissa arter har utvecklats Den kommersiella orienteringen inom jordbruket har förbättrats. Små och medelstora företag samt arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor har skapats/bevarats. En öppen och rättvis markförvaltning har skapats i delstaterna Amhara och Benishangul-Gumuz Markförvaltningen och kapaciteten i markanvändningen på landsbygden har förbättrats i dessa delstater.	● ● ● ●	● ● ● ●
2. Fram till 2025 känner människorna bättre till rutiner relaterade till vatten, sanitet och hygien, och tillgången till rent vatten och hälsotillståndet har förbättrats	► Människorna på den etiopiska landsbygden har tillgång till rent dricksvatten samt sanitets- och hygienjänster i enlighet med de nationella standarderna och målen ► Samhällena har bättre möjligheter att förvalta sina vatten-, sanitets- och hygienjänster samt relaterad verksamhet	De nationella målen för tillgång till rent vatten uppnås i vissa landskap De nationella resultatmålen för sanitet och hygien i samhällen och institutioner uppnås i vissa landskap Samhällen administrerar vatten-, sanitets- och hygienjänster i vissa landskap. Kvinnors tillträde till förvaltning av vatten-, sanitets- och hygien- tjänster samt det därmed knutna företagandet har ökat i vissa landskap.	● ● ● ●	● ● ● ●
3. Fram till 2025 har alla tillträde till högklassig grundläggande utbildning	► Den grundläggande utbildningens kvalitet har förbättrats ► Tillträde till grundläggande utbildning på lika villkor har förbättrats	Undervisningen och lärmiljön inom den grundläggande utbildningen har förbättrats Institutionerna på olika nivåer inom utbildningsförvaltningen har stärkts Hindren för flickor och barn med funktionsnedsättning att få tillträde till och delta i utbildning har minskat Stödsystemet för inkluderande utbildning har stärkts	● ● ● ● ●	● ● ● ● ●

INTERNATIONELL BEDÖMNING AV FINLANDS SJU MULTILATERALA SAMARBETSPARTNERS FÖRMÅGA ATT UPPNÅ SINA MÅL

	Mycket bra	Bra	Svag	Mycket svag
Övergripande bedömning av uppnåendet av målen				
Resultat som anses ha uppnåtts				
Nytta för målgrupper				
Policy-/kapacitetseffekter				
Resultat av jämställdhet mellan könen				
Miljöresultat				
Förvaltningsresultat				
	Afrikanska utvecklingsbanken	UNDP	Interamerikanska utvecklingsbanken	UNEP
	Unicef	OCHA	Världsbanken	

Världsbanken beröms för noggrannhet och kritiseras för tröghet

Åren 2015–2016 gjorde MOPAN en utvärdering av Världsbankens resultat och effektivitet.

Starka sidor

- Överlägsen världsomspännande omfattning och penningresurser
- Starkt deltagande på landnivå
- Förmåga att förutse och anpassa sig till en föränderlig global omvärld
- Strikt uppföljnings-, redovisningsskyldighets- och noggrannhetssystem

Utvecklingsområden

- Den strategiska och operativa verksamhetsmodellen bör vidareutvecklas så att verksamheten i komplicerade situationer blir mer effektiv
- Den faktabaserade beslutsprocessen och hanteringen bör stärkas
- Rapporteringen av resultat och effektivitet bör vidareutvecklas
- Utvecklingen av partnerskapen bör göras mer effektiv
- Genomförandet bör påskyndas

KÄLLA: MOPAN

skild uppmärksamhet ägnas åt denna utmaning, som även berör andra biståndsgivare, redan när ett projekt börjar planeras.

Multilateralt samarbete

Framstegen i samarbetet med multilaterala aktörer följs upp genom en internationell utvärdering och Finlands egna planer för påverkan. År 2017 stod denna samsamarbetsform för 29 procent av hela utvecklingssamarbetet.

Det internationella samsamarbetsnätverket Multilateral Organisation Performance Assessment Network (MOPAN) utvärderar regelbundet de multilaterala aktörernas ledning och uppnående av resultat. Med hjälp av nätverket styr finansörerna de multilaterala aktörerna till exempel i aktörernas ledningsorgan. MOPAN utgörs av 18 länder som står för över 95 procent av den finansiering som beviljas multilaterala aktörer i form av medel för utvecklingssamarbete. Finland är också medlem i MOPAN. MOPAN:s utvärdering omfattar strategisk ledning, operativ förvaltning, partnerskap, genomförande och resultat. Dessa utvärderas genom tolv så kallade nyckelindikatorer och mer detaljerade indikatorer. Rapporter som bedömer ledarskapet och resultat har sammanställts i två års cykler över 12–15 aktörer åt gången. Utvärderingarna beaktar aktörernas olika karaktär och metoden vidareutvecklas.

Våren 2017 offentliggjorde MOPAN bedömningar gällande tolv multilaterala aktörer. Sju av aktörerna är Finlands viktigaste multilaterala partner (Afrikanska utvecklingsbanken, Interamerikanska utvecklingsbanken, UNDP, UNEP, Unicef, OCHA och Världsbanken). Våren 2019 slutförs nästa 14 utvärderingar som nästan alla är betydelsefulla för Finland.

Utifrån utvärderingarna 2017 uppnår Finlands viktigaste partner sina mål relativt bra. I en mer detaljerad granskning finns det endast få skillnader. Afrikanska utvecklingsbanken och Unicef lyckas utmärkt när man mäter effekterna på utvecklingsländernas politik, lagstiftning och funktionsförmåga. När det gäller hänsynen till hållbar miljö och klimatförändringar får UNEP och UNDP utmärkta betyg, medan Afrikanska

utvecklingsbanken har några utmaningar och OCHA betydande utmaningar i det hänseendet.

Att påverka multilaterala organisationer

Finland har satt upp egna mål och gjort upp egna planer för påverkan för följande 21 viktiga multilaterala partner: AfDB, AsDB, EIF, GCF, GEF, ICRC, IDB, IFAD, ISDR, Världsbanksgruppen, OCHA, OECD-DAC, UNDP, Unesco, UNEP, UNFPA, UNHCR, Unicef, UNRWA, UN Women, WFP. Finland följer årligen upp hur målen uppnås.

Det finns två slags påverkansmål. Å ena sidan rör målen de tematiska förändringar som Finland eftersträvar i en multilateral aktörs arbete. Å andra sidan har målen satts upp utgående från hur Finland önskar att den multilaterala aktören ska förbättra sina resultat och sin effektivitet. Dessutom innehåller planerna mål för främjande av finsk rekrytering och upphandling.

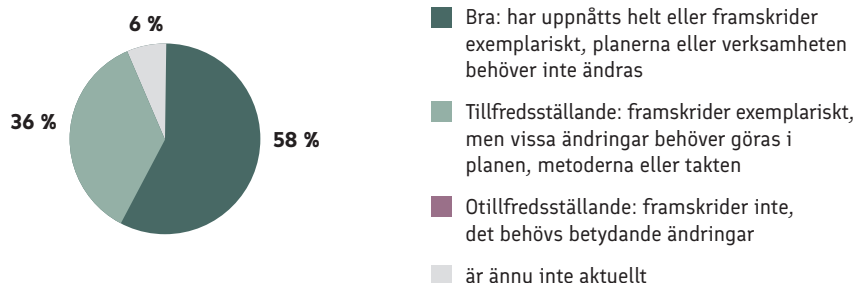
Rapporterna 2015–2017 visar att Finlands påverkansarbete bidrar till att åstadkomma eftersträvarde förändringar. Finland har på ett framgångsrikt sätt påverkat de multilaterala partnernas strategier till exempel vad gäller att främja jämställdhet mellan könen. Förbättring av rättigheterna och ställningen för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning syns nu bättre i UN Womens strategiska plan. Globala miljöfonden (GEF) har också uppdaterat sina riktlinjer för jämställdhet mellan könen. Världslivsmedelsprogrammet (WFP) har infört motsvarande riktlinjer, vilket har medfört ytterligare medel för jämställdhetsarbete och gjort temat mer synligt i organisationens strategier för enskilda länder.

Det har däremot funnits en del utmaningar när det gäller att främja samarbete mellan finländska företag och multilaterala aktörer. För WFP fogades detta till planen för påverkan 2017. Under året blev det dock klart att de finländska företagens intressen inte motsvarar WFP:s behov (WFP fokuserade på experimentellt samarbete i stället för upphandling).

Finland har lyckats bäst i sitt påverkansarbete när landet har fokuserat sina budskap, prioriterat sina mål och

DET MULTILATERALA ARBETET HAR UTVECKLATS I DEN RIKTNING SOM FINLAND HAR ÖNSKAT

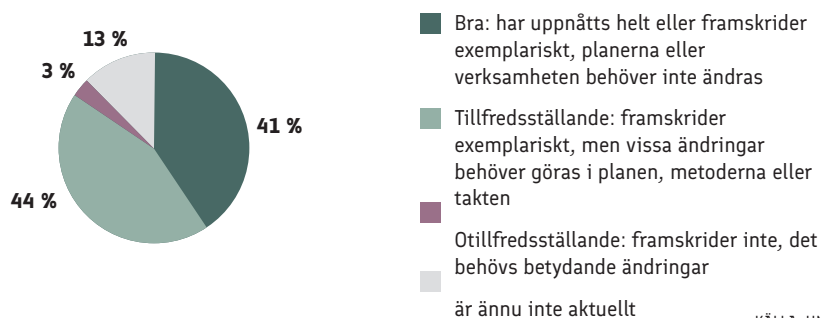
Utfall av de förändringar som Finland har försökt åstadkomma i det multilaterala samarbetet²

KÄLLA: UM

RESULTATEN AV DET MULTILATERALA ARBETET HAR FÖRBÄTTRATS

Uppnående av de resultat- och effektivitetsmål som Finland har försökt uppnå i det multilaterala samarbetet²

KÄLLA: UM

Målen för det utvecklingssamarbete som civilsamhällesorganisationerna utför med programstöd

- Stärka civilsamhällesorganisationernas och deras olika aktörers ställning som kanaler för fri medborgarverksamhet i utvecklingsländerna
- Öka möjligheterna för människor och samhällen att påverka. Stärka rättighetsbärares och ansvarstagares funktionsförmåga.
- Stödja samarbetet och dialogen mellan olika samhällsaktörer i syfte att främja rättsstaten och demokratin
- Främja mänskliga rättigheter och hållbar utveckling
- Ge finländarna information om resultaten av utvecklingssamarbetet samt om aktuella utvecklingsfrågor och det globala beroendet mellan människor.

arbetat långsiktigt med en tydlig profil. Påverkan ökar när Finland intar en ansvarig roll och aktivt söker samarbete med likasinnade. Effekterna av arbetet förbättras även genom en dialog med dem som är av annan åsikt. Framgångarna bygger också på årliga diskussioner med organisationer, användning av beskickningsnätverket, möten på hög nivå och kontakt med de multilaterala aktörernas förvaltning även mellan direktionsmöten. Dessutom har de inofficiella mötena och nätverkandet med organisationernas generaldirektörer och övriga högsta ledning spelat en viktig roll.

Planerna för påverkan har gjorts upp för hela regeringsperioden. Därför kan det inte anses vara en framgång eller ett misslyckande om vissa mål har uppnåtts respektive inte har uppnåtts under 2017.

Det krävs långsiktiga insatser i arbetet för att förbättra de multilaterala aktörernas resultat och effektivitet. I fortsättningen bör Finland se till att målsättningen och tidsplanen är realistiska. Framöver bör organisationernas resultat och effektivitet granskas på ett enhetligare och mer systematiskt sätt genom hela det multilaterala systemet.

En utvecklingsmöjlighet finns i samarbetet i enskilda länder. När Finland samarbetar på landnivå via och med multilaterala aktörer, kan Finland utnyttja denna erfarenhet när det påverkar dessa organisationer i större omfattning. Detta kräver utveckling av datasystem och bättre samordning inom ministeriet. Frågan lyftes nyligen också fram av en extern utvärdering³. Utvärderingen konstaterade att de globala målen för påverkan inte överförs till verksamheten på landnivå.

Trots att Finland lyckas påverka de multilaterala aktörernas arbete finns det flera faktorer som vi inte kan inverka på. Ett exempel är att arbetet för att främja sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter numera försvåras av den ökade konservatismen i många länder. Dessutom begränsas våra möjligheter att påverka av att Finland har minskat eller helt slutat sin finansiering till många organisationer. Påverkansarbetet försvåras även av små personalresurser, personalomsättning och flera konkurrerande prioriteringsområden.

Organisationerna när människor som är svåra att kontakta på annat sätt.

Civilsamhällesorganisationer som får programstöd

Utrikesministeriet använder flera olika finansieringsformer för civilsamhällets verksamhet. År 2017 stod stödet för civilsamhället för tolv procent av hela utvecklingssamarbetet.

Tjugotvå finländska civilsamhällesorganisationer beviljas programstöd som omfattar flera projekt. Programstöd beviljas konfliktlösningsorganisationen CMI, Partiernas Internationella Demokratiskamarbete Demo, FIDA International, Frikyrklig Samverkan, Kyrkans Utlandshjälp, Rädda Barnen, Plan International Finland, Rättvis handel, Finlands Fackförbunds Solidaritetscentral SASK, Solidaritet, Finska Missionssällskapet, Finlands Flyktinghjälp, Finlands Röda Kors, World Vision Finland, Dagsverke rf, WWF Finland och följande specialstiftelser: Abilis-stiftelsen, Siemenpuu och Medborgarorganisationernas stiftelse för mänskliga rättigheter (KIOS). Även de nyligen sammanslagna Kepa och Kehys (numera Fingo) samt Samverkan inom funktionsnedsättning beviljas programstöd.

Åren 2016–2017 lät utrikesministeriet göra en tredelad utvärdering av utvecklingssamarbetsprogrammen i alla civilsamhällesorganisationer som hade fått flerårigt programstöd⁴. Sammanlagt utvärderades 22 organisationers program samt uppföljningen av resultat och resultatstyrningen. För sex organisationer granskades även framgångarna i den humanitära biståndsverksamhet som finansierats av Finland, och samordningen av biståndsverksamheten i kombination med det långsiktiga utvecklingssamarbetet.

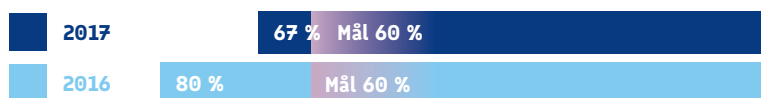
Utifrån utvärderingarna ger civilsamhällesorganisationernas program effektivt direkta resultat, särskilt vid tillhandahållandet av tjänster, och programmen är riktade till gräsrotsnivån. Civilsamhällesorganisationerna arbetar ofta i mycket bräckliga regioner och krävande miljöer. Där når de målgrupper som är svåra att nå via andra biståndskanaler. De civilsamhällesorganisationer som har fått programstöd främjar mänskliga rättigheter under flera olika teman och på flera olika sätt. Projekt som till exempel ökar kvinnors deltagande förbättrar jämställdheten mellan könen. Framöver bör resultaten förbättras ytterligare när det gäller att stödja civilsamhällets kapacitet och påverkansmöjligheter i partnerländerna.

Projekten har starkt lokalt ägarskap. Resultaten är mer hållbara när parterna i samarbete har stärkt kompetensen och arbetat som jämlika partner. Hållbarhet lyckas ofta om statliga aktörer är villiga att ta civilsamhällesorganisationernas initiativ i besittning och stödja dem. Så är fallet i synnerhet om statliga och icke-statliga intressen är likadana, såsom i funktionsnedsättningsfrågor. I fortsättningen bör organisationerna tillräckligt tidigt ägna mer uppmärksamhet åt planeringen av hur samarbetet ska avslutas.

Ofta har civilsamhällesorganisationer avsiktligt valt att samarbeta med svaga partner. Organisationerna vill arbeta till exempel med sådana spirande grupper för personer med funktionsnedsättning, miljögrupper eller bräckliga politiska rörelser som inte kan få stöd av någon annan. Utifrån utvärderingarna är det i

UTVECKLINGSFINANSIERINGSBOLAGET FINNFUNDS UTVECKLINGSRESULTAT 2016–2017

Projekt som har bedömts som bra eller utmärkta vad gäller projektens utvecklingseffekter, andelen av alla nya investeringsbeslut. (när Finnfunds verktyg för bedömning av utvecklingseffekter (DEAT) och information som kompletterar verktyget har använts)

29 952

25 600

Arbetsstillfällen i de projekt som finansierades

38 046

15 812

Jordbrukare som fått nytta (projekt som förädlar primärprodukter och där jordbrukare genererar produktionsinsatser)

334

285

Skatteinkomster i utvecklingsländerna (mn euro per år)

Investeringar i låginkomstländer och lägre medelinkomstländer, andelen av Finnfunds nya investeringsbeslut i euro.

Projekt som har gynnat direkt den fattiga folkgruppen, andelen av de beslut som fattades.

Ökning av finansieringen, riskfinansieringens andel av besluten

Nya investeringars sektorfördelning (procent av nya investeringar i förnybar energi, hållbart skogsbruk eller tryggad tillgång till mat)

30 762 500

3 132 500

Bekämpning av klimatförändringar (minskning i växthusgasutsläppen, CO2 ton ekvivalenter) Utsläppsminskningar till följd av investeringar under detta år för hela investeringstiden

6 619

3 124

Producerad energi (GWh)

KÄLLA: FINNFUND

sådana situationer sannolikt svårare att uppnå hållbara resultat, även om skälen till att bevilja stöd är starka.

Civilsamhällesorganisationernas arbete har också gett goda resultat på lång sikt. Exempel på det är att den nationella lagstiftningen och den politiska dialogen har förbättrats, inkomstnivån och sysselsättningsnivån har stigit och läget för de mest utsatta målgrupperna har förbättrats.

Alla organisationer som får programstöd har infört resultatbaserade förvaltningssystem. Organisationerna har riktat sin verksamhet mer strategiskt: de har

byggt upp långvariga partnerskap i allt färre länder. Samtidigt har de förbättrat samordningen och resultatmätningen. Utmaningen är densamma som i Finlands samarbete i större utsträckning, nämligen att det saknas tillräcklig, systematisk information om långvariga resultat och effekter av samarbetet.

Privat sektor

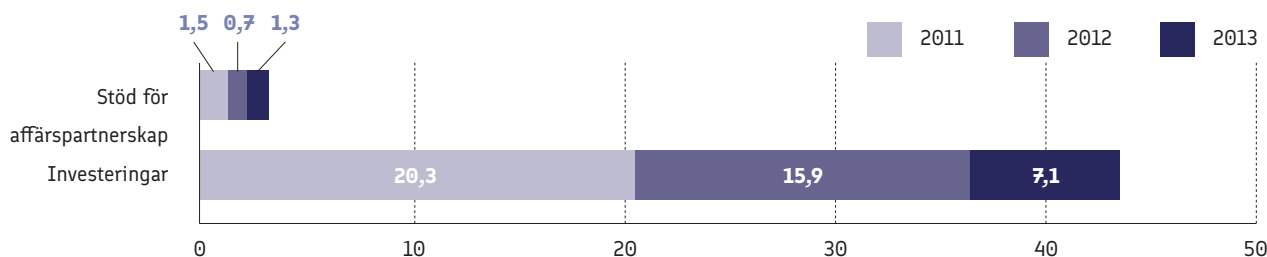
Utrikesministeriet använder flera olika finansieringsformer för att stödja företags affärsinitiativ i utvecklingsländer i syfte att stödja olika utvecklingsmål. Den bakomliggande tanken är att mobilisera

privat finansiering, investeringar och affärsverksamhet till olika utvecklingsländer genom offentligt utvecklings-samarbete. Efter att finansieringsbeslutet har fattats tar det vanligen två till fem år att starta affärsverksamhet. Det är möjligt att uppnå resultat först när verksamheten har kommit igång ordentligt.

Det lagstadgade målet för utvecklingsfinansieringsbolaget Finnfunds verksamhet är att främja ekonomisk och social utveckling i utvecklingsländerna. Utrikesministeriet ansvarar för ägarstyrningen av bolaget. Sedan 2012 har Finnfund styrts till att göra minst 75

STÖD FÖR AFFÄRSPARTNERSKAP RESULTERAR I INVESTERINGARNA I UTVECKLINGSLÄNDER

Finnpartnerships stöd för affärspartnerskap och investeringar som gjorts med stödet 2011–2013, miljoner euro

KÄLLA: FINNPARTNERSHIP

procent av investeringarna i lägre medelinkomstländer eller fattigare länder. Finnfund har lyckats i att följa denna policy.

Fram till 2015 samlade Finnfund in information om de arbetstillfällen som hade skapats genom de finansierade projekten. Resultatet var cirka 2 200 arbetstillfällen under 2015. Dessutom samlade Finnfund information om de skatteinkomster i netto som projekten hade genererat, cirka 11,7 miljoner euro under 2015. År 2016 ändrades indikatorerna på utvecklingseffekter och dessutom ökades antalet indikatorer. Nu rapporterar Finnfund årligen utvecklingseffekterna av sitt arbete genom tio indikatorer till utrikesministeriet.

För Finnfunds finansieringsobjekt är det karaktäristiskt att andra finansörer också deltar. Helheten har betydelse när finansieringsbeslut fattas. I ett projekt kan Finnfund bära en större risk än de övriga finansörerna, och därför kan andra finansörer ofta delta. De rapporterade utvecklingseffekterna omfattar på så sätt de totala effekterna av investeringarna, och det specificeras inte vilket förhållandet mellan Finnfund och andra finansörer är. Utöver finansiering erbjuder Finnfund sina företagspartner stöd i hur sociala faktorer och miljöfaktorer beaktas i förhållandena i utvecklingsländerna.

Jämfört med andra nationella utvecklingsfinansiärer i Europa har Finnfund framför allt specialkompetens inom skogsbruk och förnybar energi. Finnfund gör fler investeringar inom dessa sektorer jämfört med andra finansinstitut. Dessutom har Finnfund exceptionellt många investeringar i

fattiga länder där utvecklingsfinansiärens mervärde ofta är högre.

I fattiga länder är inte bara utvecklingseffekterna större än i andra länder, utan även de politiska riskerna, de företagsekonomiska riskerna och riskerna för de mänskliga rättigheterna är mer betydande. Som ett led i överföringen av verksamhetens fokus till fattigare länder har Finnfund utvecklat sina administrativa processer och ökat personalstyrkan för att kunna hantera sådana risker. Bolagets förmåga att täcka de merkostnader som uppstår till följd av det ovan nämnda har blivit bättre genom att bolaget har stärkt balansräkningen under de senaste åren. Detta utvecklingsarbete är en relevant del av förstärkningen av utvecklingseffekterna av Finnfunds investeringar.

Finnpartnership uppmuntrar företag i Finland och utvecklingsländer till affärspartnerskap. Programmet publicerar årligen en rapport om utvecklingseffekterna av stödet för affärspartnerskap i projekt som har slutförts 1–2 år tidigare. Ett exempel är att en slutlig rapport om utvecklingseffekterna av de projekt som hade fått ett positivt finansieringsbeslut 2013 kom ut 2017⁵. Värdet på investeringarna är totalt cirka sju miljoner euro, närmare sex gånger högre än de beviljade understöden. Detta kan anses vara lyckat.

En dryg tredjedel av de projekt som beviljades understöd 2013 (20 st., 36 %) bedömdes som lyckade under 2017. Av de lyckade projekten genomfördes sex (30 %) i högre medelinkomstländer, nio (45 %) i lägre medelinkomstländer och fem (25 %) i minst utvecklade länderna.

Finnfund stöder sina partner i att beakta sociala frågor och miljöfrågor.

Projekt som genomförs med stöd för affärspartnerskap skapar också indirekta utvecklingseffekter. Av de projekt som beviljades understöd 2013 medförde 37 procent jämställdhetseffekter, 25 procent förbättrade infrastrukturen, 58 procent utbildade människor i utvecklingsländer och 35 procent överförde olika tekniker till utvecklingsländer. Från och med juli 2016 har civilsamhällesorganisationernas stödprojekt till affärspartnerskapsprojekt, till exempel för att öka ansvarstagandet i värdekedjor, varit stödberättigade. Ofta kan samarbete med civilsamhällesorganisationer förbättra de mer omfattande samhällseffekterna av affärsverksamheten.

Finlands värderingar och principer i utvecklingspolitiken

Finlands utvecklingspolitik baserar sig på de mänskliga rättigheterna.
Vissa av Finlands mål främjas i all verksamhet.

Ett människorättsbaserat förhållningssätt och övergripande mål har med små ändringar gällt redan under flera regeringsperioder. Syftet är att i all verksamhet beakta de mänskliga rättigheterna som metod och mål. Dessutom är syftet i all verksamhet att främja jämställdhet mellan könen, att minska ojämlikhet och diskriminering och att förbättra klimat-tåligheten. Dessa mål följer kontinuerligt de egentliga huvudmålen för arbetet.

Sedan 2015 har utrikesministeriet fört statistik över hur ett människorättsbaserat förhållningssätt och genomgående mål beaktas när mål sätts upp vid nya finansieringsbeslut. Arbetet för att analysera sambandet mellan dessa och uppnående av resultat fortgår.

Människorättsbaserat förhållningssätt som grund för arbete

Åren 2015–2017 har Finland utfört utvecklingssamarbete på ett människorättsbaserat förhållningssätt relativt bra. Omkring 93 procent av nya finansieringsbeslut bygger på ett människorättsbaserat förhållningssätt. Till denna del har inte administrativa kostnader, kostnader för inköp och allmänt utvecklingsarbete eller samtliga planerings- och utvärderingskostnader fastställts, eftersom deras koppling till främjandet av mänskliga rättigheter endast är indirekt. Än så länge utelämnas av olika skäl även bland annat anslag för lokalt samarbete och stöd för affärspartnerskap. Till denna del utvecklas tillämpningen och statistikföringen gällande ett människobaserat förhållningssätt.

I utvecklingssamarbetet kan de

mänskliga rättigheterna tas i beaktande och främjas på olika sätt och på olika nivåer. Finland har fastställt följande tre nivåer: nivå som beaktar mänskliga rättigheter, nivå som främjar mänskliga rättigheter och nivå som tar itu med utmaningarna på människorättsområdet. Det långsiktiga målet 2015 är att allt samarbete som Finland bistår minst ska beakta de mänskliga rättigheterna och att samarbetet stegvis i allt större utsträckning ska ta itu med utmaningarna på människorättsområdet.³

Det krävs aktiva åtgärder för att målet ska kunna uppnås, bland annat utbildning och utveckling av ytterligare anvisningar. Sextiosex procent av de beslut som har fattats 2015–2017 motsvarar endast miniminivån: verksamheten styrs av mänskliga rättigheter och deltagarna i projekten ser till att det inte uppstår några negativa effekter på de mänskliga rättigheterna. En femtedel av de nya projekten främjar aktivt de mänskliga rättigheterna. Endast en liten del, sju procent, av de medel för utvecklingssamarbete som har fastställts under denna regeringsperiod har styrts till verksamhet som i grund och botten tar itu med utmaningarna på människorättsområdet. Uppmärksamhet bör särskilt ägnas åt skillnaderna mellan olika samarbetsformer och partnerskap. I de nya stödformerna avsedda för företag har det varit svårt att tillämpa ett människorättsbaserat förhållningssätt.

Finlands mål är inte att bistå samarbete där människorättssituationen inte undersöks. Om människorättssituationen inte beaktas kan det bidra till att projektet till och med påverkar de mänskliga

rättigheterna negativt. Utmaningen är fortfarande hur människorättsbedömningen ska kunna integreras i verksamhetsplaneringen på alla områden. Om det vid analyser upptäcks risker för de mänskliga rättigheterna ska riskerna beaktas vid både planeringen och genomförandet av samarbetet.

Rättigheterna för personer med funktionsnedsättning har beaktats bättre än förväntat, men inom verksamheten i allmänhet finns en del utmaningar

Av de nya finansieringsbeslut som fattats 2015–2017 var 1–3 procent projekt som fokuserade på rättigheterna och ställningen för personer med funktionsnedsättning. Dessutom har Finland flera projekt som främjar lika möjligheter för personer med funktionsnedsättning att delta och stärker grundläggande rättigheter, även om projekten saknar en särskild budget för dessa ändamål. Exempelvis de program inom utbildningssektorn som Finlands bistår har i flera årtionden syftat till lika rätt för barn med funktionsnedsättning att gå i skolan.

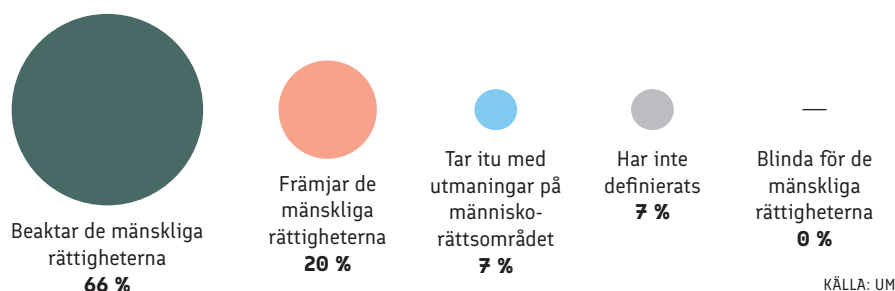
All påverkan är inte heller finansiell. Syftet med den politiska påverkan av olika slag är att på lång sikt förbättra ställningen för personer med funktionsnedsättning. Finland har till exempel i Etiopien medverkat till att det samfinansierade programmet inom undervisningssektorn innehåller öronmärkt finansiering för barn med funktionsnedsättning. Sådant arbete syns inte i statistiken över budgetarna.

Mer än 70 procent av Finlands finansiering för personer med funktions-

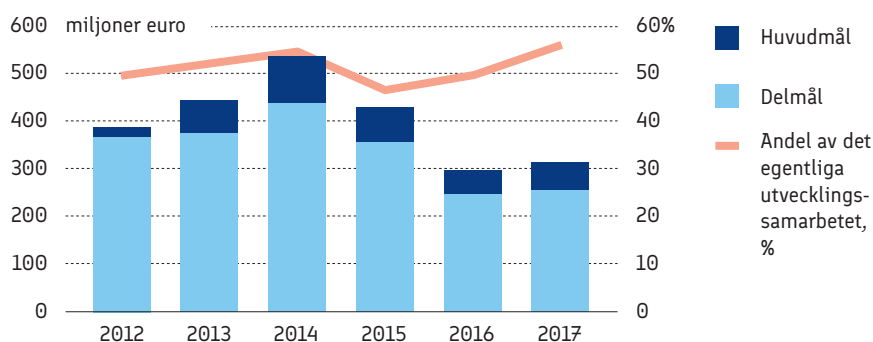
MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER BEAKTAS GENOMGRIPANDE

Betydelsen av mänskliga rättigheter i finansieringsbesluten 2015-2017, euro⁷

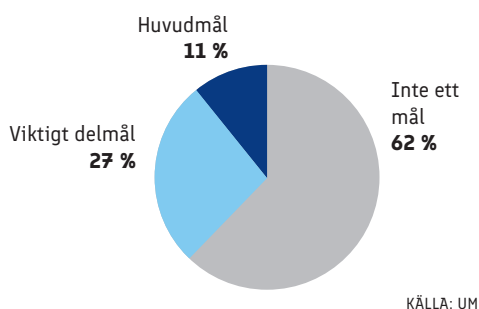

JÄMSTÄLLDHET: ANDELEN HAR ÖKAT, FINANSIERINGEN HAR MINSKAT

Utbetalning till projekt där huvudmålet eller ett viktigt delmål är jämställdhet mellan könen och deras andel av det egentliga utvecklingssamarbetet 2012-2017⁸

FINANSIERINGSBESLUT SOM FRÄMJAR BEKÄMPNING AV ELLER ANPASSNING TILL KLIMATFÖRÄNDRINGAR 2015-2017⁹

nedsättning kanaliseras till organisationer för personer med funktionsnedsättning, bland annat Abilis-stiftelsen och Samverkan inom funktionsnedsättning. Via organisationerna når Finlands finansiering de mest utsatta människorna och de

organisationer för personer med funktionsnedsättning som arbetar på gräsrotsnivå och som ofta i övrigt har obefintliga möjligheter att få extern finansiering. I till exempel Abilis-stiftelsens projekt var cirka en tredjedel av biståndsmottagarna flickor och kvinnor under 2015 och hela 50 procent under 2016 och 2017. Åren 2015-2017 bistod Samverkan inom funktionsnedsättning sammanlagt 21 organisationer för personer med funktionsnedsättning i olika utvecklingsländer.

Vid planering av nya finansieringsbeslut och vid målsättning för besluten bör särskild uppmärksamhet framöver fästas vid att handikapp är ett av de vanligaste skälen till diskriminering överallt i världen. Det är särskilt viktigt att beakta flerfaldig diskriminering. Det kräver systematisk insamling av resultatinformation och statistikföring som

bland annat specificeras utifrån ålder, kön och handikapp.

Jämställdhet mellan könen ska integreras i allt arbete

Mer än hälften av finansieringsbesluten 2015-2017 har som mål att främja jämställdhet mellan könen. Trots att eurobeloppen minskade betydligt genom nedskärningar i medlen för utvecklingssamarbete 2015, blev det procentuellt sett mer allmänt att främjande av jämställdhet mellan könen var ett primärt eller sekundärt mål. Detta kräver att målen sätts upp i förväg så att resultaten kan följas upp och utvärderas.

I de länder för vilka Finland har tagit fram ett landprogram är främjande av jämställdhet mellan könen ett särskilt synligt mål. När det gäller de övriga samarbetsformerna varierar situationen och det saknas statistik över en del av samarbetet. Statistik saknas till exempel för hur det humanitära biståndet har påverkat jämställdheten mellan könen.

Framöver bör Finland ta fram metoder för att all verksamhet som Finland bedriver även ska främja jämställdhet mellan könen och samtidigt alla kvinnors och flickors rättigheter. Arbetet behöver stödjas med en konsekvent könsanalys och en mer omfattande och sammanhängande statistikföring som bland annat stöder uppföljningen av resultat.

Många utvecklingsområden inom klimattålighet

I all sin utvecklingspolitik strävar Finland efter att bromsa klimatförändringarna och stödja människor i att anpassa och förbereda sig för oundvikliga förändringar. Detta realiseras dock inte än. Bekämpning av eller anpassning till klimatförändringar var huvudmålet i elva procent och ett betydande delmål i 27 procent av de finansieringsbeslut som har fattats under denna regeringsperiod.

Klimatförändringarna beaktas som mål främst i samarbetet med multilaterala partner och i finansiella investeringar.

För närvarande ändrar Finland anvisningarna, utbildningen och kommunikationen för att klimattålighet bättre än tidigare ska beaktas i allt utvecklingssamarbete som Finland bedriver.

Riskhantering är en del av utvecklingssamarbetet

Det finns en del risker i utvecklingssamarbetet. Att förutse och hantera riskerna är en viktig del av utvecklingssamarbetet.

Genom utvecklingssamarbete förbättras människors levnadsförhållanden i fattiga länder som ofta har en svag förvaltning. Dessa omständigheter medför risker för arbetet och på grund av riskerna kan det vara svårt att uppnå resultat. Behovet av hjälp, men också riskerna, betonas särskilt i bräckliga stater och konflikt-områden, som en allt större del av det utvecklingssamarbete och humanitära bistånd som Finland finansierar har fördelats till de senaste åren. Att inte göra någonting är ändå den mänskligt, politiskt och ekonomiskt sett största risken. Konsekvenser av en negativ utveckling avspeglas på bred front, ofta indirekt, även i Finland.

En av riskerna i utvecklingssamarbetet är att resultat inte uppnås som förväntat. Risker kan vara förknippade med till exempel omvärlden eller plötsliga omvärldsförändringar. Resultaten kan försvagas av en politisk instabilitet, säkerhetsproblem och extrema naturfenomen i partnerlandet. Exempel på dessa är konflikten i Mellanöstern, torkan

i Östafrika och jordskalvet i Nepal. Dessutom har förändringarna i den globala omvärlden medfört nya slags risker, såsom hot mot dataskydd och informationssäkerhet samt kraftiga förändringar i den internationella utvecklingsfinansieringen.

Det finns också särskilda risker i att genomföra program. Resultat kan bli försenade eller begränsas till exempel på grund av brister i programplaneringen, människors kompetens och systemen. Alltför ambitiösa mål, byråkratin i partnerlandet eller personalomsättning kan inverka på hur uppsatta resultatmål uppnås. Korruption och oegentligheter är också hot mot uppnående av resultat.

Utrikesministeriet utvecklar sin riskhantering

De senaste åren har utrikesministeriets interna kontroll och riskhantering utvecklats. Nu ligger de på en måttlig nivå. Bedömningen bygger på de granskningar som har gjorts av Statens revisionsverk och enheten för intern revision vid

utrikesministeriet samt på internationella landsundersökningar. År 2017 konstaterade till exempel OECD:s kommitté mot korruption vid sin landsundersökning att verksamheten mot korruption var mångsidig och omfattande i Finlands utvecklingssamarbete. Enligt OECD:s biståndskommittés landsundersökning 2017 bör Finland framförallt bli bättre på att förutspå och hantera risker som gäller kapitalförvaltning, säkerhet och politiska risker.

Riskhanteringen utvecklas kontinuerligt. För utrikesministeriet utarbetas en riskhanteringspolicy, där arbetssätten, rollerna och ansvarsområdena fastställs tydligare. Samtidigt säkerställs det att personalen har tillräckligt med tid och kompetens för att identifiera och förutse risker samt för att minska konsekvenserna av riskerna. Statens gemensamma principer styr riskhanteringen, där de gemensamma förvaltningstjänsterna också har en viktig roll. Ett allt mer intensifierat myndighetssamarbete ger fördelar även vid riskhanteringen.

Landprogrammen har beredskap för risker

I de länder där Finland bedriver bilateralt samarbete styrs Finlands arbete av landprogrammen. Vid planeringen och genomförandet av programmen beaktas de landsspecifika riskbedömningarna, och en rapport om riskernas utveckling sammanställs årligen.

Vid rapporteringen 2017 var följande de mest allmänna riskerna i omvärlden: en svag förvaltning, korruption och säkerhetsläget i partnerlandet samt hot om terrorism i vissa länder. Dessutom anses en försvagad människorättssituation vara en risk. Finlands minskade finansiering ansågs minska Finlands inflytande.

Samarbetet i Myanmar har till exempel varit tvunget att utvärderas och anpassas på nytt på grund av en militär operation som inleddes i norra Rakhine i augusti 2017 och en humanitär kris som följde på operationen. Situationen har också påverkat relationerna mellan biståndsgivarna och regeringen. UNFPA:s projekt, som Finland bistår, kunde dock fortsätta sin verksamhet med låg profil i delstaten Rakhine via sina partner på gräsrotsnivå, och mitt i krisen erbjuda tjänster för kvinnor som hade drabbats av våld.

Arbetet i Sydsudan avbröts på grund av konflikt

En konflikt eller ett krig kan lägga ner planerna till och med helt. Så var fallet i Sydsudan, där utrikesministeriet har finansierat ett vatten- och sanitetsprogram tillsammans med den tyska utvecklingsbanken (KfW) sedan 2012. Arton miljoner euro av Finlands finansieringsandel överfördes till den tyska utvecklingsbanken. De väpnade konflikterna spred sig sedan till de städer som är föremål för programmet, och arbetet måste avbrytas. Konkurrensutsättningen av nya byggentreprenader skulle precis inledas 2016 när projektpersonalen måste evakueras.

Sedan dess har regionen varit instabil. Trots att säkerhetsläget tidvis har varit bättre har det varit omöjligt att genomföra byggentreprenader. Totalt 11,2 miljoner euro av Finlands finansiering har inte kunnat användas och medlen betalas tillbaka till Finland.

Reformer under biståndsgivarnas tillsyn

Hösten 2017 skrev internationella medier stora rubriker om vissa hjälparbetares missbruk av sin dominerande ställning efter jordskalvet i Haiti. De framkomna sexuella trakasserier och det sexuella utnyttjandet gjorde att de internationella civilsamhällesorganisationerna och FN kontrollerade sina egna rutiner. Finland deltog i detta arbete som en av finansiärerna.

FN har skärpt riktlinjerna för bekämpning av sexuell utnyttjande och sexuella trakasserier och effektiviserat genomförandet av riktlinjerna. Sätten att anmäla misstänkta fall har utökats. Alla anställda måste delta i utbildningen i detta ämne.

De organisationer som bedriver humanitärt samarbete och som Finland bistår ska ha partnerskapsstatus som beviljas av Europeiska kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (ECHO). ECHO granskar bland annat organisationens rutiner för finansiell rapportering, bokföring och revision samt säkerställer att organisationens interna kontroll och mekanismer vid korruption och oegentligheter är i ordning.

Misstänkta oegentligheter undersöks

Åren 2015–2017 fick ministeriet kännedom om sammanlagt 63 misstänkta oegentligheter. Om det är fråga om ett misstänkt brott, såsom ett bedrägeri eller en förskingring, ansvarar Centralkriminalpolisen i samarbete med andra länders utredningsmyndigheter för utredningen. År 2017 fattades beslut om återkrav för över en miljon euro. Besluten gäller både missbrukade och outnyttjade medel.

År 2018 utredde Centralkriminalpolisen ett misstänkt nätbrott i anslutning till Finlands och FN:s utvecklingsprogram UNDP:s projekt inom juridik i Kirgizistan. Utredningen rör en betalning på 400 000 euro som Finland erlade till programmet i februari 2018. En del av betalningen har överförts till felaktiga konton. Det är inte fråga om oegentligheter i anslutning till programmet, utan för gärningen misstänks en extern, professionell nätbrottsling. Utredningen av ärendet är avbruten tills vidare, men en del av medlen har kunnat betalas tillbaka till Finland.

Utvecklingssamarbetet har blivit effektivare

Utifrån de fem senaste årens utvärderingsrapporter har Finlands utvecklingssamarbete blivit effektivare. I utvärderingarna beröms Finland för arbetet med personer med funktionsnedsättning och kritiseras för att inte i tillräcklig omfattning ha beaktat klimattålighet i utvecklingssamarbetet.

Finlands genomförande av utvecklingssamarbetet utvärderas regelbundet av flera organ. Utrikesministeriet och dess partner beställer externa utvärderingar. Utvecklingspolitiska kommissionen, som har tillsatts av regeringen, och den internationella mekanismen för inbördes utvärdering gör egna utvärderingar. Utrikesministeriets egen revisionsverksamhet och Statens revisionsverk granskar noggrant utvecklingssamarbetet.

År 2017 gjordes en kollegial granskning av Finlands utvecklingssamarbete av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling OECD:s biståndskommitté DAC. I granskningen fick Finland som biståndsgivare ett gott betyg. Särskilt berömdes Finland för flexibel och snabb finansiering av humanitärt bistånd samt för ett föredömligt arbete för att förbättra ställningen för personer med funktionsnedsättning såväl globalt som i partnerländerna. Dessutom fick Finland positiv respons på koncentrering av resurser för utvecklingssamarbete: arbetet fokuserar på riktigt på Finlands partnerländer och de utvecklingspolitiska prioritetsområdena.

Enligt DAC har Finland en del utmaningar med utvecklingsfinansieringens nivå och vissa samsamarbetsformers isolerade verksamhetsstrukturer. I den kollegiala granskningen uppmanades Finland att

göra upp en långsiktig plan för hur den internationellt överenskomna nivån på utvecklingsfinansieringen (0,7 procent av bruttonationalinkomsten) ska nås. Dessutom uppmanade granskarna Finland att göra upp mer övergripande landsstrategier för partnerländerna så att strategierna ingående skulle beskriva Finlands hela samarbete i dessa länder. En mer övergripande plan skulle också vara behövlig i både multilateralt samarbete och samarbete med och via företag.

DAC uppmanade Finland att i större omfattning utnyttja resultatinformation för olika ändamål – strategisk planering, lärande och kommunikation. Enligt DAC bör Finland tänka på hur det bättre ska kunna beakta klimattålighet i allt utvecklingssamarbete.

Beröm för ändamålsenlighet

I Utrikesministeriets årsrapport om utvecklingsutvärderingen 2017 sammanställs de mer omfattande externa utvärderingar som ministeriet har låtit göra 2015–2017. Slutledningsvis konstateras det att Finlands utvecklingssamarbete har varit ändamålsenligt och att arbetet i regel ger planerade direkta resultat.

Enligt utvärderingar har Finland en del utmaningar med att bevisa resultat och effekter och med att åtgärda bristerna i

uppföljningssystemet. Detta har begränsat lärandet av resultat och gjort resultatstyrningen mindre. Det har varit svårt att uppnå hållbara resultat på grund av otillräckliga personalresurser och svagheter i planeringen och samarbetet mellan olika arbetsformer. Utvärderingarna rekommenderar att Finland i synnerhet utvecklar resultatstyrningen och lärandet av resultat.

Enligt årsrapporten om utvecklingsutvärderingen anses Finlands utvecklingssamarbete vara flexibelt. Civilsamhällesorganisationernas verksamhet på gräsrotsnivå anses komplettera ministeriets politikarbete bra. Enligt utvärderingarna har de bästa resultaten uppnåtts i länder där utvecklingssamarbetet har bedrivits under lång tid och där beskickningarna och organisationerna har haft tillräckliga finansierings- och personalresurser som stöd för arbetet.

I många utvärderingar rekommenderas det att Finland ökar samarbetet mellan olika finansierings- och samsamarbetsformer. På så sätt ska olika delområden komplettera varandra. Företags deltagande i utvecklingssamarbetet bör stärkas i länder där Finland ska övergå från traditionellt utvecklingssamarbete till nya samsamarbetsformer.

Enligt utvärderingarna bör systemet för utvärdering av utrikesministeriets

utvecklingspolitik och utvecklings-samarbete vidareutvecklas. FN:s mål för hållbar utveckling och Agenda 2030 förutsätter mer omfattande utvärderingar. Ett utvärderingssystem som har byggts upp utifrån projektbedömningar är inte längre tillräckligt i denna miljö, utan det behövs mer omfattande utvärderingar som förenar olika politikområden och utnyttjar även forskning.

Samstämmigheten bör förbättras

Årsrapporten 2017 av Utvecklingspolitiska kommissionen (UPK) fokuserar på Finlands verksamhet för att stärka utvecklingsländernas ekonomi, privata sektor och beskattningsförmåga. Rapporten accentuerar att Finland allt mer konsekvent bör stärka ekonomin och den privata sektorn i alla sina partnerländer både genom utvecklingssamarbete och genom sådan utvecklingspolitik och sådant företagssamarbete som överensstämmer med Agenda 2030.

Enligt UPK:s kritik koncentrerar sig ministeriet i alltför stor utsträckning endast på finländska företags roll. Kommissionen uppmanar ministeriet att låta göra en extern utvärdering av resultaten och effekterna av Finnfunds arbete.

UPK rekommenderar att Finland gör upp en handlingsplan och anvisningar som omfattar flera regeringsperioder. Planen och anvisningarna ska styra Finlands arbete för att förbättra ekonomierna och företagssamarbetet i utvecklingsländer. Enligt UPK bör samarbetet syfta till att olika aktörer, finansieringsformer och åtgärder ska komplettera varandra och vara långsiktiga.

Mer ambitiösa mål för uppnående av jämställdhet

Rapporten 2018 av Utvecklingspolitiska kommissionen utvärderade på vilket sätt Finland har främjat kvinnors och flickors jämställdhet i utvecklingsländerna. I slutledningarna konstaterar kommissionen att Finland bör förnya utvecklingssamarbetet och utvecklingspolitiken för att de bättre ska främja jämställdhet mellan könen och stärka kvinnors och flickors ställning och rättigheter. UPK uppmanar Finland att höja ambitionsnivån och sträva efter att på global nivå

bli ett modelland i jämställdhetsfrågor även inom utvecklingspolitiken.

Enligt UPK:s bedömning har Finland riktat det utvecklingspolitiska jämställdhetsarbetet såväl geografiskt som tematiskt sett bra. Finland bör aktivt fortsätta att påverka inom EU och på andra internationella forum särskilt när det är fråga om sexuell och reproduktiv hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter. UPK konstaterar att samtidigt som kvinnor och flickor blev Finlands prioritetssområde 2016, minskade finansieringen för prioritetssområdet med cirka 40 procent på grund av nedskärningarna i anslagen för utvecklingssamarbete.

Enligt UPK ska Finland förbinda sig till målet för EU:s handlingsplan för jämställdhet. Enligt målet ska jämställdhet

mellan könen vara ett betydande delmål eller ett huvudsakligt mål i 85 procent av alla nya program före 2020.

I utvärderingen konstaterar UPK att jämställdhet mellan könen är ett villkor för hållbar utveckling. Finland kan på bästa sätt bidra till detta, om utvecklingspolitiken är mer hållbar än nu och inte varierar varje regeringsperiod.

UPK uppmanar Finland att inleda reformer under denna regeringsperiod och inkludera dem i den utvecklingspolitiska redogörelsen under nästa regeringsperiod. Kommissionen uppmanar regeringen att föreslå en plan för hur Finland ska höja den officiella BNI-andelen för utvecklingssamarbete till 0,7 procent och fördela minst 0,2 procent av BNI till de minst utvecklade länderna.

Arbetsätten för utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete reformeras

I januari 2017 inledde utrikesministeriet ett projekt för reform av arbetsätten för utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete. Projektet har följande tre mål:

1 Ledning

Förtydliga prioritetssområdena och utnyttja uppföljnings- och resultatinformation vid tematisk ledning på bättre sätt.

2 Verktyg

Förenkla kanaler, instrument och genomförandeprocesser för utvecklingssamarbete. Förbättra e-systemen.

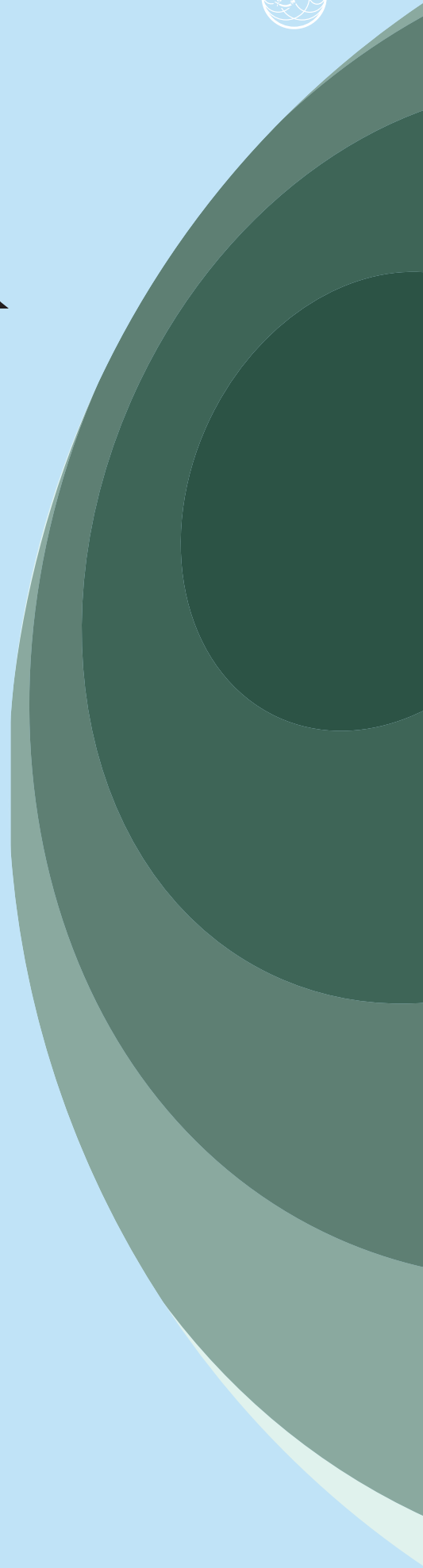
3 Människor

Dimensionera och fördela personalresurser på bättre sätt. Stärka kompetensen inom utvecklingssamarbete.

Det är fråga om ett omfattande utvecklingssamarbete. Hittills har ministeriet bland annat tagit fram resultatkartor som stöder tematisk ledning (bilaga 4) och utvecklat den strategiska ledningen. Rollerna och ansvarsområdena har fastställts noggrannare. Tillgänglig resultatinformation har i allt större mån integrerats i beslutsprocessen.

4 SLUTSATSER

Finlands utvecklingspolitik möter aktuella utmaningar

Resultaten av Finlands utvecklingssamarbete bygger på långsiktigt arbete, reaktionsförmåga och engagemang för värderingar

Den första resultatrapporten om Finlands utvecklingspolitik visar att Finland skapar en positiv utveckling som bidrar till en global stabilitet och välfärd. Finland har kunskap, erfarenhet och resurser. Utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet har främjat de internationella mål som är viktiga för Finland.

Samarbetet med partnererna har på ett konkret sätt förbättrat människornas liv, samhällena, ekonomin och miljön i utvecklingsländerna. Dessutom har Finland i internationella organisationer och avtalsförhandlingar bidragit till att åstadkomma åtaganden som främjar viktiga utvecklingsmål. Där har Finland inte

enbart utövat ett direkt inflytande utan också påverkat som EU-medlem och som en del av det internationella samarbetet.

Resultat har uppnåtts på Finlands samtliga utvecklingspolitiska prioritetsområden: främja kvinnors och flickors ställning och rättigheter, stärka utvecklingsländernas ekonomier, arbetsplatser och välfärd, utveckla välfungerande samhällen och arbeta för tryggad tillgång till mat och med vatten-, energi- och naturresurserfrågor i syfte att ta itu med de utmaningar som klimatförändringarna medför.

Utifrån gjorda bedömningar är Finlands utvecklingspolitik ändamålsenlig med tanke på utvecklingsländerna, de slutliga biståndsmottagarna och den

globala handlingsplanen för hållbar utveckling, Agenda 2030. Finland uppnår de uppsatta målen relativt bra. Orsakerna till framstegen, likaså problemen, kan analyseras allt bättre och analysdata hjälper till att utveckla och effektivisera verksamheten. Resultaten bygger på starka partnerskap, dialog och lärande. De minskade resurserna har gjort det svårare att uppnå resultat.

Internationellt sett ligger Finland i framkant på många utvecklingspolitiska områden. Finland är välmeriterat särskilt inom de områden där landet agerar utifrån sina viktigaste värderingar, nämligen genom att främja jämställdhet, delaktighet och icke-diskriminering. Finland har lyckats bra när landet har

arbetat för att stärka kvinnors och flickors ställning, förbättra kvaliteten på utbildningen och säkerställa att undervisningen lämpar sig för alla elever. Ett tema som Finland också har påverkat betydligt är att ge akt på personer med funktionsnedsättning vid katastrofer.

Finland har genom utvecklingspolitik även främjat mål som möter motstånd eller underskattning. Medborgarnas och civilsamhällets handlingsfrihet, öppna samhällen, jämställdhet mellan könen, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt hållbar fred är betydelsefulla i sig och möjliggör andra utvecklingsmål. Enbart att stoppa en negativ utveckling kan i vissa situationer ses som ett resultat.

Det finns risker i utvecklingssamarbetet eftersom verksamheten ofta bedrivs i svåra förhållanden. Det finns beredskap mot risker, och lösningar söks även om det är känt att förhållandena kan förändras plötsligt. Verksamheten har också utvecklats utifrån rekommendationer i externa bedömningar. De senaste åren har resultatrapporteringen ändrats och informationen utnyttjas i beslutsprocessen allt mer systematiskt.

Konflikter, klimatförändringar, bristande jämställdhet och inlärningskris riskerar uppnådda resultat

Internationella samfundets arbete för FN:s millenniemål och numera för målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 har

Internationellt sett ligger Finland i framkant på många utvecklingspolitiska områden.

skapat betydande, positiva förändringar på global nivå. Trots omfattande problem är världen nu på många sätt ett bättre ställe än någonsin tidigare att leva i. Målet för att avskaffa den extrema fattigdomen överallt kan uppnås för första gången i historien. Det finns dock risk för att målen och resultaten inte uppnås på grund av internationella samfundets kollektiva oförmåga att ta itu med vissa globala utmaningar.

Vid lösningen av situationer i bräckliga stater och konflikter har både parterna och internationella samfundet för ofta misslyckats. Nu är antalet pågående våldsamma konflikter i världen större än någonsin tidigare under de senaste 30 åren. Konflikterna har blivit allt mer utdragna och komplicerade. Antalet civila som har dött på grund av konflikter är det högsta på årtionden, och antalet som lämnat sitt hem är större än någonsin efter andra världskriget.

Såväl Finland, EU som övriga aktörer bör hitta bättre lösningar för att förebygga och lösa konflikter och kriser, bygga samhällen och förbättra beredskapen mot katastrofer och människors förmåga att klara sig. När det gäller tillvägagångssätten inom utvecklingspolitiken och -samarbetet behövs nya sätt att samarbeta för att uppnå bättre resultat. Samstämmigheten mellan diplomati, utrikes- och säkerhetspolitik, krishantering, fredsförmedling, humanitär bistånd och utvecklingssamarbete bör förstärkas och effektiviseras. Finlands förmåga och kapacitet att främja fred har redan stärkts, och även en del resultat har uppnåtts. Finland har emellertid mycket mer att ge när det gäller att stärka freden, och därför är det viktigt att ytterligare förbättra Finlands färdigheter.

Klimatförändringarna riskerar att tillintetgöra de utvecklingsresultat som hittills har uppnåtts. De försvarar redan nu i synnerhet livet för dem som befinner sig i de mest fattiga och sårbara situa-

Huvudsakliga observationer

► Finlands utvecklingssamarbete ger resultat som främjar de utrikespolitiska målen och uppnåendet av internationella åtaganden. Genom utvecklingssamarbete påverkar Finland lösningen av mänsklighetens stora problem.

► Resultaten uppnås genom finansiering och sakkunskap. De nedskärningar som har gjorts sedan 2016 har minskat antalet uppnådda resultat. Det är klokt för Finland att fokusera på ett begränsat antal teman och verksamheter.

► Ett tillräckligt långsiktigt arbete är nödvändigt för att uppnå resultat eftersom samhällsförändringar kräver tid. Samtidigt bör utvecklingssamarbetet förnyas kontinuerligt eftersom omvärlden förändras och ny information är tillgänglig.

tionerna. Att anta Parisavtalet räcker ännu inte till för att garantera att klimatuppvärmningen ska kunna bromsas till en hållbar nivå. Stödåtgärderna för att anpassa sig till klimatförändringarna är inte heller tillräckliga.

Även i detta avseende är det viktigt att Finland kräver ändringar av andra parter och också självt arbetar effektivare än nu. Medlen för klimatåtgärder i utvecklings-samarbetet bör ökas och det gäller att säkerställa att alla partner i all verksamhet motverkar klimatförändringar och arbetar för anpassning. Samtidigt finns det skäl att se till att Finland självt vidtar tillräckliga klimat- och energipolitiska åtgärder. Behovet av effektivare klimatåtgärder är verkligt och akut.

Minskning av ojämlikhet och stärkande av kvinnors ställning är de främsta utmaningarna under de närmaste åren även med tanke på hållbar utveckling. Båda har en direkt inverkan på hur de övriga utvecklingsmålen uppnås. Inom dessa teman har en föregångare som påverkat och erbjudit lösningar. Framöver kan Finland ta en ännu större. Alla projekt ska systematiskt arbeta för att minska ojämlikheten och förbättra kvinnors ställning. Finland kan höja sin profil ytterligare genom att på ett konsekvent sätt lyfta fram dessa teman i alla internationella utvecklings- och utrikespolitiska ställningstaganden.

Med tanke på utvecklingsresultat är den globala inlärningskrisen också en viktig utmaning. Betydande framsteg har uppnåtts i att nästan alla barn, även i utvecklingsländerna, har fått möjlighet att gå i skolan. Inlärningsresultaten är dock dåliga i många länder. När denna utmaning är löst påverkar det också hur de övriga utvecklingsmålen uppnås. Finland har mycket att ge när det gäller att hitta en lösning på inlärningskrisen. Framöver är det motiverat att stärka verksamhetsmodeller som utnyttjar finländska kunskapsresurser inom utbildningssektorn på många områden.

Sex slutsatser

1

Finland bör koncentrera tillräckliga resurser för att uppnå de viktigaste målen

Finland uppnår resultat bäst när finansieringen kombineras med tillräckliga personalresurser. Under de närmaste åren är det viktigt att prioritera Finlands mål och koncentrera resurser. På så sätt kan sakkännedom, dialog och påverkansarbete leda till bästa resultat.

Finlands engagemang för hållbar utveckling borde återspeglas i en stadigt växande finansiering för utvecklingssamarbete. Det behövs en trovärdig plan för att Finland ska uppnå BNI-andelen på 0,7 procent. Det krävs också åtgärder för att den privata finansieringens andel av klimat- och utvecklingsfinansieringen.

2

Resultat kräver både bestående riktlinjer och anpassningsförmåga

För att uppnå resultat i samarbete med utvecklingsländer och andra partner krävs långsiktighet. Under kommande år och regeringar är det viktigt att beakta de nuvarande resultatmålen, fortsätta utveckla dem och undvika kraftiga svängningar. Samtidigt måste själva verksamheten utvecklas så att den beaktar uppnådda resultat och eventuella förändringar i förutsättningarna.

Det är rationellt att öka omfattningen av program som uppnår goda resultat. Men man bör inte enbart se på resultaten då man fattar beslut om hur de finansiella medlen distribueras. Även i fortsättningen måste helheten beaktas ur flera perspektiv. Finlands stöd riktas ofta till svåra utmaningar i en exponerad omvärld, där stödet är motiverat även om det är osäkert om resultaten kan uppnås.

3

En stark värdegrund ökar genomslagskraften

Finland är en stark föregångare inom inkluderande utbildning, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt hantering av flerfaldig diskriminering. Under kommande år bör Finland utnyttja sin roll och fortsätta vara en föregångare som strategiskt samarbetar för dessa frågor där behovet är som störst. I bilateralt samarbete gäller det att agera skickligt och respektera partnerskapsländernas ägande.

I de program som Finland finansierar ska vi än bättre beakta på mänskliga rättigheter, personer med funktionsnedsättning, klimattålighet och jämställdhet mellan könen. Särskild uppmärksamhet ska också ägnas åt stödet för de minst utvecklade länderna.

4

Bräckliga stater och konfliktländer bör stödjas för att de ska återhämta sig

Risken för att resultaten rinner ut i sanden på grund av konflikter, naturkatastrofer och klimatförändringar ska beaktas bättre i Finlands internationella samarbete. En allt större del av också Finlands utvecklingssamarbete utförs i länder och situationer där utvecklingssamarbete i gåvoform är ett viktigt verktyg. I dessa länder förekommer ofta en kombination av konflikter, långvarig fattigdom och klimatförändringar. Beredskapen mot katastrofer är också svag. Det gäller att ta fram bättre instrument för att ge dessa länder övergripande stöd.

5

Förnyelsen av arbetsmetoderna och finansieringen bör fortsätta

Olika finansieringskanaler och politikområden behövs för att uppnå utvecklingsresultat. Det är bra att Finland fortsätter med innovativ finansiering, så som finansinvesteringarna, som kompletterar stödet i gåvoform och som förväntas mångfaldiga de uppnådda resultaten.

Finlands utvecklingssamarbete ska även framöver syfta till en verklig förändring i partnerländerna. Förändringen bör bestå även när Finland inte längre deltar i arbetet på ort och plats. I detta avseende har det skett en betydande förbättring. Samtidigt finns det dock skäl att fortsätta utveckla metoderna för hur verksamheten planeras och resultaten på längre sikt följs upp. Det resultatinriktade ledarskapet bör stärkas. Det samma gäller för hur verksamheten anpassas och hur fokuserat påverkansarbetet är.

6

Med en starkare samstämmighet blir resultaten starkare

Målen för hållbar utveckling främjas genom all politik som Finland bedriver. Finlands utvecklingspolitiska mål bör beaktas i högre grad inom utrikes-, säkerhets-, klimat-, energi- och handelspolitiken samt när Finland utvecklar företagsansvaret och de internationella skattereglerna. Den utvecklingspolitiska förmågan att skapa resultat och stödja långsiktiga förändringar bör ses som ett den i en större helhet som bidrar till att uppnå och uppfölja målen för hållbar utveckling.

Även synergierna mellan olika former av utvecklingssamarbete bör stärkas för att förbättra resultaten ytterligare. En mer övergripande granskning, tydligare gemensamma prioriteringsområden, mer enhetliga metoder för att ställa och följa upp mål samt mer harmoniska rutiner möjliggör samarbete. Det är viktigt att utveckla samarbetet mellan finländska frivilligorganisationer, den privata sektorn samt investerings-, forsknings- och innovationsverksamheten och staten.

Noter Inledning

- 1 Balkarna beskriver utbetalningarna under respektive kalenderår. Utbetalningarna är fördelade mellan regeringsperioderna beroende på under vilken regering det sista finansieringsbeslutet relaterat till utbetalningen har fattats.
- 2 Finland iakttar definitionen av medel som betraktas som utvecklingssamarbete enligt OECD:s utvecklingsbiståndskommitté.
- 3 United Nations/Department of Economic and Social Affairs – Development Strategy and Policy Analysis Unit, Development Policy and Analysis Division (2017): Global context for achieving the 2030 Agenda for Sustainable Development International financial flows and external debt. Development Issues No. 10, March 2017.
- 4 Finland förband sig 2005 till Europarådets beslut om utvecklingen av anslag för utvecklingssamarbete. Enligt beslutet ska de gamla medlemsländerna uppnå minimimålet på 0,51 % fram till 2010 och målet på 0,7 % fram till 2015. Finland har fortfarande förbundit sig att uppnå FN:s officiella mål för utvecklingsbistånd (ODA) på 0,7 % av BNP.
- 5 Statsrådet (2017): Statsrådets redogörelse om det globala handlingsprogrammet Agenda 2030 för hållbar utveckling: Hållbar utveckling i Finland – långsiktigt, koherent och inkluderande.
- 6 Momentet för egentligt utvecklingssamarbete: (24.30.66.). Övrigt offentligt utvecklingssamarbete omfattar utrikesministeriets övriga moment (bl.a. verksamhetsutgifter och finansiella investeringar) och poster som betalas av de övriga förvaltningsområdena och som betraktas som utvecklingssamarbete. Sådana poster är (i vissa delar) bl.a. finansministeriets betalningar till EU-budgeten och mottagningskostnader för flyktingar som betalas ur inrikesministeriets samt arbets- och näringsministeriets budgetar.
- 7 Finansiering som beviljas i form av lån kan betraktas som utvecklingssamarbete enbart till den del lånet är förmånligare än lån på marknadsvillkor. Kapital som Finnfund tar emot tas inte upp som utgifter för Finlands utvecklingssamarbete förrän Finnfund har använt kapitalet för en investering med anknytning till utvecklingssamarbetet. Utbetalningarna har beräknats för en viss sektor enligt projektets huvudsakliga sektor. Till exempel den finansiella investeringen i IFC-fonden hänförde sig till flera sektorer, men i statistiken är den i sin helhet hänförd till energisektorn.
- 8 Siffrorna omfattar endast valda sektorer. Utbetalningar som inte allokerats enligt sektor, såsom förvaltningskostnader, humanitärt bistånd och allmänt stöd för multilaterala organisationer har inte heller inkluderats.
- 9 Prioritetsområdet anges utifrån målsättning vid nya finansieringsbeslut. Alternativen är ett primärt bistånd eller sekundärt bistånd för prioritetsrådets mål. I urvalet ingår beslut som har fattats mellan 1 juni 2015 och 31 december 2017.
- 10 Ministry for Foreign Affairs of Finland/Indufor (2015): Finland's Development Policy Programmes from a Results-Based Management Point of View 2003-2013.

Noter Resultat

- 1 ECOSOC (2018): Progress towards the Sustainable Development Goals, Report of the Secretary-General (E/2018/64).
- 2 Promoting Health and Well-being Amongst Migrants Transiting Through Morocco, Egypt, Libya, Tunisia and Yemen (International Organization of Migration); Integrated RH/MCH program for Afghanistan – Phase VI (Marie Stopes International Afghanistan); Joint Health and Nutrition Programme (JHNP), Somalia; UNFPA Somalia Country Programme och Rapport om landprogram (UM/ASA), Myanmar (2017).
- 3 Ministry for Foreign Affairs of Finland / Pariticip GmbH och Indufor Oy (2018): Evaluation – Evaluation on Improvement of Women's and Girls' Rights in Finland's Development Policy and Cooperation.
- 4 Utvecklingspolitiska kommissionen (2018): Finlands utvecklingspolitiks tillstånd 2018: Från myt till modelland – Finland som förstärkare av jämställdheten för kvinnor och flickor i utvecklingsländerna.
Ministry for Foreign Affairs of Finland / Pariticip GmbH och Indufor Oy (2018): Evaluation – Evaluation on Improvement of Women's and Girls' Rights in Finland's Development Policy and Cooperation.
- 5 ARBETSTILLFÄLLEN: Multilateralt samarbete: Inter-American Development Bank (IDB), African Development Bank (AfDB) ja United Nations Development Programme (UNDP). AfDB och UNDP rapporterar om kvinnornas andel.

Bilateralt och regionalt samarbete: UN Joint Programme on Enhancing Competitiveness and Sustainable Business among MSMEs in Building Construction Industry, Main Phase, Zambia (2015-2017); Farmers' Clubs for Wealth Creation among Smallholder Farmers in Mozambique, Moçambique (2016); Programme for Agro-Business Induced Growth in The Amhara National Regional State (Agro-BIG), Etiopien (2014-2017); Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)/Southern & Eastern Mediterranean (SEMED) Fund; UN Women, UN Women's "Eid-bi-Eid" to Promote Women's Economic Empowerment in Za'atari and Azraq Camps and Surroundings, Jordanien (2015-2017); International Labour Organization (ILO), The Way Forward after the Revolution: Decent Work for Women in Egypt and Tunisia, Egypten och Tunisien (2012-2018); Syria Recovery Trust Fund (SRTF); United Nations Development Programme (UNDP), Building Resilience in Response to the Syrian Crisis, Syrien, Libanon, Jordanien, Irak, Turkiet och Egypten (2016-2017); United Nations Development Programme (UNDP), Aid for Trade and Sustainable Development, Kosovo (2015-2016); United Nations Development Programme (UNDP), Diaspora Engagement in Economic Development (DEED), Kosovo (2012-2016); United Nations Development Programme (UNDP), Active Labour Markets Programme 2 (ALMP 2), Kosovo (2014-2016); United Nations Development Programme, UNDP Regional Project: Aid for Trade in Central Asia (Phase III), Kirgizistan, Tadzjikistan och Uzbekistan (2015-2017); UN Joint Programme on Domestic Violence in Kosovo; Rural Village Water Resources Management Project in Nepal (RWWRMP), Nepal (2010-2016); Världsbanken, Infodev Multi-Donor Trust Fund 2015-2017; Vietnam-Finland Innovation Partnership Programme II (IPP 2), Vietnam (2015-2017); Multi-Stakeholder Forestry Programme (MSFP) (Nepal); UN Women, Strengthening Implementation of the Women, Peace and Security Agenda in Nepal (SIWSPAN), Nepal (2013-2016); Trademark East Africa; Energy and Environment Partnership in Southern and East Africa (EEP-SGEA), Botswana, Burundi, Sydafrika, Kenya, Lesotho, Moçambique, Namibia, Rwanda, Zambia, Seychellerna, Swaziland, Tanzania och Uganda (2013-2017) och Energy and Environment Partnership (EEP) with the Andean countries (2015-2016). Av de 21 programmen hade tolv rapporterat om kvinnornas andel.

Dessutom har man via ett projekt som finansieras av Afghanistans Recovery Trust Fund understött över 300 000 årliga arbetstillfällen vid genomförandet av samhällsprojekt. Finlands finansieringsandel av fonden är 1,2 %.

Frivilligorganisationernas utvecklingssamarbete: Abilis, Frikyrklig Samverkan, Kyrkans Utlandshjälp, Plan International Finland, Rättvis handel, SASK och Solidaritet. Av organisationerna hade fyra rapporterat om kvinnornas andel.

Den privata sektorns finansiella instrument: Finnfund och Finnpartnership.

Omfattar det totala antalet arbetstillfällen (inklusive redan befintliga arbetstillfällen) som rapporterats av företag som Finnfund och Finnpartnership finansierat. När det gäller Finnfund ingår även företag som funnits i dess portfölj 2015–2017 och arbetsplatser i företag som funnits i placeringsfonder som Finnfund finansierat. Finnpartnership rapporterade om arbetstillfällen i projektet som fått stöd 2011–2013.

- 6 FÖRETAG: Multilateralt samarbete: Asian Development Bank (AsDB), International Trade Centre (ITC), Environmental Investment Fund (EIF-ohjelma), UNICEF Innovation Fund; UNIDO; Business Call to Action och United Nations Global Compact. Stödet riktas till mikroföretag samt små och medelstora företag. Fyra organisationer rapporterade om detta.

Dessutom rapporterade tre organisationer om över 600 000 företag som omfattats av finansiella tjänster men som inte inkluderats i siffran: EU, Inter-American Development Bank (IDB) och African Development Bank (AfDB).

Bilateralt och regionalt samarbete: UN Joint Programme on Enhancing Competitiveness and Sustainable Business among MSMEs in Building Construction Industry, Main Phase, Sambia (2015–2017); Programme for Agro-Business Induced Growth in The Amhara National Regional State (Agro-BIG), Etiopien (2014–2017); Information Society and ICT Sect. Development Project (TANZICT)/Support to Tanzanian Innovation System (TANZIS), Tanzania (2015–2016); Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling/Southern & Eastern Mediterranean (SEMED) Fund; International Labour Organization (ILO), The Way Forward after the Revolution: Decent Work for Women in Egypt and Tunisia, Egypten och Tunisien (2012–2018); Världsbankens fond för Nordafrika och Mellanöstern (MENA MDTF); Southern Africa Innovation Support Programme (SAIS I), Namibia, Botswana, Moçambique och Zambia (2011–2015); Infodev Multi-donor Trust Fund; Vietnam-Finland Innovation Partnership Programme II (IPP 2) (2015–2017); Capacity Building for Development of Cold Water Fish Farming in Vietnam, Vietnam (2014–2016); Multi-Stakeholder Forestry Programme (MSFP), Nepal; UN Women, Strengthening Implementation of the Women, Peace and Security Agenda in Nepal (SIWSPAN), Nepal (2013–2016); Rural Village Water Resources Management Project in Nepal (RVWRMP), Nepal (2010–2016); United Nations Development Programme (UNDP), Aid for Trade and Sustainable Development, Kosovo (2015–2016); United Nations Development Programme (UNDP), Diaspora Engagement in Economic Development (DEED), Kosovo (2012–2016); United Nations Development Programme (UNDP), Active Labour Markets Programme 2 (ALMP 2), Kosovo (2014–2016); United Nations Development Programme, UNDP Regional Project: Aid for Trade in Central Asia (Phase III), Kirgisja, Tadzjikistan ja Uzbekistan (2015–2017); Slush Global Impact Accelerator (2015–2017); Trademark East Africa; Energy and Environment Partnership in Southern and East Africa (EEP-S&EA), Botswana, Burundi, Sydafrika, Kenya, Lesotho, Moçambique, Namibia, Rwanda, Zambia, Seychellerna, Swaziland, Tanzania och Uganda (2013–2017) och Energy and Environment Partnership (EEP) with the Andean countries, Anderna (2015–2016). Andelen mikroföretag samt små och medelstora företag av stödtagarna är 99 % i genomsnitt. Arton projekt har rapporterat om detta. Av alla 22 program hade nio rapporterat om kvinnornas andel.

Frivilligorganisationernas utvecklingssamarbete: Fida, Kyrkans Utlandshjälp, Plan International Finland, Rättvis handel, Solidaritet, World Vision Finland, WWF Finland och Finska Missionssällskapet. Av organisationerna hade tre rapporterat om kvinnornas andel. Andelen stöd som riktas till mikroföretag samt små och medelstora företag är 100 %.

Den privata sektorns finansiella instrument: Finnpartnership, Finnfund och BEAM.

Inkluderar företag i Finnfunds portfölj 2015–2017 och företag i fonder portföljer som finansierats av Finnfund, för Finnpartnerships del parter som tagit ut finansiering 2015–2017 och för BEAMs del företag som tagit ut finansiering 2015–2016 och företag som fått positiva finansieringsbeslut 2017. Finnpartnership kan även bevilja andra aktörer stöd, såsom frivilligorganisationer och läroanstalter.

- 7 Ministry for Foreign Affairs of Finland/Niras Finland (2018): Stepping

Up Finland's Global Role in Education.

- 8 Unesco rapporterade att andelen flickor som gick i högstadiet var noll år 1999. Under Talibanregimen fick flickor inte gå i skola, även om en del flickor deltog i utbildning vid informella undervisningscentraler.
- 9 Siffrorna härstammar från rapporter av Unescos Global Education Monitoring (se källförteckningen). Utrikesministeriet har sammanställt stolpdigrammet utifrån Unescos siffror.
- 10 Rapport om landprogram (UM/ASA), Myanmar (2015–2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Moçambique (2015–2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Kenya (2015–2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Tanzania (2015–2017); Världsbanken, Parliamentary Strengthening Program, Kenya, Marocko, Moçambique, Myanmar, Tanzania och Zambia (2015–2017); Siemenpuu, DEMO ry och Kalevi Sorsa -säätiö.
- 11 Rapport om landprogram (UM/ASA), Myanmar (2017); Rapport om landprogram (UM/ASA), Afghanistan (2017); Rapport om landprogram (UM/ASA), Nepal (2017); Strengthening rule of law and human rights to empower people in Tajikistan, Tadzjikistan (2014–2017); WAJ II: Women's Access to Justice in the MENA Region - Phase II, Jordanien, Libanon, Egypten, Jemen (2014–2016); Widening Access to Justice for Legal Empowerment in the Kyrgyz Republic, Kirgizistan (2014–2017); KIOS och Siemenpuu.
- 12 Abilis, CMI, DEMO ry, Fida, Frikyrklig samverkan, Kepa, KIOS, Rädda Barnen rf, Plan International Finland, Rättvis handel, SASK, Siemenpuu, Solidaritet, Finlands Missionssällskap, Finlands Flyktinghjälp, Finlands Röda Kors, Dagsverke, World Vision Suomi, WWF Finland och Samverkan inom funktionsnedsättning.
- 13 De totala förväntade utsläppsminskningarna i fråga om Gröna klimatfonden gäller de totala förväntade utsläppsminskningarna för 76 projekt som godkänts efter 2015 och i fråga om Globala miljöfonden förväntade utsläppsminskningar för 603 projektkoncept som godkänts under finansieringsperioden 2014–2018. Detaljerad information om hur dessa förväntade utsläppsminskningar beräknas finns bakom följande länkar: https://www.greenclimate.fund/documents/20182/226888/GCF_B.13_26_-_Further_development_of_some_indicators_in_the_performance_measurement_frameworks.pdf/0ad22e10-703d-49ae-baad-eb87669_d0223 och <https://www.thegef.org/documents/gef-climate-change-mitigation-tracking-tool>
- 14 Det totala förväntade resultatet för de 76 projekt som Gröna miljöfonden godkänt efter 2015.
- 15 Utvecklingspolitiska avdelningens tolkning av skatteförmåner som hänför sig till fossil energi enligt energiskatterna i budgetförslaget. IMF estimerade 2015 (How Large are Global Energy Subsidies?) att Finlands stöd för fossil energi var 1,4 miljarder US-dollar, bestående av miljökonsekvensernas externa kostnader.
- 16 Finlands Missionssällskap, Solidaritet; Kyrkans Utlandshjälp, World Vision; Food and Forest Development Finland, Fida International, WWF Finland; Agricord; Siemenpuusäätiö och UFF.
- 17 Programme for Agriculture and Livelihoods in Western Communities (PALWECO), Kenya (2010–2017); Programme for Agro Business Induced Growth in the Amhara National Regional State, Etiopien, (AgroBIG) (2013–2018); Responsible and Innovative Land Administration Project (Reila), Etiopien (2011–2018); Farmers' Clubs for Wealth Creation Among Smallholder Farmers in Mozambique Project, Moçambique (2014–2018); Support to Rural Development in Zambézia Province in Mozambique (Prodeza), Moçambique (2010–2015); Lind and Mtwara Agribusiness Support (LIMAS), Tanzania (2010–2016); Program for Luapula Agriculture and Rural Development (PLARD), Zambia (2011–2015); The Social Cash Transfer (SCT), Zambia (2016–2018); Rural Village Water Resources Management Project in the Far-West Region of Nepal (2016–2018); Towards Sustainable Aquaculture and Fisheries Development in the Kyrgyz Republic, Kirgizistan (2014–2018); Improving Food Security in East and West Africa (FoodAfrica), Öst- och Västafrika (2012–2018); Climate Change Impacts of Ecosystem Services and Food Security in Eastern Africa Project / Adaptation for Food Security and Ecosystem Resilience in Africa (Chiesa/ Aferia), Östafrika, (2011–2018); The Biocarbon and Rural Development (Biodev), Västafrika, 2012–2016; The Mitigation of Climate Change in Agriculture (MICCA), Global (2009–2016); Improving the safety in the feed-dairy chain, Kenya (2011–2016); Assessment of Soil Amendment Rock Resources and Balanced

- Application of Fertilizer and Soil Conditioners, Etiopien (2014–2018) och Strengthen Ethiopian Dairy Development, Etiopien (2011–2017).
- 18 Finnfund (2017).
 - 19 The International Fund for Agricultural Development (IFAD), European Commission, World Bank (WB); African Development Bank (AfDB) och Syria Recovery Trust Fund (SRTF).
 - 20 Finlands UNICEF, WWF Finland, Waterfinns ry, Käymäläseura Huussi ry och World Vision Finland.
 - 21 Community led Accelerated WASH in Ethiopia (COWASH), Etiopien (2015–2016); Rapport om landprogram (UM/ALI), Etiopien (2017); Support to Equitable Access to Quality Water, Basic Sanitation and Enhanced Water Resources Management for the Underserved Communities in Rural Kenya (WSTF II), Kenya (2015–2016); Rapport om landprogram (UM/ALI), Kenya (2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Palestina (2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Syrien (2017); Rural Village Water Resources Management Project Phase III (RVWRMP III), Nepal (2015–2016); Rural Water Supply and Sanitation Project in Western Nepal Phase II (RWSSP-WN II), Nepal (2015–2016); UNICEF Nepal ONE WASH Programme (UNICEF ONE WASH), Nepal (2015–2016); UNICEF Nepal WASH Earthquake Recovery and Reconstruction Programme (UNICEF EQ WASH), Nepal (2015–2016); Rapport om landprogram (UM/ASA), Nepal (2017); Water and Sanitation Project for Small Towns in Vietnam (WSPST III), Vietnam (2015–2016); Concessional Credit Projects Bac Kan, Vietnam (2015–2016); Finland's Water Management Programme in the Kyrgyz and Tajikistan as part of Wider European Initiative (FinWaterWEI), Kyrgyz Republic and Tajikistan (2015–2016) och UNICEF Afghanistan WASH in Schools Programme (UNICEF WiS) (2015–2016).
 - 22 UNICEF, UNICEF WASH, The World Bank Group (WBG), Asian Development Bank (AsDB), African Development Bank (AfDB) och Water Supply and Sanitation Collaborative Council (WSSCC).
 - 23 Missionssällskapet, World Vision och WWF Finland.
 - 24 Energy & Environment Partnership (South & Eastern Africa), Syd- och Östafrika (2014–2017); Energy & Environment Partnership (Mekong), Mekongregionen (2018); Energy & Environment Partnership (Andies), Anderna (2013–2016); Improving Electric Power Supply reliability in Dar es Salaam, Tanzania (2011–2016); Rural Village Water Resources Management Project Phase III (RVWRMP III), Nepal (2015–2016) och Smallholder Farmers' Clubs for in Mozambique, ADPP, Moçambique (2017).
 - 25 Rural Electrification Project/ ABB, Honduras (2016) och Finnfund (2017).
 - 26 The World Bank Group (WBG) och Asian Development Bank (AsDB)
 - 27 Thai Biogas Energy Company (Rayong), RE Power Group (Khorat), Burn Manufacturing (Ruiru/Thika) och d.Light. Eftersom solarmaturerna inte uppfyller hushållslösningens krav har endast 20 % av d.Lights 280 000 sålda produkter beaktats i resultatuppgifterna.
 - 28 WWF Finland och Siemenpuu.
 - 29 Miti Mingi Maisha Bora (MMMB), Kenya (2015–2016); Scaling Up Participatory Sustainable Forest Management Project (SUFORD-SU), Laos (2015–2017); Rapport om landprogram (UM/ALI), Tanzania (2015–2017); Lindi and Mtwara Agribusiness Support Project (LIMAS), Tanzania (2015–2016); Rapport om landprogram (UM/ALI), Zambia (2017); Support to Implementation of Forest Policy and Strategy in Kosovo, Kosovo, 2015–2016; Rural Village Water Resources Management Project Phase III (RVWRMP III), Nepal (2015–2017) och Rapport om landprogram (UM/ASA), Myanmar (2017).
 - 30 Finnfund (2017).
 - 31 United Nations General Assembly (2016): New York Declaration for Refugees and Migrants.

Noter Genomförande

- 1 Landprogrammen 2015 är Afghanistan, Myanmar, Nepal, Vietnam, Kenya, Etiopien, Moçambique, Zambia och Tanzania; år 2016 Etiopien, Moçambique, Zambia, Tanzania, Palestina, Kenya, Afghanistan, Myanmar, Nepal och Vietnam samt år 2017 Etiopien, Kenya, MENA (Mellanöstern och Nordafrika), Moçambique, Palestina, Somalia, Syrien/Irak, Tanzania, Zambia, Afghanistan, Myanmar, Nepal och Vietnam. Rapporteringen 2015 omfattade målen för landprogrammen under föregående regeringsperiod när målen hade satts upp på ett annat sätt än för de nuvarande programmen.
- 2 Multilaterala partner är Afrikanska utvecklingsbanken (AfDP), Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB), Enhanced Integrated Framework (EIF), Gröna miljöfonden (GCF), Globala miljöfonden (GEF), Internationella Rödakorskommittén (ICRC), Interamerikanska utvecklingsbanken IDB och investeringsbolaget IIC, Internationella jordbruksutvecklingsfonden (IFAD), FN:s internationella strategi för minskning av katastrofrisker (ISDR), FN:s kontor för humanitärt bistånd (OCHA), Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling/biståndskommittén (OECD-DAC), FN:s utvecklingsprogram (UNDP), FN:s miljöprogram (UNEP), FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco), FN:s befolkningsfond (UNFPA), FN:s flyktingorganisation (UNHCR), FN:s barnfond (Unicef), FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA), FN:s jämställdhetsorganisation (UN Women), Världsbankgruppen och Världslivsmedelsprogrammet (WFP).
- 3 Ministry for Foreign Affairs of Finland/Mokoro Ltd (2016): Evaluation – Evaluation of Finland's Development Cooperation Country Strategies and Country Strategy Modality.
- 4 Ministry for Foreign Affairs of Finland/Niras Finland (2016): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations I.
Ministry for Foreign Affairs of Finland/FCG (2017): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations II.
Ministry for Foreign Affairs of Finland/FCG (2017): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations III.
- 5 Finnpartnership (2017): Utvecklingsresultat 2017 – den sista uppföljningsrapporten om affärspartners stödsökningar 2013.
- 6 Ministry for Foreign Affairs of Finland (2015): Human Rights Based Approach in Finland's Development Cooperation. Guidance Note, 2015.
- 7 Anteckningen görs i samband med nya finansieringsbeslut utifrån målsättningen på skalan blind för de mänskliga rättigheterna, sensitiv i fråga om de mänskliga rättigheterna (i figuren finns den som tar itu med utmaningar på människorättsområdet), progressiv i fråga om de mänskliga rättigheterna (i figuren finns den som främjar mänskliga rättigheter) och transformativ i fråga om de mänskliga rättigheterna (i figuren finns den som beaktar de mänskliga rättigheterna) eller har inte definierats. I finansieringsbeslut och utbetalningar har instrumentet för lokalt samarbete inte tagits med i kategorin "har inte definierats". Instrumentets andel har under de senaste åren sjunkit från drygt tio miljoner euro till cirka fem miljoner euro 2017.
- 8 Prioritetsområdet anges utifrån målsättning vid nya finansieringsbeslut. I urvalet ingår fattade finansieringsbeslut där huvudmålet eller ett viktigt delmål är att främja jämställdhet mellan könen. I finansieringsbeslut och utbetalningar har instrumentet för lokalt samarbete inte tagits med. Instrumentets andel har under de senaste åren sjunkit från drygt tio miljoner euro till cirka fem miljoner euro 2017.
- 9 Prioritetsområdet anges utifrån målsättning vid nya finansieringsbeslut. Alternativen är ett primärt bistånd eller sekundärt bistånd för prioritetsområdets mål. I urvalet ingår fattade finansieringsbeslut där huvudmålet eller ett viktigt delmål är bekämpning av eller anpassning till klimatförändringar.

Bilagor

Bilaga 1: Förkortningar som används i rapporten

AfDB Afrikanska utvecklingsbanken (African Development Bank)	IPP Partnerskapsprogram för innovation (Innovation Partnership Programme)
AsDB Asiatiska utvecklingsbanken (Asian Development Bank)	ISDR FN:s internationella strategi för minskning av katastrof-risker (International Strategy for Disaster Reduction)
ATAF Afrikanska skatteförvaltningsforumet (African Tax Administration Forum)	Kehys EU-plattformen för finländska biståndsorganisationer
BEAM Programmet Business with Impact (Tekes och utrikesministeriets program för främjande av innovations- och affärsverksamhet i utvecklingsländer)	Kepa Kehitysyhteistyön kattojärjestö (Takorganisationen för utvecklingssamarbete)
CIVICUS Global allians för civilsamhällesorganisationer (World Alliance for Citizen Participation)	KIOS Medborgarorganisationernas stiftelse för mänskliga rättigheter
CMi Konfliktlösningsorganisation (Crisis Management Initiative)	UPK Utvecklingspolitiska kommissionen
DEAT Verktyg för bedömning av utvecklingseffekter (Development Effect Assessment Tool)	MOPAN Nätverket för utvärdering av multilaterala organisationer (Multilateral Organisation Performance Assessment Network)
DAC Biståndskommitté (Development Assistance Committee)	OCHA FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs)
DEMO Partiernas Internationella Demokratisamarbete	ODA Det offentliga utvecklingssamarbetet (Official Development Assistance)
ECHO Europeiska kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations)	OECD Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Organization for Economic Cooperation and Development)
EEP Energi- och miljöpartnerskapsprojekt (Energy Environment Partnership)	SASK Suomen Ammattiliittojen Solidaarisuuskeskus (Finlands Fackförbunds Solidaritetscentral)
EIF Enhanced Integrated Framework	SDG Mål för hållbar utveckling (Sustainable Development Goal)
OSSE Europeiska säkerhets- och samarbetsorganisationen	FRK Finlands Röda Kors
EU Europeiska unionen	UM Utrikesministeriet
FAO FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (Food and Agriculture Organization of the United Nations)	UN Women FN:s jämställdhetsorganisation (United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women)
FDI Utländska direktinvesteringar (Foreign Direct Investment)	UNDP FN:s utvecklingsprogram (United Nations Development Programme)
Fida Pingstförsamlingarnas missions- och utvecklingssamarbetsorganisation	UNEP FN:s miljöprogram (United Nations Environment Programme)
FINGO Finska utvecklingsorganisationer (Finnish Development NGOs)	Unesco FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)
GEF Globala miljöfonden (Global Environment Facility)	UNFPA FN:s befolkningsfond (United Nations Population Fund)
GCF Gröna klimatfonden (Green Climate Fund)	UNHCR FN:s flyktingorganisation (United Nations High Commissioner for Refugees)
IASC Permanenta samordningskommittén (Inter-Agency Standing Committee)	Unicef FN:s barnfond (United Nations Children's Fund)
ICRC Internationella Rödakorskommittén (International Committee of the Red Cross)	UNRWA N:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East)
IDA Internationella utvecklingsorganisationen (International Development Association)	UNTIL FN:s laboratorium för teknisk innovation (UN Technology Innovation Laboratory)
IDB Interamerikanska utvecklingsbanken (Inter-American Development Bank)	VIKES Viestintä ja kehitys -säätio (Stiftelsen för kommunikation och utveckling)
IOM Internationella migrationsorganisationen (International Organization for Migration)	WFP Världslivsmedelsprogrammet (World Food Programme)
IFAD Internationella jordbruksutvecklingsfonden (International Fund for Agricultural Development)	WHO Världshälsoorganisationen (World Health Organization)
IFC Internationella finansieringsbolaget (International Finance Corporation)	WOREC Civilsamhällesorganisationen Women's Rehabilitation Center Nepal
ILO Internationella arbetsorganisationen (International Labour Organization)	WWF Världsnaturfonden (World Wildlife Fund)
IOM Internationella migrationsorganisationen (International Organization for Migration)	FN Förenta nationerna (på engelska United Nations, UN)

Bilaga 2: Källförteckning

Asian Development Bank (2018): Annual Report 2017.
<https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/411996/adb-annual-report-2017.pdf>

Center for Global Development; Sumner, Andy (2011): The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?
https://www.cgdev.org/files/1424922_file_Sumner_brief_MIC_poor_FINAL.pdf

CIVICUS (2018): State of Civil Society report 2018 - year in review: top ten trends.
https://www.civicus.org/documents/reports-and-publications/SOCS/2018/socs-2018-overview_top-ten-trends.pdf

ECOSOC (2018): Progress towards the Sustainable Development Goals, Report of the Secretary-General (E/2018/64).
<https://unstats.un.org/sdgs/files/report/2018/TheSustainableDevelopmentGoalsReport2018-EN.pdf>

European Commission (2018): 2017 Annual Report: Staff Working Document. On the implementation of the European Union's instruments for financing external actions in 2016.
https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/2017-swd-annual-report_en.pdf

Executive Board of the United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (2018): Annual Report of the Under Secretary-General/Executive Director on the Strategic Plan, 2014-2017.
http://digitallibrary.un.org/record/1627856/files/UNW_2018_2-EN.pdf

FAO, IFAD, Unicef, WFP och WHO (2017): The State of Food Security and Nutrition in the World 2017. Building resilience for peace and food security.
<https://docs.wfp.org/api/documents/WFP-0000022419/download/?ga=2.53597739.281198578.1537769238-1125346542.1537769238>

FAO (2018): The State of the World's Forests 2018. Forest Pathways to Sustainable Development.
www.fao.org/3/CA0188EN/CA0188EN.pdf

Finnpartnership (2017): Utvecklingsresultat 2017 – den sista uppföljningsrapporten om affärspartners stödansökningar 2013.
<https://finnpartnership.fi/wp-content/uploads/2018/07/Seurantatiedotus-2017-Raportti-Kehitysvaihtokutsista-2013-nettisivuille.pdf>

Flour Fortification Initiative, USAID, GAIN, WHO, World Bank och Unicef (2009): Investing in the Future. United call to action on vitamin and mineral deficiencies. Global Report 2009.
https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/E7048CF2A553C171492576DB001FB2E2-Investing_in_the_future.pdf

Global Environment Facility (2018): GEF-6 CORPORATE SCORECARD (June 2018).
https://www.thegef.org/sites/default/files/council-meeting-documents/EN_GEF.C.54.Inf_03_Scorecard_0_0.pdf

Global Financial Integrity (2017): Illicit Financial Flows to and from Developing Countries: 2005–2014.
http://www.gfintegrity.org/wp-content/uploads/2017/05/GFI-IFF-Report-2017_final.pdf

High-Level Political Forum on Sustainable Development (2017): 2017 HLPF Thematic Review of SDG 1: End Poverty in All its Forms Everywhere.
https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/14379SDG1format-final_OD.pdf

IEA, World Bank Group, WHO, IRENA och United Nations Statistical Division (2018): TRACKING SDG7: THE ENERGY PROGRESS REPORT. A joint report of the custodian agencies 2018.
https://trackingsdg7.esmap.org/data/files/download-documents/tracking_sdg7-the_energy_progress_report_full_report.pdf

ILO (2018): World Employment and Social Outlook: Trends 2018.
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_615594.pdf

ILO (2017): Employment Research Brief. +789 Million and Counting: The sub-Saharan African Equation.
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/documents/publication/wcms_559245.pdf

International Centre for Evidence in Disability ja London School of Hygiene & Tropical Medicine (2018): The Economic Exclusion and Gains of Inclusion of People with Disabilities: Evidence from Low and Middle Income Countries.
<https://disabilitycentre.lshtm.ac.uk/files/2014/07/Costs-of-Exclusion-and-Gains-of-Inclusion-Report.pdf>

International IDEA (2017): The Global State of Democracy - Exploring Democracy's Resilience.

<https://www.idea.int/gsod/files/IDEA-GSOD-2017-REPORT-EN.pdf>

Utvecklingspolitiska kommissionen (2017): Finlands utvecklingspolitikens tillstånd 2017: Hur förstärker Finland utvecklingsländernas ekonomi, privata sektor och beskattningskapacitet?
https://www.kehityspoliittinentoimikunta.fi/wp-content/uploads/sites/17/2017/05/kpt_vuosiarvio2017_web.pdf

Utvecklingspolitiska kommissionen (2018): Finlands utvecklingspolitikens tillstånd 2018: Från myt till modelland – Finland som förstärkare av jämställdheten för kvinnor och flickor i utvecklingsländerna.
https://www.kehityspoliittinentoimikunta.fi/wp-content/uploads/sites/17/2018/05/kpt_vuosiarvio_2018_web.pdf

Kepa (2017): Kepan informationsinslag 2: Järjestöt tuplaavat saadut kehitysyhteistyöeurot (Organisationerna fördubblar de beviljade medlen för utvecklingssamarbete).
<https://www.kepa.fi/sites/kepa.fi/tiedostot/julkaisut/kepa-factsheet-omarahoitus.pdf>

Ministry for Foreign Affairs of Finland (2015): Human Rights Based Approach in Finland's Development Cooperation. Guidance Note, 2015.
https://um.fi/documents/35732/48132/human_rights_based_approach_in_finlands_development_cooperation___guidance

Ministry for Foreign Affairs of Finland (2015): Results on the Ground? An Independent Review of Finnish Aid.
https://um.fi/doc/Independent_Review_2015/files/assets/common/downloads/files/Results_on_the_Ground-An_Independent_Review_of_Finnish_Aid_2015.pdf

Ministry for Foreign Affairs of Finland/Indufor (2015): Finland's Development Policy Programmes from a Results-Based Management Point of View 2003–2013.
https://um.fi/doc/evaluation/FinlandDPPfromRBMview2003-13/files/assets/common/downloads/files/Evaluation_Finlands_Development_Policy_Programmes_2003%E2%80%932013.pdf

Ministry for Foreign Affairs of Finland/Mokoro Ltd (2016): Evaluation – Evaluation of Finland's Development Cooperation Country Strategies and Country Strategy Modality.
https://um.fi/documents/384998/385866/synthesis_report

Ministry for Foreign Affairs of Finland/Niras Finland (2016): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations I.
https://um.fi/documents/384998/385866/cso1_evaluation_synthesis_report

Ministry for Foreign Affairs of Finland/FCG (2017): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations II.
www.ulkoasiainministerio.fi/public/download.aspx?ID=168703&GUID={E23A5485-7972-4DF5-9418-7642A35661F4}

Ministry for Foreign Affairs of Finland/FCG (2017): Evaluation – Programme-based Support through Finnish Civil Society Organizations III.
https://um.fi/documents/384998/385866/cso3_synteesiraportti

Ministry for Foreign Affairs of Finland/Niras Finland (2018): Stepping Up Finland's Global Role in Education.
https://um.fi/documents/35732/0/UM_case_education_loppuraportti.pdf/a77c91c5-c6eb-ee2e-e38d-602ee8dd4d36

Ministry for Foreign Affairs of Finland/Particip GmbH ja Indufor Oy (2018): Evaluation – Evaluation on Improvement of Women's and Girls' Rights in Finland's Development Policy and Cooperation.
https://um.fi/documents/384998/0/Evaluation_Women_and_Girls_rights_NETTI_2018.pdf/96f487f6-595d-32d8-959c-b3b60bb508ee

OCHA (2018): Global Humanitarian Overview 2018.
<https://www.unocha.org/sites/unocha/files/GHO2018.PDF>

OECD (2018): States of fragility report 2018.
https://www.oecd-ilibrary.org/states-of-fragility-2018_5j8s6rcs2thb.pdf?itemId=%2Fcontent%2Fpublication%2F9789264302075-en&mimeType=pdf

OECD-DAC (2017): OECD Development Co-operation Peer Reviews: Finland 2017.
www.oecd-ilibrary.org/deliver/9789264287235-en.pdf?itemId=/content/book/9789264287235-en&mimeType=application/pdf

ReliefWeb (2018): Aid Worker Security Report - Figures at a glance 2018.
https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/awsr_figures_2018_1%20%281%29.pdf

UNFPA (2016): UNFPA Results Highlights 2014-2016.
<https://www.unfpa.org/resources/unfpa-results-highlights-2014-2016>

Utrikesministeriet (2017): Utvecklingspolitisk riktlinje för det civila samhället 2017.
formin-origin.finland.fi/public/download.aspx?ID=170421&GUID={CF20A519-1B3E-4C48-BDE4-1096D7B178FB}

Utrikesministeriet (2018): Kehitysevaluoinnin vuosiraportti 2017 (Årsrapport om utvecklingsutvärderingen 2017).
https://um.fi/documents/384998/385866/kehitysevaluoinnin_vuosiraportti_2017

Unesco och UNGEI (2015): Education for All Global Monitoring Report. Gender Summary GENDER AND EFA 2000-2015: achievements and challenges.
<http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002348/234809E.pdf>

Unesco (2015): Global Education Monitoring Report 2015. Education for All 2000-2015: Achievements and Challenges.
<http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002322/232205e.pdf>

Unesco (2017): Global Education Monitoring Report 2017/8. Accountability in Education: Meeting Our Commitments.
<http://unesdoc.unesco.org/images/0025/002593/259338e.pdf>

UNHCR (2018): Global Trends. Forced Displacement in 2017.
www.unhcr.org/5b27be547.pdf

United Nations General Assembly (2016): New York Declaration for Refugees and Migrants.
http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1

United Nations/Department of Economic and Social Affairs – Development Strategy and Policy Analysis Unit, Development Policy and Analysis Division (2017): Global context for achieving the 2030 Agenda for Sustainable Development International financial flows and external debt. Development Issues No. 10, March 2017.
https://www.un.org/development/desa/dpad/wp-content/uploads/sites/45/publication/dsp_policy_10.pdf

UN Water (2018): Sustainable Development Goal 6: Synthesis Report on Water and Sanitation 2018.
http://www.unwater.org/app/uploads/2018/07/SDG6_SR2018_web_4.pdf

Statsrådet (2017): Statsrådets redogörelse om det globala handlingsprogrammet Agenda 2030 för hållbar utveckling: Hållbar utveckling i Finland – långsiktigt, koherent och inkluderande.
julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79854/VNK_j0317_net.pdf?sequence=1&isAllowed=y

V-Dem Institute (2018): Democracy for All?

V-Dem Annual Democracy Report 2018.
https://www.v-dem.net/media/filer_public/3f/19/3f19efc9-e25f-4356-b159-b5c0ec894115/v-dem_democracy_report_2018.pdf

World Bank (2017): Political economy of public financial management reforms : experiences and implications for dialogue and operational engagement.
documents.worldbank.org/curated/en/596281510894572778/pdf/121436REVISED-PUBLIC-PE-of-PFM-Reforms-Report-Web.pdf

World Bank/ESMAP (2015): BEYOND CONNECTIONS: Energy Access Redefined.
http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/Topics/Energy%20and%20Extract/Beyond_Connections_Energy_Access_Redefined_Exec_ESMAP_2015.pdf

World Bank Group (2016): Poverty and Shared Prosperity 2016: Taking on Inequality.
<https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/25078/9781464809583.pdf?sequence=24&isAllowed=y>

World Food Programme (2018): Annual performance report for 2017.
<https://docs.wfp.org/api/documents/5c0a93ecec0f4dccc9916c3978bae238e/download>

WEBBKÄLLOR:

Green Climate Fund (3.8.2018): Portfolio Dashboard.
<https://www.greenclimate.fund/what-we-do/portfolio-dashboard>

Our World in Data (uppdaterad 28.3.2017): Global Extreme Poverty.
<https://ourworldindata.org/extreme-poverty>
hänvisats till 20.8.2018

World Bank Group (30.7.2018): Proportion of seats held by women in national parliaments (%).
<https://data.worldbank.org/indicator/SG.GEN.PARL.ZS>

World Bank Group (30.7.2018): World Bank Data Bank: Individuals using the Internet (% of population).
<https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS>

World Bank Group (30.7.2018): World Bank Data Bank: Mobile cellular subscriptions (per 100 people).
<https://data.worldbank.org/indicator/IT.CEL.SETS.P2>

Bilaga 3: Mål för hållbar utveckling

1 EI KÖYHYTTÄ 	2 EI NÄLKÄÄ 	3 TERVEYTTÄ JA HYVINVOINTIA 	4 HYVÄ KOULUTUS 	5 SUKUPUOLTEN TASA-ARVO 	6 PUHDAS VESI JA SANITAATIO
KESTÄVÄÄ KEHITYSTÄ JA HYVINVOINTIA VUOTEEN 2030 - KAIKILLE JA KAIKKIALLA MAAILMASSA			7 EDULLISTA JA PUHDASTA ENERGIAA 	8 IHMISARVOISTA TYÖTÄ JA TALOUSKASVUA 	9 KESTÄVÄÄ TEOLLISUUTTA, INNOVAATIOITA JA INFRASTRUKTUUREJA
			10 ERIARVOISUUDEN VÄHENTÄMINEN 	11 KESTÄVÄT KAUPUNGIT JA YHTEISÖT 	12 VASTUULLISTA KULUTTAMISTA

TIESITKÖ?

Suomi on ollut vaikuttamassa vuosituhattavoitteiden toteutumiseen. Esimerkiksi Suomen pitkäaikaisessa yhteistyömaassa Etiopiassa Suomen apu on tuonut puhtaan veden kolmelle miljoonalle ihmiselle.

Kestävän kehityksen tavoitteet ja toimintaohjelma ohjaavat kestävän kehityksen edistämistä vuoteen 2030 saakka kaikkialla maailmassa. Myös Suomessa.

YK:n jäsenvaltioiden kestävän kehityksen tavoitteiden ja Agenda 2030-toimintaohjelman tavoitteena on äärimmäisen köyhyyden poistaminen ja kestävä kehitys kaikilla osa-alueilla: niin taloudellisesti, ihmisten hyvinvoinnin kuin ympäristön kannalta.

Taustalla ovat kahdeksan vuoden 2015 päättynyttä vuosituhattavoitetta sekä ympäristö- ja kehityskysymyksiä käsittelevä *Rion agenda*. Ne osoittivat, että tuloksia voidaan saada aikaan yhteisellä sitoumuksella: Äärimmäinen köyhyys puolitettiin etujassa ja yli kaksi miljardia ihmistä on saanut puhdasta juomavettä. Yhdeksän kymmenestä maailman lapsesta pääsee aloittamaan peruskoulun. Kehitys on kuitenkin ollut epätasaista.

Uudet tavoitteet ja toimintaohjelma ovat entistä laajempi ja kunnianhimoisempi kokonaisuus. Vuosituhattavoitteet painottuivat kehitysmaihin, mutta kestävän kehityksen tavoitteet ja toimintaohjelma asettavat velvoitteita myös teollisuusmaille – kuten Suomelle.

Mottona on, ettei kukaan jää kehityksestä jälkeen: *leave no one behind*.

KÄYTÄNNÖN TOTEUTUS RATKAISEE

Tavoitteiden avainkysymys on se, miten kestävä kehitys edistävää ratkaisuja käytännössä tehdään ja etenemistä mitataan. Agenda 2030 sisältää 17 tavoitetta ja 169 alatavoitetta. Yhteisiä mittareita eli indikaattoreita on yli 200. Toinen avainkysymys on kestävien ratkaisujen rahoittaminen.

Lähtökohtana on, että koko yhteiskunta voi omalla toiminnallaan edistää ja rahoittaa kestävä kehitys: yksittäiset kansalaiset, yritykset, kunnat, valtiot ja muut toimijat.

Virallisella kehitysavulla on edelleen merkittävä rooli erityisesti vähiten kehittyneiden maiden tukemisessa, mutta myös niissä rahoitus tulee monista eri rahoituslähteistä. Tärkeää on maiden omien voimavarojen lisääminen.

Tärkeä etappi oli heinäkuussa 2015 sovittu Addis Abeban toimintaohjelma,

KESTÄVÄ KEHITYS?

Kestävä kehitys on yhteiskunnallista muutosta, jossa turvataan nykyisille ja tuleville sukupolville hyvän elämisen mahdollisuudet niin, ettei esimerkiksi luonnonvarojen kuluteta enemmän kuin maapallo pystyy tuottamaan.

Ympäristö, ihminen ja talous otetaan tasavertaisesti huomioon päätöksenteossa ja toiminnassa.

3 ULOTTUVUUTTA:

- 1) EKOLOGINEN KESTÄVYYS
- 2) TALOUDELLINEN KESTÄVYYS
- 3) SOSIAALINEN KESTÄVYYS

13 ILMASTOTEKOJA

14 VEDENALAINEN ELÄMÄ

15 MAANPÄÄLLINEN ELÄMÄ

16 RAUHA, OIKEUDENMUKAISUUS JA HYVÄ HALLINTO

17 YHTEISTYÖ JA KUMPPANUUS

MITEN SINÄ VOIT EDISTÄÄ KESTÄVÄÄ KEHITYSTÄ?

Ulkoministeriö
Utrikesministeriet

17 KESTÄVÄN KEHITYKSEN TAVOITETTA JA ESIMERKKEJÄ 169 ALATAVOITTEESTA

1. POISTAA KÖYHYYS SEN KAIKISSA MUODOISSA KAIKKIALTA

- Poistaa äärimmäinen köyhyys (ihmiset, jotka elävät alle 1,25 dollarilla päivässä) ja vähentää ainakin puolella niiden ihmisten määrää, jotka kansallisten määritelmien mukaan elävät köyhydessä.
- Taata kaikille sosiaaliturva ja vakuutus suojaa sekä yhtäläiset oikeudet mm. taloudellisiin resursseihin, peruspalveluihin ja luonnonvaroihin.

2. POISTAA NÄLKÄ, SAAVUTTAU RUOKATURVA, PARANTAA RAVITSEMUSTA JA EDISTÄÄ KESTÄVÄÄ MAATALOUSTA

- Poistaa nälkä ja aliravitsemus sekä varmistaa, että kaikki saavat riittävästi turvallista ja ravinteikasta ruokaa.
- Tuottaa mm. maatalouden tuottavuus ja pienruoantuottajien tulot, vahvistaa sopeutumista ilmastomuutokseen.

3. TAATA TERVEELLINEN ELÄMÄ JA HYVINVOINTI KAIKEN IKÄISILLE

- Vähentää äitiyskuolleisuutta niin, että alle 70 äitiä kuolee 100000 elävänä syntynyt lasta kohden. Lopettaa vastasyntyneiden ja alle 5-vuotiaiden lasten ehkäistävissä olevat kuolemat.
- Lopettaa mm. AIDS-, tuberkuloosi- ja malariaepidemit. Ehkäistä päihitteiden väärinkäyttöä. Puolittaa 2020 mennessä liikenneonnettomuuksista johtuvat kuolemat ja vammat.
- Tukea tutkimusta ja kehittämistä ja taata kaikille edulliset välttämättömät lääkkeet ja rokotteet.

4. TAATA KAIKILLE AVOIN, TASA-ARVOINEN JA LAADUKAS KOULUTUS SEKÄ ELINIKÄISET OPPIMISMAHDOLLISUUDET

- Varmistaa, että kaikki saavat päätökseen ilmaisen, tasa-arvoisen ja laadukkaan perus- ja keskiasteen koulutuksen.
- Varmistaa kaikille mahdollisuus laadukkaaseen esiopetukseen sekä edulliseen ja laadukkaaseen ammatilliseen ja kolmannen asteen koulutukseen.

5. SAAVUTTAU SUKUPUOLTEN VÄLINEN TASA-ARVO SEKÄ VAHVISTAA NAISTEN JA TYTTÖJEN OIKEUKSIA JA MAHDOLLISUUKSIA

- Lopettaa tyttöihin ja naisiin kohdistuva syrjintä, väkivalta ja haitalliset käytännöt, kuten lapsiavioliitot ja naisten sukupuolielinten silpominen. Edistää seksuaali- ja lisääntymisterveyttä.
- Taata naisille yhtäläiset oikeudet taloudellisiin resursseihin, omistajuuteen, rahoituspalveluihin, perintöön ja luonnonvaroihin.

6. VARMISTAA PUHTAAN VEDEN SAANTI JA KESTÄVÄ KÄYTTÖ SEKÄ SANITAATIO KAIKILLE

- Varmistaa puhtaan veden saatavuus ja hyvä sanitaatio ja hygienia kaikille.
- Parantaa veden laatua, lisää vedenkäytön tehokkuutta ja suojella veteen liittyviä ekosysteemejä.

7. VARMISTAA EDULLINEN, LUOTETTAVA, KESTÄVÄ JA UUDENAIKAINEN ENERGIA KAIKILLE

- Varmistaa edullinen, luotettava ja uuden aikainen energia, lisää uusiutuvan energian käyttöä sekä parantaa energiatehokkuutta.
- Edistää puhtaan energian tutkimusta ja teknologiaa sekä niiden saatavuutta ja parantaa energiainfrastruktuuria.

8. EDISTÄÄ KAIKKIA KOSKEVAA KESTÄVÄÄ TALOUSKASVUA, TÄYTTÄ JA TUOTTAVAA TYÖLLISYYTTÄ SEKÄ SÄÄLLISIÄ TYÖPAIKKOJA

- Ylläpitää kaikkia koskevaa talouskasvua – erityisesti 7 % BKT:n vuosittaisesta kasvusta vähiten kehittyneissä maissa. Tehostaa luonnonvarojen kestävä käyttöä.
- Saavuttaa täysi ja tuottava työllisyys ja säällinen työ kaikille. Vähentää 2020 mennessä merkittävästi niiden nuorten määrää, jotka eivät käy töissä tai opiskele.
- Poistaa pakkotyö, moderni orjuus, ihmiskauppa ja lapsityö.

9. RAKENTAA KESTÄVÄÄ INFRASTRUKTUURIA SEKÄ EDISTÄÄ KESTÄVÄÄ TEOLLISUUTTA JA INNOVAATIOITA

- Kehittää laadukasta, luotettavaa ja kestävä infrastruktuuria.
- Nostaa teollisuuden osuutta työllistäjänä ja bruttokansantuotteessa – ja tuottaa sen osuus vähiten kehittyneissä maissa.

- Lisätä resurssien tehokasta käyttöä sekä edistää puhtaiden teknologioiden ja prosessien käyttöä.
- Lisätä tieteellistä tutkimusta ja rohkaista innovaatioita.

10. VÄHENTÄÄ ERIARVOISUUTTA MAIDEN SISÄLLÄ JA NIIDEN VÄLILLÄ

- Nostaa väestön köyhimmän 40 % tulojen kasvu korkeammalle tasolle kuin kansallinen keskiarvo iästä riippumatta. Edistää kaikkien sosiaalista, taloudellista ja poliittista osallistumista iästä riippumatta.
- Parantaa kansainvälisten talousmarkkinoiden ja instituutioiden sääntelyä ja valvontaa. Kannustaa viralliseen kehitysapuun ja rahansiirtoihin kehittyviin maihin.

11. TAATA TURVALLISET JA KESTÄVÄT KAUPUNGIT SEKÄ ASUINYHDYSKUNNAT

- Taata kaikille riittävä, turvallinen ja edullinen asunto, peruspalvelut sekä kestävä liikennejärjestelmä.
- Suojella maailman luonto- ja kulttuuriperintöä. Vähentää kaupunkien haitallisia ympäristövaikutuksia.

12. VARMISTAA KULUTUS- JA TUOTANTOTAPOJEN KESTÄVYYS

- Käyttää luonnonvaroja kestävästi ja tehokkaasti. Puolittaa ruokajätteen määrää jälleenmyyjä- ja kuluttajatasoilla sekä vähentää ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa.
- Varmistaa 2020 mennessä ympäristön kannalta kestävä kemikaalien ja jätteiden käsittely sekä vähentää merkittävästi niiden vapautumista ilmaan, veteen tai maahan.

13. TOIMIA KIIREELLISESTI ILMASTONMUUTOSTA JA SEN VAIKUTUKSIA VASTAAN

- Parantaa kaikkien maiden kykyä sopeutua ilmastomuutokseen. Integroida toimenpiteet kansalliseen politiikkaan, strategiaihin ja suunnitteluun sekä herättää tietoisuutta ilmastomuutoksesta.
- Mobilisoida kehitysmaiden ilmastomuutoksen hillinnän tukemiseen 100 miljardia dollaria vuosittain 2020 mennessä.

14. SUOJELLA MERIÄ JA MERTEN TARJOAMIA LUONNONVAROJA SEKÄ EDISTÄÄ NIIDEN KESTÄVÄÄ KÄYTTÖÄ

- Vähentää merten saastumista, suojella ja hallita kestävästi merten ja rannikkoalueiden ekosysteemejä.
- Lopettaa liikakalastus ja suojella 2020 mennessä vähintään 10 % rannikko- ja merialueita.

15. SUOJELLA JA PALAUTTAA ENNALLEEN MAASEKOSYSTEEMEJÄ, EDISTÄÄ NIIDEN KESTÄVÄÄ KÄYTTÖÄ SEKÄ PYSÄYTTÄÄ MAAPERÄN KÖYHTYMINEN JA LUONNON MONIMUOTOISUUDEN HÄVIÄMINEN

- Suojella ja palauttaa ennalleen 2020 mennessä maanpäällisiä ekosysteemejä, kuten vuoria ja makean veden alueita sekä edistää niiden ja metsien kestävä käyttöä. Taistella aavikoitumista vastaan.
- Pysäyttää luonnon monimuotoisuuden katoaminen ja estää uhanalaisten lajien sukupuuttoon kuoleminen. Pysäyttää suojeltujen kasvien ja eläinten salamsästy.

16. EDISTÄÄ RAUHANOMAISIA YHTEISKUNTIA, TAATA KAIKILLE OIKEUSPALVELUT, RAKENTAA TEHOKKAITA JA VASTUULLISIA INSTITUUTIOITA KAIKILLA TASOILLA

- Vähentää merkittävästi kaikkia väkivallan muotoja. Edistää oikeus- ja turvallisuus kansallisilla ja kansainvälisillä tasoilla sekä varmistaa kaikille yhtäläinen pääsy oikeuspalveluiden piiriin.
- Vähentää merkittävästi rahan sekä aseiden laittomia siirtoja, korruptiota ja lahjontaa.
- Taata kaikille laillinen henkilöllisyys, kuten rekisteröiminen syntyessä.

17. VAHVISTAA KESTÄVÄN KEHITYKSEN TOIMEENPANOJA JA GLOBAALIA KUMPPANUUTTA

- Parantaa kehittyvien maiden kykyä verojen tai muiden tulojen keräämiseen. Edistää niiden velkarahoitusta ja -helpotuksia.
- Kasvattaa merkittävästi kehittyvien maiden vientiä ja tuottaa vähiten kehittyvien maiden osuus globaalista viennistä vuoteen 2020 mennessä.
- Kehittyneiden maiden tulee toteuttaa sitoumuksensa virallisesta kehitysapusta, kuten 0,7 % osuus BKT:stä kehitysmaihin ja 0,15–0,20 % osuus BKT:stä vähiten kehittyneisiin maihin.

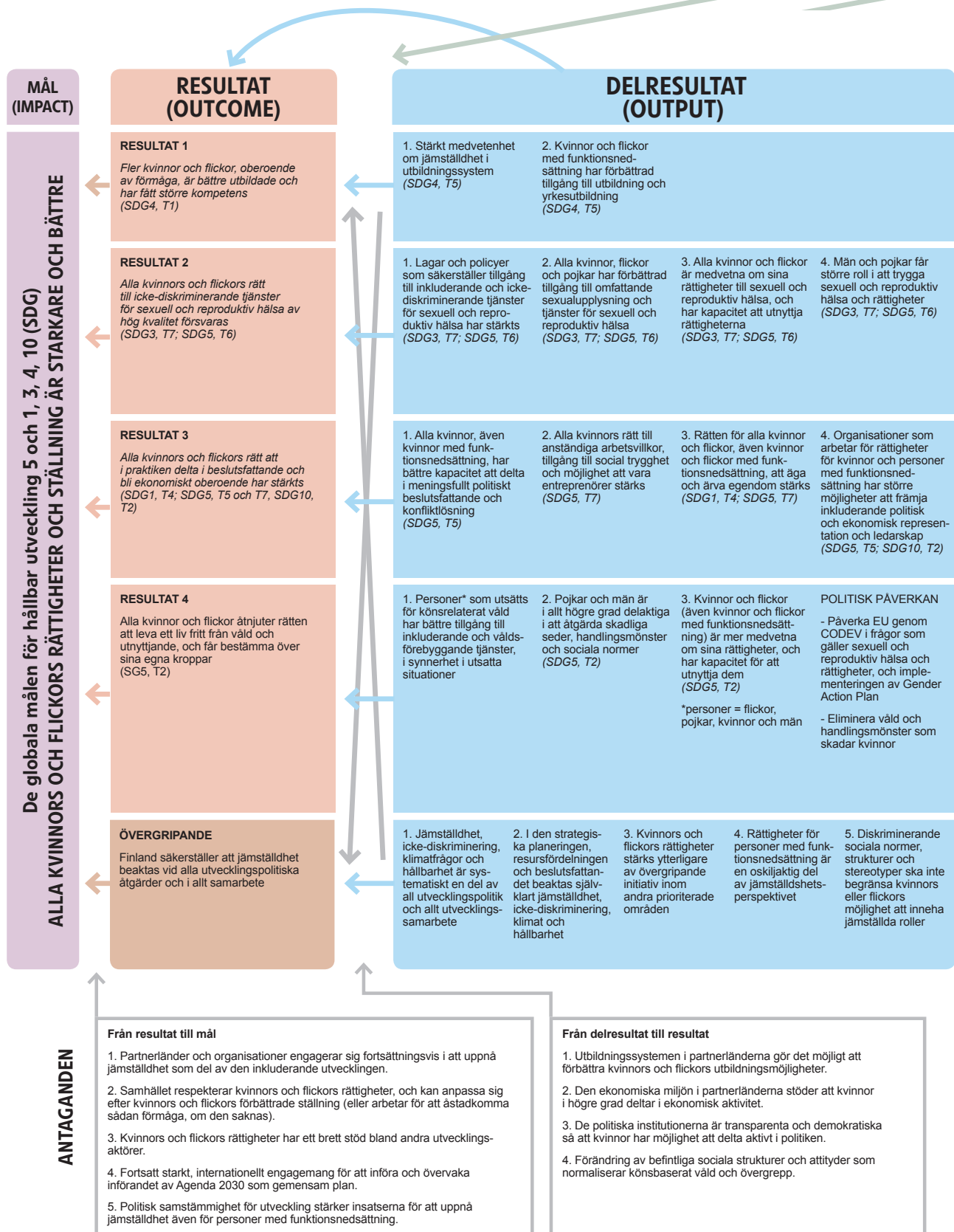
LISÄTIETOA

Ulkoministeriö: um.fi/agenda2030 – kestävä kehityksen tavoitteet
YK: Sustainable Development Goals (englanniksi) www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals
Valtioneuvoston kanslia: kestavakehitys.fi
Suomen Kestävän kehityksen yhteiskuntasitoumus: sitoumus2050.fi

Bilaga 4: Resultatkartor över utvecklingspolitiska prioriteringsområden

Förändringsmodell – prioriterat område 1: Flickor och kvinnor

POLITISK PÅVERKAN

- Allmän finansiering till UN Women, UNFPA, Unicef, och påverka implementeringen av den periodiska översynen (QCPR) och strategiska planer med fokus på de mest akuta målen
- Påverka och samordna ståndpunkter med likasinnade och expertgrupper (UN, EU, Världsbanken, OECD DAC, Norden)
- Påverka i Världsbanken för effektiv implementering av jämställdhetsstrategin
- Påverka så att jämställdhet beaktas och praktiska åtgärder är inkluderande med hjälp av utsända jämställdhetsexperten, UNV, JPO och rekrytering av finländare

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP
(pågående)

- Ge tekniskt och politiskt stöd (bilateralt och multi-bilateralt) för att främja jämställdhetsmedvetenhet och inkluderande utbildning i Moçambique, Etiopien, Nepal, Palestina, Myanmar och Afghanistan, samt multi-bilateral finansiering för yrkesutbildningar i Nepal och Jordanien
- Stödja och samarbeta med CSO:er kring inkluderande utbildning och yrkesutbildning med fokus på Etiopien
- Delta i den politiska dialogen i partnerländer och multilateralt (Unicef, UNFPA, Unesco och utvecklingsbanker)

- Delta i den politiska dialogen i FN, i EU och i partnerländerna
- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (multi-bilateralt och internationella CSO:er) i partnerländer med bräckliga förhållanden (Somalia, Afghanistan, Myanmar, Mellanöstern och Nordafrika)
- Finansiera och påverka UNFPA, EU, UNAIDS
- Stödja och samarbeta med CSO:er på landnivå, för att förespråka och tillhandahålla tjänster där den offentliga servicen är bristfällig

- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (multi- och bilateralt) i Kenya, Tanzania, Nepal, Mellanöstern och Nordafrika för bättre deltagande i beslutsfattandet, och för att stärka kvinnors ekonomiska rättigheter och ställning i Jordanien, Egypten, Tunisien och Nepal
- Finansiera och påverka UN Women, EU, Världsbanken, OECD DAC, Afrikanska utvecklingsbanken
- Stödja och samarbeta med CSO:er i partnerländer på alla nivåer, i synnerhet för lokalt politiskt beslutsfattande i Zambia och för ekonomisk självständighet för kvinnor och personer med funktionsnedsättning
- Delta i den politiska samtalen i partnerländerna

- Delta i den politiska dialogen i FN, i EU och i partnerländerna
- Finansiera och influera UN Women, UNFPA, EU, Unicef och Världsbanken
- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (genom internationella CSO:er och bilateralt) för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt könsrelaterat våld i Kenya, Afghanistan, Myanmar, Somalia och globalt
- Stödja och samarbeta med CSO:er kring skadliga seder, handlingsmönster, negativa sociala normer, våld mot kvinnor, även kvinnor med funktionsnedsättning

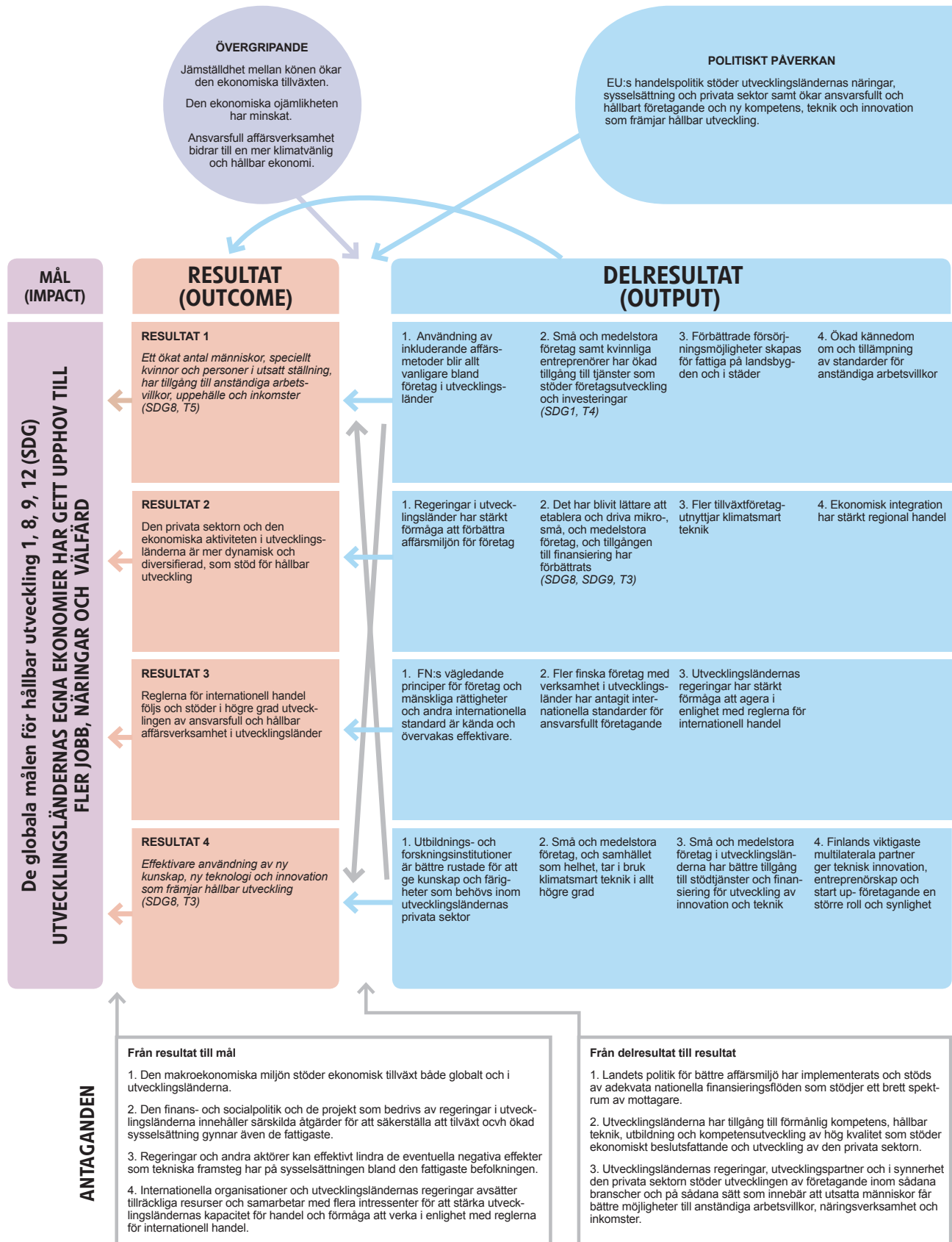
- Regelbunden utbildning, riktlinjer och rådgivningstjänster om de övergripande målen för att säkerställa tillräcklig institutionell kapacitet
- Övervaknings- och redovisningssystem för de övergripande målen på olika nivåer
- Tillhandahålla teknisk rådgivning för andra prioriterade områden, om de övergripande målen

Från verksamhet till delresultat

1. Analys av jämställdhets- och diskrimineringsaspekter är del av all utveckling, implementering och utvärdering av program.
2. Finland har ett långsiktigt engagemang för att främja jämställdhet för alla, inklusive personer med funktionsnedsättning, och har tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att uppnå önskade resultat.
3. Finlands olika SRHR-partner kan mobilisera finansiering. Andra utvecklingspartner tar en aktiv roll för att hitta innovativa sätt att säkerställa tillräcklig finansiering.
4. Finland har mätbara och tydligt definierade mål och tillräckliga resurser för politisk påverkan.
5. Den grundläggande utvecklingspolitiska principen "lämna ingen utanför" är vägledande för Finlands åtagande att minska fattigdomen och öka jämlikheten.

Förändringsmodell – prioriterat område 2: Ekonomi och sysselsättning

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP

Påverka EU-kommissionens handelspolitik och ståndpunkter på internationella forum, så att Finlands utvecklingspolitiska målsättningar beaktas.

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP
(pågående)

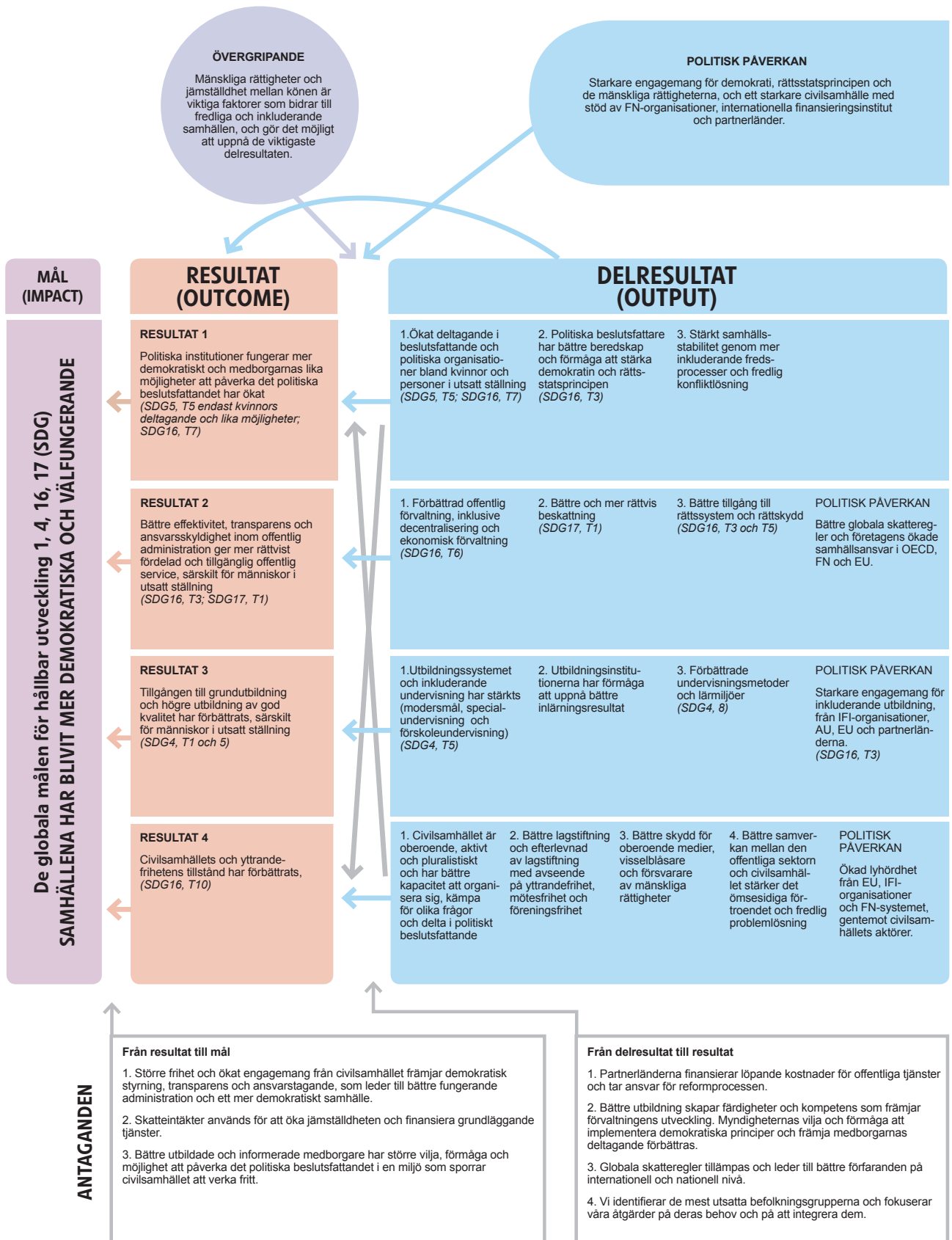
- Förbättra affärsmiljön och tillgången till tjänster genom bilateralt och regionalt samarbete i Zambia, Tanzania, Östafrika och södra Afrika
 - Företag i utvecklingsländer stöds av Finnfund, Finnpartnership, BEAM och IFC Blended Climate Facility-programmet
 - Kvinnliga entreprenörer stöds genom bilateralt, multilateralt och multi-bi samarbete i Zambia, Kenya, Mellanöstern, Nordafrika, Nepal och Centralasien
 - Förbättrade möjligheter till sysselsättning och ekonomiskt inflytande via projekt som leds av civilsamhället
- Regeringarnas förmåga att förbättra affärsmiljön har stärkts, främst genom bilateralt och regionalt samarbete i Zambia och Östafrika
 - Den gynnsamma affärsmiljön inom skogssektorn har stärkts tack vare bilateralt samarbete i Tanzania och Kenya
 - Finnfunds investeringar i finansiella institutioner stöder företagstillväxt i utvecklingsländer
 - Klimatmässigt hållbara investeringar stöds, via IFC, Finnfund och PIF
 - Finlands främsta investeringspartners (IFC, GEF, AsDB, IDB) påverkas för att öka privatsektorns finansiering av klimatmässigt hållbart företagande
 - Bilateralt och regionalt samarbete ger upphov till ny affärsverksamhet i Zambia, Tanzania, Vietnam, södra Afrika, Östafrika och Mekongregionen, även i samarbete med CSO:er.
- Förbättrad övervakning av nationella handlingsplaner för affärsverksamhet och mänskliga rättigheter genom OHCHR och andra aktörer
 - Praxis för ansvarsfullt företagande förespråkas bland finländska företag och samma praxis krävs av företag som finansieras genom UM:s utvecklingspolitiska finansieringsinstrument.
 - Multilateralt samarbete med UNCTAD, ITC, WTO, UNIDO, EIF och ACWL i syfte att stärka utvecklingsländers kapacitet för handel
 - Världstullorganisationen (WCO) utvecklar de nationella tullarnas kapacitet i södra Afrika och Östafrika
- Högskolornas kapacitet, samarbetet mellan industri och högskolor och genererande av ny kunskap stöds av HEI-ICI, BEAM och utvecklingsforskning.
 - Bilateral och regionala projekt i Etiopien och Centralasien, genom Världsbanken och Unicef, stöder ibruttagande av digital teknik i företag och samhället
 - Teknisk utveckling och innovation inom den privata sektorn stöds av bilaterala projekt
 - BEAM och Finnpartnership stöder finländska företags pilotprojekt, innovation och ny teknik i utvecklingsländer.
 - Stöd för UNTIL Finland för att finna innovativa lösningar för att nå de globala målen för hållbar utveckling inom utbildning, hälsa, cirkulär ekonomi, fred och säkerhet.
 - Främjande av investeringar i innovation, och ibruttagande av digital teknik i utvecklingsländer inom ramen för FN-systemet (inklusive Världsbanken)

Från verksamhet till delresultat

1. Utrikesministeriet och dess partner samarbetar med den privata sektorn och utnyttjar investeringar och kunskaper från tekniskt och socialt progressiva företag.
2. UM har tillräckliga personalresurser för planeringen och genomförandet av utvecklingspolitiken samt för konsekvent påverkansarbete inom flera politikområden, speciellt inom handelspolitiken.
3. UM och dess partner fortsätter att investera i utvecklingen av den privata sektorn och engagerar den aktivt inom andra relevanta utvecklingspolitiska prioriterade områden.
4. Finland och dess partner lyckas identifiera de mest utsatta befolkningsgrupperna, och riktar sitt stöd till dem på bästa möjliga sätt. UM kräver att partner tillämpar rättighetsperspektivet och effektivt integrerar de övergripande målen i all verksamhet.

Förändringsmodell – prioriterat område 3: Välfungerande samhälle

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP

- Deltagande och påverkan genom politisk dialog i partnerländer, internationella finansieringsinstitut, FN-systemet, EU, AU, OECD, Community of Democracies.

- Stödja CSO:ers arbete

- Påverka sektorbaserade och andra arbetsgrupper på landnivå, som del av implementerandet av landsstrategin

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP
(pågående)

- Delta i den politiska dialogen i Myanmar och Moçambique
- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (bilateralt och multi-bilateralt) i partnerländer
- Finansiera och påverka UNDP och UN Women
- Stödja och samarbeta med CSO:er
- Påverka sektorbaserade och andra arbetsgrupper på landnivå, som del av implementerandet av landstrategin
- Samarbeta med internationella CSO:er (IMD)

- Delta i den politiska dialogen i Tanzania, Kenya, Nepal och Moçambique
- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (bilateralt och multi-bilateralt) i partnerländer
- Finansiera och påverka UNDP, internationella finansieringsinstitutioner och OECD
- Stödja och samarbeta med CSO:er
- Påverka sektorbaserade och andra arbetsgrupper på landnivå, som del av implementerandet av landsstrategin
- Samarbeta med internationella CSO:er (bl.a. GFI, Transparency International)

- Delta i den politiska dialogen i Moçambique, Etiopien, Nepal, Palestina, Afghanistan och Myanmar
- Ge tekniskt, ekonomiskt och politiskt stöd (bilateralt och multi-bilateralt) i partnerländer
- Finansiera och påverka Unesco, Unicef och Världsbanken
- Stödja och samarbeta med CSO:er
- Påverka sektorbaserade och andra arbetsgrupper på landnivå, som del av implementerandet av landsstrategin

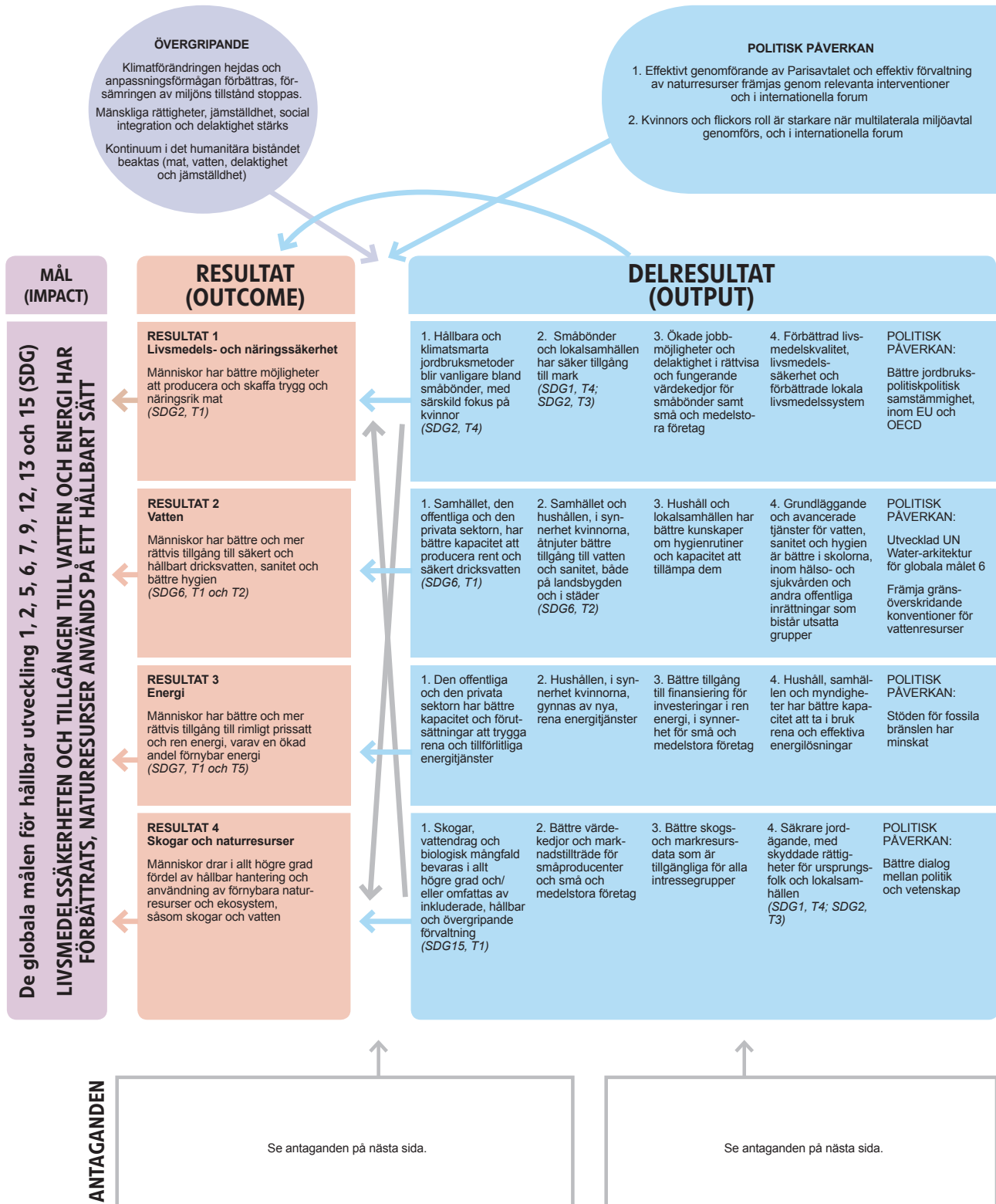
- Delta i den politiska dialogen i alla partnerländer
- Påverka sektorbaserade och andra arbetsgrupper på landnivå, som del av implementerandet av landsstrategin
- Aktiv medverkan i EU:s landprogram, för engagemang i civilsamhället
- Finansiera och påverka Unesco
- Stödja och samarbeta med CSO:er
- Samarbeta med internationella CSO:er (Transparency International, Internationella juristkommissionen)

Från verksamhet till delresultat

1. Finlands politik för att påverka strategier på landnivå och multilaterala organisationer är samstämmiga med målsättningarna inom detta prioriterade område och stöds av tillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser.
2. CSO:er som får stöd av Finland stärker civilsamhället och bidrar till inkluderande förhållanden.
3. Finländska ministerier, organ, universitet, forskningsinstitutioner och CSO:er har fungerande nätverk, bidrar till varandras arbete och fungerar samstämmigt sinsemellan.
4. Finlands finansiering till utvecklingsländer och multilaterala organisationer är tillräcklig för att generera önskade resultat.
5. Utvecklingssamarbetet har finländsk expertis att tillgå.

Förändringsmodell – prioriterat område 4: Naturresurser

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP

- Inflytande på internationella forum och påverkan på Finlands och EU:s ståndpunkter i förhandlingar om multilaterala miljöavtal
- Påverkan och strategisk finansiering av internationella organisationer, konventioner och andra partner (IFAD, FAO, WFP, GCF, GEF, IDB, UNEP, UNCCD, CBD, UN FF och IUCN)

METODER, VERKSAMHET, PARTNERSKAP
(pågående)

- Bilateral program och multilateralt samarbete med IFAD, FAO, EU och Världsbanken
 - Finländska CSO:er stöder samhällsbaserade inkluderande projekt (livsmedelssäkerhet, vatten, energi)
 - Forskningsprojekt stöds genom regionalt samarbete, högskoleprogrammet HEI-ICI och Finlands Akademi
 - Den privata sektorn och partnerskap mellan den privata och den offentliga sektorn, med fokus på småbönder och små och medelstora företag, stöds genom bilaterala program, BEAM, Finnfund och Finnpartnership
- Stöd till bilaterala program för vatten, sanitet och hygien på landsbygden i Nepal, Etiopien och Kenya, med fokus på sektorsövergripande samarbete
 - Övergång från bilateralt utvecklingssamarbete till kommersiellt finansierat samarbete i Vietnam.
 - I Palestina, Nepal och Afghanistan samfinansierar Finland vattenprojekt genom Världsbanken och UNICEF
 - Utrikesministeriet söker EU-finansiering för vattenprogram i Nepal
- Projekt för ren energi stöds främst genom mjuka lån och blandad finansiering till den offentliga och privata sektorn
 - Finansiering i startfasen till företag inom ren energi i södra Afrika, Östafrika och Sydostasien
 - Bygga upp de ukrainska myndigheternas kapacitet att skapa politiska förutsättningar för förnybar energi och energieffektivitet
 - Stöd för ibruktage av teknik för ren energi genom finansiering till den privata sektorn och andra åtgärder
- Samarbete bilateralt, multilateralt, med CSO och institutioner för att stödja hållbart skogsbruk i Myanmar
 - Samarbete bilateralt och mer CSO:er för att stödja integrerad förvaltning på landsbygden av vatten- och miljöresurser i t.ex. Nepal, och för säkrare markägande i Etiopien
 - Stöd för övergång till privat skogsbruk, främst genom bilateralt samarbete med fokus på Kenya och Tanzania
 - Regionalt samarbete för att stödja gränsöverskridande förvaltning av vattenresurser i Centralasien

Se antaganden på nästa sida.

Antaganden

LIVSMEDELS- OCH NÄRINGSSÄKERHET

Från resultat till mål

1. De internationella och nationella finansiella flödena och satsningarna för att avskaffa hunger och förbättra livsmedels- och näringssäkerheten har ökat. Detta är i linje med de globala målen och Agenda 2030 och engagerar partnerskap mellan intressgrupper på olika nivåer, aktiva och ansvarsfulla investeringar av den privata sektorn, civilsamhället och lokalsamhällen.
2. Jordbruks-, närings- och finanspolitik på nationellt plan stöder hållbar jordbruks- och landsbygdsutveckling, och nationella budgetar ger utrymme för tillräckliga investeringar, t.ex. i landsbygdsens infrastruktur och jordbruksrådgivning.
3. Global och regional handelspolitik som snedvrider marknaden reduceras och upphör till sist helt och hållet, till fördel för jordbruksproduktionen i utvecklingsländer.

Från inverkan till resultat

1. Synergieffekterna mellan projekt som finansieras av Finland med olika finansieringsinstrument och de olika partnerprogrammen har stärkts. Jämställdhet, ungdomsfrågor, mänskliga rättigheter och social integration har införlivats i åtgärderna på praktiskt plan.
2. Den landsstrategiska planeringen och projektcykeln tar hänsyn till de starka kopplingarna mellan livsmedelssäkerhet, vatten, energi, klimat, humanitärt bistånd och undviker silotänkande. T.ex. är hållbar livsmedelsförsörjning beroende av stabil och tillförlitlig förvaltning av vattenresurser.

Från verksamhet och metoder till inverkan

1. Den tillgängliga finländska finansieringen utnyttjas effektivt för att stödja livsmedels- och näringssäkerhet på olika sätt (bilateralt, multilateralt, forskning, CSO:er).
2. Instrument för den finländska privata sektorn kan användas för innovationer och projekt inom jordbruket och landsbygdsutveckling.
3. Utrikesministeriets program för utvecklingssamarbete och politiska påverkansarbete består av kompletterande och samstämmiga strategier och satsningar som rör jordäggande och socialt skydd.
4. Den landsstrategiska planeringen och projektcykeln tar hänsyn till de starka kopplingarna mellan livsmedelssäkerhet, vatten, energi och klimat. Därtill finns förståelse för vikten av humanitärt samarbete och olika teman (jobb, kön, migration och konflikter) för att skapa en övergripande approach till livsmedels- och näringssäkerhet.

VATTEN

Från resultat till mål

1. Ökad finansiering för vatten, sanitet och hälsovård i partnerländerna.
2. Humanitära kriser orsakade av naturkatastrofer eller andra oroligheter överskrider inte partnerländernas mänskliga och ekonomiska resurser, och kontinuitet är ett övergripande tema för att förbättra riskhantering och beredskap för katastrofer.
3. Vatten som naturresurs hanteras på ett sätt som åtminstone garanterar hållbar tillgång till dricksvatten och delmål 4.4 om vattendrag.
4. Bättre övergripande politik mellan olika vattenrelaterade sektorer (vatten, utbildning, hälsa) för att nå resultaten.

Från inverkan till resultat

1. Erbjuder gynnsamma förhållanden för att trygga hållbarheten i projekt, inklusive kraftfulla åtgärder efter uppbyggnadsfasen. Fokus enbart på genomförandet försvagar hållbarheten både på kort och på lång sikt.
2. Politisk samstämmighet på landnivå: utbildningssektorn, hälsovården och vattensektorn är fullt delaktiga i delmål 4.2 (i) tillgång till vatten, sanitet och hygienutbildning; jordbruks-, skogsbruks-, energi- och vattensektorerna är fullt delaktiga i delmål 4.4 (ii) integrerad hantering av vattenresurser.
3. I insatserna är mänskliga rättigheter och social integration kraftfullt integrerade, vilket möjliggör tillhandahållande av vatten och sanitet för alla, även de mest marginaliserade grupperna.

Från verksamhet och metoder till inverkan

1. Resursfördelningen mellan utrikesministeriets avdelningar och enheter samordnas så att planerade resultat nås på ett balanserat sätt. På så vis undviks projekt som ensidigt fokuserar på ett tema (t.ex. enbart sanitet, vatten eller landsbygden).
2. Diversifierad användning av utvecklingspolitiska instrument (se antagande 2 ovan), inklusive forskning, multi-bilaterala och multilaterala partnerskap, med särskilt fokus på multilateral påverkan för bättre hantering av vattenresurser (även gränsöverskridande vatten) genom initiativ för vattenarkitektur och för fullständig implementering av globala målet 6.
3. Regionala och internationella element har förstärkts bland utrikesministeriets globala vattenprogram.

ENERGI

Från resultat till mål

1. Ren energi är allmänt erkänt och accepterad som ett lönsamt alternativ till fossil bränslen i utvecklingsländer, och stöds av lagstiftning och avskaffandet av snedvridande subventioner som gynnar fossila bränslen.
2. Kostnaderna för tekniken för förnybar energi sjunker vilket ger bättre konkurrenskraft i förhållande till fossila bränslen och centraliserade lösningar.
3. Behovet av snabba åtgärder för att reagera på klimatförändringar har lett till nationell politik som främjar bekämpandet av klimatförändringen.

Från delresultat till resultat

1. Nationell politik främjar entreprenörskap inom decentraliserad produktion av förnybar energi.
2. Subvention av fossila bränslen underminerar inte ekonomisk hållbarhet i insatser som får stöd av Finland.
3. Effektiv givarsamordning och sammanhängande, komplementär användning av finländska biståndsinstrument skapar synergier och förhindrar överlappningar..

Från verksamhet till delresultat

1. Nivån på den finländska finansieringen till energiprojekt bibehålls. Samtidigt sätts starkare fokus på den privata sektorns och nya kommersiella samarbetsformers roll i att ersätta projekt som behöver förmånliga krediter.
2. Olika samarbetsformer mellan utrikesministeriet och andra ministerier används på ett mer balanserat sätt, vilket innebär att man på sikt kan ersätta de allt färre energiprojekten med förmånliga krediter i utrikesministeriets landprogram.
3. Finländska instrument för den privata sektorn lyckas mobilisera kompetenta aktörer med tillgång till tekniskt pålitlig, kostnads-effektiv, förmånlig och därmed inkluderande teknik för förnybar energi, som också svarar mot städernas energibehov.
4. Utrikesministeriets projekt anses effektiva och ändamålsenliga och lyckas locka tillägsresurser även utanför ministeriet.

SKOGAR OCH NATURRESURSER

Från resultat till mål

1. Bland regeringar, den privata sektorn och civilsamhället finns en större gemensam förståelse för att man inte kan minska fattigdom och ojämlikhet eller skapa hållbar social och ekonomisk utveckling utan att skapa en hållbar utveckling med tanke på miljön, hantera naturresurser ansvarsfullt och bekämpa klimatförändringen. Denna förståelse får stöd av vetenskaplig forskning och internationella överenskommelser, till exempel Agenda 2030 och Paris klimatavtal.

Från delresultat till resultat

1. Regeringar erkänner i sin politik vikten av ett rättighetsperspektiv, särskilt i frågor som gäller jordäggande, jämställdhet, den privata sektorn, när man vill främja effektiv och hållbar förvaltning av skogar och andra naturresurser samt partnerskap mellan flera olika intressegrupper.
2. Regeringar och offentliga organisationer använder öppnare och mer transparenta metoder för att dela sådan information som producerats och administreras i system som skapats med finskt stöd.
3. I sin politik tillstår regeringar att det finns ett samband mellan ineffektiv, ohållbar hantering av skogar och andra naturresurser å ena sidan och konflikter och migration å andra sidan.

Från verksamhet till delresultat

1. Balanserad och tillräcklig fördelning av finansiella resurser för att uppnå målen för biologisk mångfald och vattenresurser, skogsbruk samt naturresurs- och miljöstyrning. Förståelse för kopplingarna mellan klimatförändring och miljöförstöring.
2. Finländska mekanismer och instrument för utvecklingssamarbete används på ett kompletterande och sammanhängande sätt som tar hänsyn till kopplingarna mellan sektorerna skogsbruk, klimat, energi, vatten och bevarandet av biologisk mångfald.
3. Finländska ministerier med ansvar för klimat, miljö och skogsbruk inser vikten av att tillgodose utvecklingsländernas behov samstämmigt och i enlighet med Finlands utvecklingspolitik.
4. Metoderna och verksamheten främjar jämställdhet och tar hänsyn till behovet av att förbättra mobiliseringen av resurser från alla tillgängliga källor, av flerpartssamarbete och inkluderande metoder som stärker i synnerhet utsatta människors ställning, till exempel personer med funktionsnedsättning och ursprungsfolk.

Bilaga 5: Metoder

a. Statistiska begrepp

Finansieringsbeslut

Finansieringsbeslutet är en skriftlig förbindelse till kommande medelanvändning. Beslutet garanteras med offentliga medel som behövs. Finansieringsbesluten i resultatrapporten omfattar alla finansieringsbeslut som fattats 1.6.2015–31.12.2017 under momentet för egentligt utvecklingssamarbete (24.30.66) eller momentet för finansiella investeringar i utvecklingssamarbete (24.30.89). Hävningsbesluten har avdragits från den totala summan, dvs. om projekt har haft oanvända medel har dessa avdragits från summan.

Utbetalning

Med medelanvändning dvs. utbetalning avses utgifter som utvecklingssamarbetet orsakat. Utbetalningarna består av momentet för egentligt utvecklingssamarbete, momentet för finansiella investeringar i utvecklingssamarbete samt olika förvaltningsområdets övriga moment ur vilka poster som betraktas som utvecklingssamarbete har betalats. När det gäller vissa poster har endast en viss andel av betalningarna betraktats som utvecklingssamarbete (t.ex. betalningar till EU och mottagning av flyktingar och asylsökande). Om rapporteringsreglerna har man avtalat med medlemsländerna i OECD:s utvecklingsbiståndskommitté för att säkerställa siffrornas jämförbarhet och trovärdighet.

Utbetalningarna under 2017 baserar sig på preliminära

uppgifter. Små justeringar av siffrorna kan förekomma fram till slutet av 2018.

Bilaterala utbetalningar

I statistiken betraktas som bilaterala utbetalningar allt utbetalt allmänt stöd utom stöd som betalats till mellanstatliga organisationer (FN-organisationer, EU-institutioner, Världsbankgruppen, regionala finansinstitut).

Sektorer

OECD:s utvecklingsbiståndskommitté har avtalat om sektorer som beskriver hur utbetalningarna är fördelade mellan olika syften. Endast den huvudsakliga sektorn beaktas för varje finansieringsobjekt, även om verksamheten kan omfatta flera sektorer.

b. Aggregatindikatorer för prioritetsområden

PRIORITETSOMRÅDE 1: KVINNORS OCH FLICKORS RÄTTIGHETER OCH STÄLLNING HAR FÖRBÄTTRATS

Indikator 1:

Antalet/andelen flickor av elever som börjar högstadiet

Motivering:

Indikatorn anger antalet flickor på högstadiet och beskriver indirekt även kvaliteten på undervisningen på lågstadiet och flickors sociala och ekonomiska möjligheter att delta i utbildningen. I de flesta länder är antalet flickor respektive pojkar i lägre årskurser lika stort, medan det antal flickor som börjar högstadiet än så länge är mindre än antalet pojkar. Högstadiet har stor betydelse eftersom det är vägen till yrkesutbildning och högre utbildning. Nu kan förändring i resultaten bäst ses i ökningen av antalet flickor som börjar högstadiet, och därför har det valts till indikator.

Metoder/Tekniska observationer:

Indikatorn följs upp i alla de program inom undervisningssektorn som Finland bistår. Information samlas in från första årskursen på högstadiet (lower secondary level), som beroende på land är årskurs 7, 8 eller 9. Som indikator används det totala antalet flickor och andelen flickor av alla elever på första årskursen på högstadiet i enskilda länder (net enrollment rate for lower secondary). Information samlas in per årskurs så att informationen är så jämförbar som möjligt mellan olika länder. Som utgångsläge används år 1999. Indikatorn ska endast omfatta länder där Finland är med i samfinansierade utvecklingsprogram inom undervisningssektorn. I denna rapport har resultaten från denna indikator inkluderats i indikatorn "Det totala antalet elever på högstadiet och andelen flickor 1999 och 2015" för prioritering 3.

Disaggregering:

Ej disaggregering.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

För indikatorn finns det tillgänglig information om landprogram och årlig statistik från undervisningsministerierna i utvalda bilaterala länder (Etiopien, Moçambique, Myanmar, Nepal, Palestina, Afghanistan).

Indikator 2:

Antalet kvinnor och flickor som använder tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa

Motivering:

Indikatorn beskriver hur kvinnor och flickor genom tillgång till bra tjänster kan påverka sitt eget och sin familjs liv till exempel genom att besluta om hur många barn de vill ha och när samt om att förbättra det egna hälsotillståndet. Därigenom har de bättre möjligheter att bland annat ha avlönade jobb, delta i samhället och beslutsfattandet och tillbringa sin fritid.

Metoder/Tekniska observationer:

Indikatorn innefattar antalet kvinnor och flickor som har fått olika tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter, inklusive preventivmedelstjänster, tjänster för sexuell hälsa,

tjänster för mödr hälsa, sexualrådgivning eller sexualundervisning, säker abort osv. När det gäller rådgivningstjänsterna beaktas rådgivning som tillhandahålls individer, familjer, grupper eller på internet och där det skapas en dialog med personen och personen kan ställa frågor om sin situation. Om en dialog inte förekommer, räknas inte informationsverksamheten med.

Antalet användare av olika tjänster räknas samman. Undantaget är specificerad information varvid endast det totala antalet räknas samman (till exempel ett visst antal förlossningar varav ett visst antal kejsarsnitt. Då räknas, endast det totala antalet förlossningar). Informationen bygger på de projektspecifika siffrorna i års- och sexmånadersrapporterna, inte på den nationella statistiken.

Disaggregering:

Informationen kan specificeras till exempel enligt tjänster som ges, användare av tjänster per åldersgrupp eller utbildade personers kön.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Ej specificering.

PRIORITETSOMRÅDE 2: UTVECKLINGSLÄNDERNAS EKONOMI HAR ÖKAT ANTALET ARBETSTILLFÄLLEN OCH NÄRINGAR SAMT VÄLFÄRDEN

Indikator 1: Antalet understödda arbetstillfällen inom den privata sektorn

Motivering:

Indikatorn beskriver väl resultaten på output-/outcome-nivå (understödda arbetstillfällen output, nya arbetstillfällen outcome). Den har en fast koppling till flera SDG, kan mätas och aggregeras. Resultatinformation kan inhämtas från flera projekt. Resultatinformation för indikatorn i fråga kan också aggregeras från multilaterala organisationers resultat. Enligt DCED beskriver indikatorn också effekter av utvecklingen av affärs miljön.

Metoder/Tekniska observationer:

I antalet ingår 1) antalet nya arbetstillfällen som har skapats inom den privata sektorn, i värdekedjor eller företag med hjälp av projektet och 2) antalet befintliga arbetsplatser hos de aktörer eller företag inom den privata sektorn eller i värdekedjor som har varit föremål för projektet, när det gäller arbetsplatser som skulle ha försvunnit utan stöd. I arbetsplatserna ingår heltids- och deltidsjobb, säsongsjobb och jobb inom den inofficiella sektorn. Utöver antalet direkta arbetstillfällen beräknas antalet indirekta arbetstillfällen (ett indirekt arbetstillfälle skapas i en underleverantörs eller kunds företag till följd av projektet, även om leverantören eller kunden inte är föremål för stöd). Deltidsjobb, säsongsjobb och jobb inom den inofficiella sektorn omvandlas till heltidsjobb på följande sätt: till exempel ett jobb för tre månader motsvarar 0,25 jobb. Om det saknas närmare information om deltidsjobb, säsongsjobb eller jobb inom den inofficiella sektorn används enligt OECD tumregeln att två deltidsjobb motsvarar ett heltidsjobb.

Disaggregering:

- Andelen nya arbetstillfällen av alla arbetstillfällen
- Direkta/indirekta arbetstillfällen
- Män/kvinnor

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Regionala och multilaterala projekt i det bilaterala samarbetet, den privata sektorns instrument och de multilaterala organisationernas avgränsade tematiska program och fonder

Indikator 2: Antalet understödda företag

Motivering:

Indikatorn beskriver resultat av utvecklingen av affärsmiljön på output-/outcome-nivå (understödda företag output, nya företag outcome). Den kan mätas och aggregeras. Resultatinformation kan inhämtas från flera projekt. Enligt OECD beskriver indikatorn också effekter av utvecklingen av affärsmiljö.

Metoder/Tekniska observationer:

I antalet ingår 1) antalet nya företag som har grundats med hjälp av projektet 2) antalet företag och andra affärsenheter som har varit föremål för projektet och som tack vare stödet har fortsatt verksamheten eller kunnat utvidga eller utveckla verksamheten. Till "företag" hör även andelslag och affärsenheter som har grundats inom den officiella ekonomin. Om enskilda understödda jordbrukare inom jordbruket eller den inofficiella ekonomin är företagare kan de i detta sammanhang betraktas som "företag". En företagare ska dock inte betraktas som både "ett företag" och "ett arbetstillfälle".

Disaggregering:

- Andelen nya företag av alla företag
- Företag som ägs av män/kvinnor
- Mikroföretag, små och medelstora företag samt stora företag (enligt den nationella definitionen)

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Regionala och multilaterala projekt i det bilaterala samarbetet, den privata sektorns instrument och de multilaterala organisationernas avgränsade tematiska program och fonder

PRIORITETSOMRÅDE 3: SAMHÄLLENAS DEMOKRATI OCH FUNKTIONSFÖRMÅGA HAR BLIVIT STARKARE

Indikator 1:

Antalet länder där demokratisering av parlament, partier eller lokala politiska beslutsorgan har understötts.

Motivering:

Indikatorn beskriver omfattningen av Finlands bistånd. Demokratiarbete utförs mycket kontextbaserat och det är inte ändamålsenligt att jämföra resultat. Inputindikatorn stöds genom casebaserad rapportering av de resultat som har uppnåtts genom stödet.

Metoder/Tekniska observationer:

I siffran ingår länder där Finland har bidragit till ökad öppenhet, redovisningsskyldighet, delaktighet och kapacitet att sköta uppgifter inom nationella eller regionala/lokala politiska organ, dvs. representativa organ som stiftar lagar och/eller fattar politiska beslut

Disaggregering:

Enligt land, institution (nationellt/regionalt/lokalt parlament, politiskt parti).

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Multi- och bilaterala projekt, de multilaterala organisationernas tematiska program och fonder, civilsamhällesorganisationernas projekt.

Indikator 2:

Antalet personer som har fått rättshjälp och rådgivning vid juridiska behov

Motivering:

Indikatorn beskriver hur rättssystemet fungerar och människors tillgång till rättskydd. Rättshjälp och juridisk rådgivning är konkreta tjänster för människor samt element i de rättstatsprojekt som Finland bistår.

Rättshjälp stärker särskilt skyddet för fattiga och utsatta människor, minskar ojämlikheten och ökar redovisningsskyldigheten för rättsväsen och juridiska aktörer.

Metoder/Tekniska observationer:

Indikatorn innefattar människor som har fått tillgång till juridiska tjänster till följd av bidraget från de projekt som Finland har stött. I de projekt som Finland bistår omfattar de juridiska tjänsterna i regel antingen 1) en avgiftsfri personlig juridisk rådgivning (legal counselling, legal consultations) eller rättshjälp (legal aid) eller 2) grupprådgivning för vissa målgrupper eller målsamhällen. Om ett enskilt projekt tillhandahåller båda tjänsterna räknas de biståndsmottagare som har nåtts via personliga tjänster för rättshjälp/juridisk rådgivning respektive via grupprådgivning samman för varje enskilt projekt. Till exempel om man i projektet separat bokför antalet personer som besökt en rättshjälpsbyrå respektive personer som deltagit i gruppevenemang som projektet ordnat och där samhällsmedlemmar kan diskutera med en jurist om rättsliga problem eller få information om ansökan om förmåner eller andra rättsliga frågor räknas förmånstagarna i bägge grupperna ihop för projektets del. Kriterierna för rättsliga tjänster och förmånstagare definieras i projekthandlingar, och de tjänster som tillhandahålls definieras enligt kontexten och det aktuella rättssystemet. Rättshjälp och juridisk rådgivning kan vara tjänster som tillhandahålls av andra aktörer än myndigheter, civilsamhällesorganisationer eller – i vissa situationer – officiella rättssystem. I juridisk rådgivning ingår endast tjänster där biståndsmottagarna har fått möjlighet till dialog vid sina juridiska problem.

Disaggregering:

Minst enligt kön och om möjligt även enligt ålder och funktionsnedsättning.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Rättstatsprojekt som Finland finansierar. Projekten är främst multilaterala och bilaterala projekt, INGO-projekt och PYM-projekt. Vissa projekt är samfinansierade projekt. Utbudet av rättshjälp och juridisk rådgivning är en del av projektens mål, och prioriteringen av tjänsterna varierar i projekten.

Indikator 3:

Det totala antalet elever på högstadiet och andelen flickor 1999 och 2015

Motivering:

Indikatorn beskriver samhällsutvecklingen på ett omfattande plan på grund av dess stora multiplikatoreffekter. Övergången till högstadiet är en indirekt indikator även på lägstadiets funktionsförmåga. De senaste åren kommer antalet och andelen personer som gått ut högstadiet inte att utvecklas lika positivt som ökningen av antalet personer som börjar högstadiet, eftersom

antalet som hoppar av skolan än så länge är stort.

Metoder/Tekniska observationer:

De program inom undervisningssektorn som Finland bistår har samlat in information från första årskursen på högstadiet (lower secondary level). För att kunna få en mer övergripande bild av förändringen beslutade man i denna rapport att använda Unescos statistikkontors data som innehåller det totala antalet elever 1999 och 2015. I tabellen sammanställdes utvecklingen av andelen flickor under dessa år (jfr PP1, indikator 1). Indikatorn omfattar länder där Finland är med i samfinansierade utvecklingsprogram inom undervisningssektorn.

Disaggregering:

Enligt kön.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Informationen har inhämtats från Unescos Global Education Monitoring-rapporter 2015 och 2017.

Indikator 4:

Antalet understödda civilsamhällesaktörer (under rapportperioden eller 2015–2017).

Motivering:

Ej motivering.

Metoder/Tekniska observationer:

1. Definitionen av civilsamhällesaktör inhämtas från Utvecklingspolitisk riktlinje för det civila samhället. I riktlinjen avses med civilsamhällesaktörer icke-vinstdrivande föreningar, gemenskaper, nätverk eller sociala rörelser som grundats kring ett gemensamt tema, mål eller en ideologi, men också till exempel icke-kommersiella medier, stiftelser och forskningsinstitut.

2. Med stöd avses finansiellt stöd och/eller in-kind-stöd som fördelas direkt till aktörer och som ska vara långvarigt, processliknande stöd/samarbete, till exempel långvarig utbildning, mentorskap eller något annat deltagande i programverksamheten.

Disaggregering:

Ej disaggregering.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Antalet understödda civilsamhällesaktörer ska bygga på data som kan verifieras, till exempel årsrapporter.

PRIORITETSOMRÅDE 4: TILLGÅNGEN TILL MAT, VATTEN OCH ENERGI HAR FÖRBÄTTRATS OCH NATURRESURSER UTNYTTJAS MER HÅLLBART

Indikator 1:

Antalet småbrukare och livsmedelsproducenter som har nåtts genom åtgärder som förbättrar tillgången till mat och produktiviteten.

Motivering:

Indikatorn anger antalet direkta biståndsmottagare (småbrukare) som på ett konkret sätt nåtts genom projekten. Bland biståndsgivarna har indikatorn allmänt konstaterats vara en fungerande indikator för resultatuppföljning.

Metoder/Tekniska observationer:

Informationen beräknas som antal jordbrukare och producenter som har nåtts direkt genom projekt och program som främjar landsbygdsutvecklingen och tillgången till mat. Som direkta biståndsmottagare betraktas jordbrukare-producenter som idkar jordbruk, husdjurskötsel och fiske och vars produktionsverksamhet på ett konkret sätt har förbättrats både kvantitativt och/eller kvalitativt i projekten och programmen. Antagandet är att åtgärderna för att förbättra tillgången till mat och produktiviteten även förbättrar tillgången till mat för de nådda jordbrukarnas och producenternas familjemedlemmar. Det totala antalet personer som gynnas av programmen kan beräknas genom att antalet jordbrukare/producenter multipliceras med det genomsnittliga antalet familjemedlemmar i landet/regionen i fråga. Denna information beskrivs också i resultatrapporten.

Antalet jordbrukare/producenter kan i någon mån innehålla överlappande information eftersom samma personer kan vara biståndsmottagare vid olika åtgärder. Därför korrigeras informationen om varje projekt utifrån en bedömning av överlappningar från projektet (en beräkning av hur många procent överlappningarna utgör).

Disaggregering:

De nådda jordbrukarnas och producenternas kön (kvinnor/män).

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Bilaterala och multi-bi projekt som förbättrar landsbygdsutvecklingen och tillgången till mat.

Indikator 2:

Antalet personer (direkta biståndsmottagare) som gynnas av en förbättrad vattenförsörjning (basnivå och säker nivå).

Antalet personer (direkta biståndsmottagare) som gynnas av en

förbättrad sanitet (basnivå och säker nivå).

Antalet personer som gynnas av en förbättrad institutionell vattenförsörjning och sanitet (basnivå och utvecklad nivå); servicen ska vara barn, genus- och funktionshinderanpassade.

Motivering:

Indikatorerna beskriver vattenförsörjnings- och sanitetsresultat samt institutionella resultat åtskilda från varandra och mäter konkreta resultat av olika initiativ.

De program för vatten, sanitet och hygien (Wash) som finansieras av Finland rapporterar denna information relativt bra och indikatorerna är i linje med den globala SDB-uppföljningen (Joint Monitoring Programme WHO/Unicef).

Tidvis avviker den nationella standarden från den globala övervakningsstandard. I sådana situationer kan resultaten fortfarande räknas med, men skillnaderna mellan standarderna ska anges tydligt.

Metoder/Tekniska observationer: Vattenförsörjning:

Basnivå = hushållsvatten från en förbättrad vattenförsörjning, hämtresan till och från inklusive väntetiden är högst 30 minuter.

Säker nivå = hushållsvatten från en förbättrad vattenförsörjning, där vattenuttaget finns i hushållets rum samt är tillgängligt vid behov och inte i kontakt med avföring och kemikalier.

Sanitet:

Basnivå = förbättrade toaletter som inte delas med andra hushåll.

Säker nivå = förbättrade toaletter som inte delas med andra hushåll och där avföringen på ett säkert sätt förstörs eller transporteras till ett annat ställe och hanteras där.

Institutionell Wash (skolor och hälsovårdsstationer):

Basnivå = (i) hushållsvatten från en förbättrad vattenförsörjning är tillgängligt (ii) förbättrade toaletter som är separata för kvinnor och män och tillgängliga i skolan och (iii) rum för handtvätt med vatten och såpa. Utvecklad nivå = definieras på nationell nivå.

Följande **minimikriterier** för barn, kön och funktionsnedsättning ska alla uppfyllas:

- vattenförsörjningssystem
- billigt vattenreningsystem vid vattenuttaget
- separata toaletter för flickor och pojkar, minst en toalett per 50 barn
- rum för handtvätt med vatten och såpa
- tillgängliga toaletter (rampar för toaletter)
- handräcken vid toaletterna
- ställe för avfallsförbränning
- separata ställen på hälsovårdsstationer för förbränning av etiskt, medicinskt och/eller skadligt avfall.

Följande **målinriktade kriterier** för barn, kön och funktionsnedsättning bör uppfyllas på det ställe där vatten används:

- daglig handtvätt som övervakas
- daglig toalettstädning som övervakas
- det avrinningsområde där skolan finns får inte användas av människor för att uträtta sina behov (Open Defecation Free)
- vattenförsörjning, sanitet och hygien har beaktats i skolans utvecklingsplaner
- det avrinningsområde där skolan finns ska vara riskkartlagt.

Om antalet biståndsmottagare inte är direkt tillgängligt räknas antalet faciliteter och en beräkning av antalet biståndsmottagare per facilitet ska anges.

Disaggregering:

- Landsbygd/stadsbefolkning
- Institutionellt Wash specificeras enligt skolor, hälsovårdsstationer och övriga

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Information för indikatorn samlas in från rapporterna om bilaterala projekt till rapporterna om landsprogram. Därifrån överförs information som har kontrollerats av regionavdelningarna årligen till Resultatrapporten som omfattar hela utrikesministeriet. Resultat av de övriga

utvecklingspolitiska instrumenten samlas in direkt från de officiella rapporterna om initiativ.

Indikator 3:

Antalet hushåll som har fått tillgång till klimathållbara energitjänster

Motivering:

Indikatorn beskriver konkreta resultat av utvecklingen av energilösningar. Resultaten kan anses vara klimathållbara eftersom åtgärderna effektiviserar energilösningar och/eller ersätter fossil energi med förnybar energi.

En motsvarande indikator används i de flesta organisationer och banker för utvecklingssamarbete. Energi- och miljöpartnerskapsprojekt (EEP) rapporterar också denna information.

Metoder/Tekniska observationer:

I indikatorn ingår privathushåll för vilka energitjänsterna har förbättrats. I antalet ingår privathushåll som har fått tillgång till förnybar energi (t. ex. solenergi eller bioenergilösningar för enskilda fastigheter) samt nya elabonnemang, fastigheter som omfattas av en förbättrad eldistribution och privathushåll som har fått förbättrade spisar. Förbättrade spisar räknas med eftersom deras energieffektivitet, jämfört med traditionella spisar, är mycket bättre och klimatutsläppen mindre. Om ett hushåll får både elektricitet och en ren spislösning ingår hushållet endast en gång i beräkningen av antalet biståndsmottagare.

Disaggregering:

- Landsbygd/stad
- Privathushåll vars energilösningar bygger på förnybar energi (procentandel)

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Information om landsbygden samlas in från rapporterna om EEP-projekten. I resultaten av stadsområdet ingår information om elnätsprojektet i Dar es-Salaam. Dessutom omfattar en del av programmen för landsbygdsutveckling främjande av utvecklade spisar, och resultatinformationen ska även omfatta privathushåll/personer som har fått sådana spisar. Informationen om eventuella räntestödsprojekt inom energisektorn läggs också till resultaten. Om resultatinformation om den privata sektorns PIF-projekt rapporteras ingår den också i indikatorn.

Indikator 4:

Arealen på områden som omfattas av hållbart utnyttjande och/eller skydd av naturresurser

Motivering:

Indikatorn beskriver på en konkret nivå resultat av hållbart skogsbruk, hållbar markanvändning och skydd av naturresurser. Den används i flera utvecklingsbanker och organisationer för utvecklingssamarbete.

Metoder/Tekniska observationer:

I indikatorn ingår områden som skyddas eller som man har byggt upp miljöhållbara hanterings- och användningssystem för. Indikatorn omfattar med andra ord områden som omfattas av hållbart skogsbruk och/eller annan förbättrad markanvändning samt områden där hanteringen av vattenresurser har förbättrats. I indikatorn ingår även nya skyddsområden och skyddsområden där verksamheten har utvecklats.

Disaggregering:

Ej disaggregering.

Källor till resultatinformation (KYT:s kanaler och instrument):

Information för indikatorn samlas in från bilaterala, regionala och multi- och bilaterala projekt, civilsamhällesorganisationers projekt och EU:s utvecklingssamarbete

c. Anvisningar om fastställande av utvecklingspolitiska prioriteringar, människorättsbaserat förhållningssätt och biståndsmottagare

PRIORITERING I: KVINNORS OCH FLICKORS RÄTTIGHETER OCH STÄLLNING HAR FÖRBÄTTRATS

Projektet/programmet fokuserar på prioritetsområde I när dess mål (outcomenivå) är till exempel ett eller flera av följande:

- Kvinnors och flickors autonomi och självbestämmanderätt har stärkts genom att öka kännedomen och möjligheterna att kräva egna rättigheter och fatta beslut om sig själv. Mäns och pojkars deltagande i jämställdhetsarbetet har ökat.
- Kvinnors och flickors politiska deltagande och möjligheter att fatta beslut har stärkts och/eller ökat.
- Kvinnors och flickors deltagande i ekonomisk verksamhet och beslutsfattandet gällande näringslivet, naturresurserna och ekonomin har förbättrats.
- Tjänsterna för kvinnor och flickor inom sexuell och reproduktiv hälsa har förbättrats och kvinnor och flickor har rätt att besluta om sin egen hälsa och kropp.
- Den grundläggande utbildningen, utbildningen på andra stadiet, yrkesutbildningen och högskoleutbildningen har blivit mer tillgängliga för kvinnor och flickor, högklassigare och mer könssensitiva genom särskilda åtgärder som har vidtagits för att uppnå detta mål.
- Åtgärderna och stödtjänsterna mot våld, utnyttjande och människohandel som drabbar kvinnor och flickor har förbättrats och/eller ökat.
- Kvinnoorganisationers och andra jämställdhetsaktörers kapacitet att främja kvinnors och flickors rättigheter och jämställdhet mellan könen har stärkts.
- Kvinnors och flickors deltagande i internationella och nationella påverkansforum har stärkts.
- Kvinnors och flickors rättigheter och skyddet i konfliktområden har stärkts. Kvinnors och flickors deltagande i konfliktlösning och fredsbyggande i enlighet med resolution 1325 har säkerställts.

PRIORITERING II: UTVECKLINGSLÄNDERNAS EKONOMI HAR ÖKAT ANTALET ARBETSTILLFÄLLEN OCH NÄRINGER SAMT VÄLFÄRDEN

Projektet/programmet fokuserar på prioritetsområde II när dess mål (outcomenivå) är till exempel ett eller flera av följande:

- Hållbar ekonomisk utveckling, ökad produktivitet, diversifiering eller resurseffektivitet i ekonomisk verksamhet, ökad handel eller annat internationellt, ekonomiskt samarbete eller investeringar.
- Ökade människovärdiga arbetstillfällen eller utkomstmöjligheter.
- Bättre affärsmiljö, starkare ekonomiska institutioner, ansvarsfullt företagande, utveckling av näringar, inklusive jord- och skogsbruk, eller utveckling av värdekedjor.
- Starkare tjänster som stöder företagandet, till exempel finansierings-, infrastruktur-, transport-, lagrings-, datatrafik- eller arbetskraftstjänster eller socialservice som har samband med arbetsmarknaden.
- Forskning, teknik eller innovation eller utnyttjande av dem i syfte att öka välfärden eller bättre tillgång till arbetskraft.
- Utvecklingsländers deltagande i handelsförhandlingar.
- Ökade affärspartnerskap eller ökad medvetenhet om ekonomisk utveckling eller ökade ekonomiska samarbetsmöjligheter mellan olika aktörer eller mellan Finland och olika utvecklingsländer.

PRIORITERING III: SAMHÄLLENAS DEMOKRATI OCH FUNKTIONSFÖRMÅGA HAR BLIVIT STARKARE

Projektet/programmet fokuserar på prioritetsområde III när dess mål (outcomenivå) är till exempel ett eller flera av följande:

- Starkare grund för fredliga samhällen genom stöd för fredsbyggande, konfliktförebyggande eller nationell dialog.
- Starkare demokrati, redovisningsskyldighet och samhällelig interaktion genom att stärka politiska organs redovisningsskyldighet, civilsamhällets påverkansmöjligheter eller mediers verksamhetsbetingelser.
- Starkare rättsstat genom att stärka rättsväsendets och tillsynsinstitutionernas funktionsförmåga och oberoende, genom att öka tillgången till juridiska tjänster eller lagberedningen och genomförandet av mänskliga rättigheter.
- En starkare kapacitet inom den offentliga förvaltningen producerar högklassigare tjänster som är tillgängliga för alla genom att stödja reformpolitik, planering och budgetering samt genom att främja redovisningsskyldighet.
- Bättre kvalitet och tillgång till utbildning genom att stödja utvecklingsprogram och utvecklingsprojekt inom undervisningssektorn.
- Starkare finansiellt underlag på nationell nivå genom att stödja en effektiv och rättvis beskattning och användning av skatteinkomster i syfte att finansiera offentlig service samt genom att stärka den offentliga ekonomiförvaltningen och förebygga korruption och olagliga penningflöden.

PRIORITERING IV: LIVSMEDELSSÄKERHETEN SAMT TILLGÅNGEN TILL VATTEN OCH ENERGI HAR FÖRBÄTTRATS OCH NATURRESURSER UTNYTTJAS MER HÅLLBART

Projektet/programmet fokuserar på prioritetsområde IV när dess mål (outcomenivå) är till exempel ett eller flera av följande:

- Starkare livsmedelssäkerhet och/eller produktivitet inom jordbruket och fisket.
- Starkare kvalitativa vattentjänster på landsbygden och/eller i stadsområden.
- Sanitet och/eller avloppsvattenbehandling som är säker med tanke på miljön och hälsan.
- Högkvalitativa energi-, produktions- och distributionstjänster.
- Hållbart utnyttjande av skogsresurser, inbegripet förebyggande av avskogning, olaglig skogsavverkning och handel med skog (Flegt).
- Hållbart utnyttjande och hållbar planering av naturresurser (mark, landecosystem och vattenresurser) och/eller skydd av naturresurser.
- Bekämpning av klimatförändringar och/eller anpassning till klimatförändringar, inbegripet REDD+, klimatsmart jordbruk och förnybar energi.
- Förbättrad förvaltning inom hantering och ägande av naturresurser och/eller utveckling av jordbruket, vatten- och sanitetssektorn samt energisektorn.

UTFALL AV MÄNNISKORÄTTSBASERAT FÖRHÅLLNINGSSÄTT

I denna punkt kartläggs den eftersträfvade nivån på människorättsbaserat förhållningssätt i projektet/programmet. Nivåerna bygger på utrikesministeriets allmänna anvisning om människorättsbaserat förhållningssätt i utvecklingssamarbetet (Human Rights Based Approach in Finland's Development Cooperation, Guidance Note, 2015).

Blind i fråga om de mänskliga rättigheterna – insatsen beaktar inte de mänskliga rättigheterna

Interventionen beaktar inga mänskliga rättigheter: människorättssituationen och interventionens potentiella negativa effekter på de mänskliga rättigheterna har inte kartlagts.

Sensitiv i fråga om de mänskliga rättigheterna – insatsen beaktar de mänskliga rättigheterna som en del av processerna

Människorättsprinciperna styr planeringen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av interventionen. Människorättssituationen har analyserats i syfte att säkerställa att interventionen inte kränker de mänskliga rättigheterna vare sig direkt eller indirekt och inte heller främjar eller stärker strukturer, normer eller rutiner som upprätthåller diskriminering. Det explicita målet för interventionen är inte att främja de mänskliga rättigheterna. Interventionen kan innehålla mål som stärker kapaciteten för vissa rättsinnehavare eller ansvariga. Interventionens åtgärder kan omfatta påverkansarbete.

Progressiv i fråga om de mänskliga rättigheterna – insatsen främjar de mänskliga rättigheterna i dess förväntade resultat

Människorättsprinciperna är integrerade i insatsens processerna och som en del av de förväntade resultaten på "outcome" och impact-nivåer ingår ökad respekt för skydd och förverkligande av vissa mänskliga rättigheter. Åtgärderna och de förväntade resultaten av interventionen har planerats så att de motsvarar olika ansvarigas och rättsinnehavares behov och kapacitetsbrister, särskilt för utsatta grupper. Information som har specificerats används och analyseras systematiskt när interventionen planeras och resultaten följs upp. Syftet med interventionen är dock inte att på ett övergripande plan ingripa i lagstiftning, normer, seder och bruk och rutiner som påverkar bakom utmaningar på människorättsområdet. Interventionen kan innefatta mål som stärker kapaciteten eller har samband med påverkansarbete.

Transformativ i fråga om de mänskliga rättigheterna – insatsen har som förväntade resultat att främja de mänskliga rättigheterna och att påverka grundorsakerna till utmaningarna angående de mänskliga rättigheterna

Insatsen strävar aktivt på outcome och impact nivåer att förändra samhäll- en och utrota diskriminering genom att åtgärda grundorsaker i lagstiftning, seder, normer och praxis, i enlighet med standarder och principer för de mänskliga rättigheterna. De mänskliga rättigheterna styr interventionsprocesserna och målsättningen. Interventionen omfattar också aktivt påverkansarbete samt åtgärder för att på ett effektivt sätt stärka rättsinnehavares och ansvarigas egen kapacitet att främja mänskliga rättigheter. Vid planeringen betonas redovisningsskyldigheten, och de ansvarigas skyldigheter och rättsinnehavarnas rättigheter har fastställts på ett tydligt sätt vid interventionen. En aktiv och strategisk, politisk dialog om relevanta utmaningar på människorättsområdet förs en del av interventionen.

Icke definierad

"Icke definierad" kan väljas som HRBA-nivå om insatsen inte kan definieras tillräckligt noggrant och människorättssituationen därmed inte kan analyseras. Insatsen kan även ha sådana indirekta effekter på de mänskliga rättigheterna att det inte är möjligt eller ändamålsenligt att definiera HRBA-nivån. Olika tekniska utbildningar eller finansiering av forum och möten samt planeringsanslag för olika enheter kan exempelvis vara sådana insatser.

UTSATTA PERSONER SOM BISTÅNDSMOTTAGARE I PROJEKTET/PROGRAMMET

Under denna punkt kartläggs de utsatta personer som särskilt har beaktats i projektet/programmet (av projekt- eller programdokumenten framgår på vilket sätt). Under denna punkt kartläggs även huruvida projektet/programmet har uppfyllt, främjat eller uppmärksammat rättigheterna och/eller delaktighet för personer med funktionsnedsättning.

Anvisningar för projekt/program som omfattar personer med funktionsnedsättning som biståndsmottagare:

Särskilt handikappprojekt/handikappprogram: Det huvudsakliga målet för projektet/programmet är att stärka rättigheterna och ställningen för personer med funktionsnedsättning och/eller att personer med funktionsnedsättning är biståndsmottagare. Hundra procent av interventionsbudgeten används för att uppnå dessa mål. Interventionen kan fokusera på till exempel lagstiftning, kapacitetsökning, tillgång till basservice, främjande av möjligheter att delta och påverka, sysselsättning, utkomst, infrastruktur, attitydändring eller informationsinsamling.

Separat handikappkomponent: Det huvudsakliga målet för projektet/programmet är inte att främja rättigheterna eller ställningen för personer med funktionsnedsättning. Interventionen innehåller dock en separat komponent som fokuserar på att främja rättigheterna eller deltagandemöjligheterna för personer med funktionsnedsättning inom den sektor som är det huvudsakliga målet för projektet. Det finns en budget för komponenten.

Projektet/programmet har beaktat frågor gällande deltagande och tillgänglighet: Projektet/programmet har inga särskilda handikappmål och inte nödvändigtvis någon separat budget. Interventionen omfattar dock åtgärder som främjar eller möjliggör deltagande och nytta av interventionen för personer med funktionsnedsättning till exempel genom att involvera personer med funktionsnedsättning i planeringen, genomförandet och uppföljningen av interventionen. Dessutom kan interventionen främja deltagande för personer med funktionsnedsättning till exempel genom att undanröja eller minimera hindren för deltagande eller genom tillgänglig kommunikation.

Andelen handikappfinansiering

Den beräknade andelen handikappfinansiering anges som procentandel av den totala finansieringen för projektet/programmet.

